

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๕/๒๕๓๕

วันศุกร์ที่ ๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๕

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเริ่มประชุม

๑๘๐ คน

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม

๒๓๘ คน

(นายอุกฤษ มงคลนาวิน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ติด
ราชการ นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่หนึ่ง
จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มี
สมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว สมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร ๐๒๐๓/๒๒๑๘๘

สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๘

เรื่อง พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ. ๒๕๓๘

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย พระราชกำหนดดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประกาศใช้พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นกฎหมายแล้ว ตั้งแต่วันที่
๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอพระราชกำหนดดังกล่าวข้างต้น มาเพื่อขอได้โปรด
นำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตามมาตรา ๑๓๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

LIRT

พระบรมราชโองการ

พระราชกำหนด

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญ

แห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า "พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชกำหนดนี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

LIRT

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ เฉพาะบัญญัติอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (๒) (ข) (ค) และ (ง) แห่งพระราชกำหนดนี้ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

(๓) บทบัญญัติมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๗ เฉพาะบัญญัติอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตาม (๒) (ก) และ (จ) แห่งพระราชกำหนดนี้ ว่าด้วยภาษีเงินได้บริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๙ เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น กรณีที่เจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้ใดแสดงรายการตามแบบที่ยื่นไม่ถูกต้องตามความจริงหรือไม่บริบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้ยื่นรายการนั้นมาไต่สวน และออกหมายเรียกพยานกับสิ่งให้ผู้ยื่นรายการหรือพยานนั้นนำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดงได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันส่งหมาย ทั้งนี้ การออกหมายเรียกดังกล่าวจะต้องกระทำภายในเวลาสองปีนับแต่วันที่ได้อื่นรายการ ไม่ว่าจะการยื่นรายการนั้นจะได้กระทำภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือเวลาที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีฯ หรือเลื่อนออกไปหรือไม่ ทั้งนี้ แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง เว้นแต่ กรณีปรากฏหลักฐานหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ยื่น

LIRT

รายการมีเจตนาหลักเลี่ยงภาษีอากรหรือ เป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทาง
 ค้นภาษีอากร อธิบดีจะอนุมัติให้ขยายเวลาการออกหมายเรียกดังกล่าว
 เกินกว่าสองปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ได้อื่นรายการ แต่กรณี
 ขยายเวลาเพื่อประโยชน์ในทางค้นภาษีอากรให้ขยายได้ไม่เกินกำหนดเวลา
 ตามที่มีสิทธิขอค้นภาษีอากร"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗ ตรี และ
 มาตรา ๒๗ จัตวา แห่งประมวลรัษฎากร

"มาตรา ๒๗ ตรี เว้นแต่จะมีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การขอ
 ค้นภาษีอากรและภาษีที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย และนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกิน
 กว่าที่ควรต้องเสียภาษี หรือที่ไม่มีหน้าที่ต้องเสียให้ผู้มีสิทธิขอค้นยื่นคำร้อง
 ขอค้นภายในสามปี นับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษี ตามที่
 กฎหมายกำหนด เว้นแต่

(๑) ในกรณีผู้มีสิทธิขอค้นได้อื่นรายการ เมื่อพ้นเวลาที่
 กฎหมายกำหนดหรือได้อื่นรายการภายในเวลาที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีขยายหรือ
 เลื่อนออกไป ให้ผู้มีสิทธิขอค้นยื่นคำร้องขอค้นภายในสามปีนับแต่วันที่ได้อื่น
 รายการ

(๒) ในกรณีผู้มีสิทธิขอค้นอุทธรณ์การประเมินตามหมวดนี้ หรือ
 เป็นคดีในศาล ให้ผู้มีสิทธิขอค้นยื่นคำร้องขอค้นภายในสามปีนับแต่วันที่ได้รับ
 แจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์การประเมินเป็นหนังสือหรือนับแต่วันที่คำพิพากษาลง
 ที่สุดแล้วแต่กรณี

คำร้องขอค้นตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด
 และให้ผู้มีสิทธิขอค้นยื่นคำร้องขอค้น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ผู้มีสิทธิขอค้นมี
 ภูมิลำเนาหรือ ณ สถานที่อื่นตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๗ จัตวา เพื่อประโยชน์ในการคืนภาษีอากรตาม บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความ แก่ผู้มีสิทธิขอคืน หรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานอันควรแก่เรื่องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อย แห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๒ ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๕๐ แต่ รวมกันต้องไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

ในกรณีที่มีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และ ความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๒ ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๒ ตริ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ ๕๐ แต่ต้องไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (ก) (ข) และ (ค) ของ มาตรา ๕๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

"(ก) ผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท

(ข) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท

(ค) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้

รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย

(๑) ที่เกิดก่อนหรือใน พ.ศ. ๒๕๓๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมก่อน พ.ศ. ๒๕๓๒ คนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

(๒) ที่เกิดหลัง พ.ศ. ๒๕๓๒ หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ. ๒๕๓๒ คนละ ๑๕,๐๐๐ บาท แต่รวมกันต้องไม่เกินสามคน

ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้งตาม (๑) และ (๒) การหักลดหย่อนสำหรับบุตรให้นำบุตรตาม (๑) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (๒) มาหัก เว้นแต่ ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรตาม (๑) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป จะนำบุตรตาม (๒) มาหักไม่ได้ แต่ถ้าบุตรตาม (๑) มีจำนวนไม่ถึงสามคนให้นำบุตรตาม (๒) มาหักได้โดยเมื่อรวมกับบุตรตาม (๑) แล้วต้องไม่เกินสามคน

การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตรโดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีและยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือซึ่งเป็นผู้เยาว์หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ ๑๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๔๒

LIRT

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษีไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (จ) ของมาตรา ๔๗ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๗ (๑) (ณ) แห่งประมวลรัษฎากร

"ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วย สำหรับเงินสมทบของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมดังกล่าวตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (๑) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ๖๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าความเป็นสามีภริยามิได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) และสำหรับการหักลดหย่อนตาม (ค) (ฉ) และ (ช) ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกรณี"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ

LIRT

คณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๕) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ ๓๐,๐๐๐ บาท

(๖) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลให้หักลดหย่อนได้ตาม (๑) (ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๗ ทวิ ให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๕) (ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับเครดิตในการคำนวณภาษีสามในเจ็ดส่วนของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ

เครดิตภาษีที่คำนวณได้ตามความในวรรคหนึ่งให้นำมารวมคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๘ เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้นำเครดิตภาษีที่คำนวณได้ดังกล่าวหักออกจากภาษีที่ต้องเสียถ้ายังขาดหรือเหลือเท่าใด ให้ผู้มีเงินได้เสียภาษีสำหรับจำนวนที่ขาดหรือมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เหลือนั้นคืน

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ผู้มีเงินได้ซึ่งมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย และมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (๒) ของมาตรา ๕๘ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะ

LIRT

รักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (๑) ให้เสียไม่น้อยกว่าร้อยละ ๐.๕ ของยอดเงินได้พึงประเมิน"

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๘ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๕

"ผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยจะเลือกเสียภาษีใน อัตราร้อยละ ๑๐.๐ ของเงินได้ โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้สำหรับเงินได้ตามมาตรา ๔๐ (๔) (ข) ที่ได้รับจากบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวมหรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงิน เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๔๘ แห่งประมวลรัษฎากร

"(๕) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณ ภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ซึ่งเป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจาก งาน ซึ่งได้คำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานและได้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยให้นำเงินได้พึงประเมินดังกล่าว หักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ ๗,๐๐๐ บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงานแต่ ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายอีกร้อยละ ๕๐ ของ เงินที่เหลือนั้นแล้วคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้"

LIRT

ในกรณีเงินได้พึงประเมินดังกล่าวจ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จจำนวนหนึ่งและเงินบำนาญอีกจำนวนหนึ่ง ให้ถือว่าเฉพาะเงินที่จ่ายในลักษณะเงินบำเหน็จเป็นเงินซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน และให้ลดค่าใช้จ่ายจำนวน ๗,๐๐๐ บาท ลงเหลือ ๓,๕๐๐ บาท

จำนวนปีที่ทำงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ที่ทางราชการจ่าย ให้ถือจำนวนปีที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเงินบำเหน็จหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันนั้นตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับของทางราชการ

ในการคำนวณจำนวนปีที่ทำงาน นอกจากกรณีตามวรรคสามเศษของปี ถ้าถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ถือเป็นหนึ่งปี ถ้าไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ปัดทิ้ง”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสาม และวรรคสี่ของมาตรา ๕๐ (๑) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒

“ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) และ (๒) ซึ่งเป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน ซึ่งได้คำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานและได้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๕๘ (๕) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๒) นอกจากที่ระบุไว้ในวรรคสามที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล

LIRT

รักษากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

"(๒) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) และ (๔) นอกจากที่ระบุไว้ใน (ข) (ค) (ง) และ (จ) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับ ซึ่งมีได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๕๘ (๓) (ก) และ (ค) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้

(ค) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา (๓) (ข) ให้ถือว่าผู้ออกตัวเงิน ผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ หรือ นิติบุคคลผู้โอนตัวเงินหรือตราสารดังกล่าว ให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ ตามส่วนนี้ เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน และให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้น เป็นภาษีที่หักไว้

(ง) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๔) (ก) ที่มีได้ระบุใน (ข) และ (ค) แห่งมาตรานี้ ถ้าผู้จ่ายเงินได้มิใช่เป็น นิติบุคคล และจ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ไม่ต้องหักภาษีตาม มาตรานี้

(จ) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๔) (ข) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๐.๐ ของเงินได้"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๐ แห่ง ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล

LIRT

รัฐฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๓) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๕) และ (๖) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทยให้คำนวณหักในอัตรา ร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๖ ให้บุคคลทุกคนเว้นแต่ผู้เยาว์ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงาน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ถ้าบุคคลนั้น

(๑) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

(๒) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๕๐ (๑) ประเภทเด็ชวเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือ

(๔) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา ๕๐ (๑) ประเภทเด็ชวเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๕๗ เบญจ วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนด

LIRT

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(๔) สำหรับเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตามมาตรา ๔๗ (๑) (๗)"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(๓) ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจาก (๒) ให้ถือตามราคาที่พึงซื้อทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติ และในกรณีที่มีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ห้ามมิให้นำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ส่วนทรัพย์สินรายการใดมีสิทธิหักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคา ก็ให้หักค่าสึกหรอและค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเดิมที่ใช้อยู่ก่อนตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น โดยให้หักเพียงเท่าที่ระยะเวลาและมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น"

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๕ ทวิ (๕) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(๕) เงินตรา ทรัพย์สินหรือหนี้สินซึ่งมีค่าหรือราคาเป็นเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่ในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีให้คำนวณค่าหรือราคาเป็นเงินตราไทย ดังนี้

(ก) กรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนอกจาก (ข) ให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตราหรือทรัพย์สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราเฉลี่ยที่ธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ และให้คำนวณค่าหรือราคาของหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราเฉลี่ยที่

LIART

ธนาคารพาณิชย์ชาย ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้

(ข) กรณีธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงินอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดให้คำนวณค่าหรือราคาของเงินตรา ทรัพย์สิน หรือหนี้สินเป็นเงินตราไทยตามอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างอัตราซื้อและอัตราขายของธนาคารพาณิชย์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้"

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๖๕ ตีรแห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๓) รายจ่ายอันมีลักษณะเป็นการส่วนตัว การให้โดยเสนหา หรือการกุศล เว้นแต่รายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณะ หรือเพื่อการสาธารณประโยชน์ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้ในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ และรายจ่ายเพื่อการศึกษารหรือเพื่อการกีฬา ตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้หักได้อีกในส่วนที่ไม่เกินร้อยละ ๒ ของกำไรสุทธิ"

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๐ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศมิได้ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๔๐ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ที่จ่ายจากหรือในประเทศไทย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเสียภาษี โดยให้ผู้จ่ายหักภาษีจากเงินได้พึงประเมินที่จ่ายตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แล้วนำส่งอาเภอท้องที่พร้อมกับยื่นรายการตามแบบที่

LIART

อธิบดีกำหนดภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน นั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ ทวิ แห่งประมวล รัชฎาการซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๖ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๐ ทวิ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลใดจำหน่าย เงินกำไรหรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงิน กำไรออกไปจากประเทศไทย ให้เสียภาษีเงินได้ โดยหักภาษีจากจำนวน เงินที่จำหน่ายนั้นตามอัตราภาษีเงินได้สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แล้วนำส่งอาเภอท้องที่พร้อมกันยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน เจ็ดวันนับแต่วันจำหน่าย

การจำหน่ายเงินกำไรตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง

(๑) การจำหน่ายเงินกำไร หรือเงินประเภทอื่นใดที่กันไว้ จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร จากบัญชีกำไรขาดทุนหรือบัญชีอื่นใด ไปชำระหนี้หรือหักกลบลบหนี้ หรือไปตั้ง เป็นยอดเจ้าหนี้ในบัญชีของบุคคล ใด ๆ ในต่างประเทศ หรือ

(๒) ในกรณีที่มีได้ปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวใน (๑) แต่ได้มี การขออนุญาตซื้อและโอนเงินตราต่างประเทศซึ่งเป็นเงินกำไร หรือเงิน ประเภทอื่นใดที่กันไว้จากกำไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเงินกำไร ออกไป ต่างประเทศ หรือ

(๓) การปฏิบัติอย่างอื่นซึ่งก่อให้เกิดผลตาม (๑) หรือ (๒)"

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) สำหรับบุคคลธรรมดา แห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัชฎาการ

LIART

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(๑) สำหรับบุคคลธรรมดา

เงินได้สุทธิไม่เกิน	๑๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๕
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๑๐๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๕๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๑๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๕๐๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๒๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
แต่ไม่เกิน	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๓๐
เงินได้สุทธิส่วนที่เกิน	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	ร้อยละ ๓๗"

มาตรา ๖๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลแห่งบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวด ๓ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(๒) สำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

- (ก) ภาษีจากกำไรสุทธิของบริษัท
หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ร้อยละ ๓๐
- (ข) ภาษีตามมาตรา ๗๐ นอกจากที่
ระบุใน (ค) ร้อยละ ๑๕
- (ค) ภาษีตามมาตรา ๗๐ เฉพาะกรณี
การจ่ายเงินได้พึงประเมิน ตาม
มาตรา ๕๐ (๔) (ข) ร้อยละ ๑๐

LIRT

(ง) ภาษีรวมมาตรา ๗๐ ทวิ ร้อยละ ๑๐

(จ) ภาษีจากรายได้ก่อนหักภาษีจ่ายใด ๆ ของมูลนิธิ หรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้อันมิใช่รายได้ตามมาตรา ๖๕ ทวิ (๑๓) ร้อยละ ๑๐”

มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ ของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๕

“สินค้าใดที่ถูกกำหนดให้เป็นสินค้าตามประเภทที่กล่าวในวรรคหนึ่งและได้มีการนำเข้าไปในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้นำเข้ามีหน้าที่ต้องเสียภาษีการนำเข้าตามหมวด ๕ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป”

มาตรา ๒๙ บกบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกลบเลิก หรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่
 ความจำเป็นตั้งปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์
 ในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยถ่วงดุลและยึดถือรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน
 และเป็นกรณีฉุกเฉิน มีความจำเป็นรีบด่วนโดยมิอาจชักช้าความมั่นคงในทาง
 เศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภา เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
กระผม นายสุธี สิงห์เสน่ห์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอกราบเรียน
ว่า รัฐบาลขอเสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่
๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุมัติ ทั้งนี้โดยมีเหตุผลและ
ความจำเป็นสาระสำคัญของพระราชกำหนด (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕
ดังนี้

เหตุผลและความจำเป็น ตามที่รัฐบาลได้ปรับปรุงระบบภาษี
ทางค้อม โดยยกเลิกภาษีการค้าได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้เก็บแทน ซึ่งเป็น
ผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป เพื่อเป็นการ
บรรเทาภาระภาษีอากรลงประชาชนโดยทั่วไป อันจะมีส่วนช่วยยกระดับ
รายได้สุทธิของประชาชน และเพิ่มเพิ่มแรงจูงใจด้านการลงทุนทั้งใน
ประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งเพื่อเป็นการเสริมสร้างความสมัครใจใน
การเสียภาษีให้มากยิ่งขึ้น จึงได้แก้ไขปรับปรุงระบบภาษีทางตรงในส่วนของ
ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้นิติบุคคล รวมทั้งบทบัญญัติที่
เกี่ยวข้องในบางกรณีให้เหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น และเนื่องจากการ
แก้ไขปรับปรุงครั้งนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องทางด้านการเงิน ซึ่งต้องพิจารณา
โดยด่วนและเป็นการลับ จึงได้ดำเนินการตราเป็นพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งได้ประกาศใน

LIRT

ราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๓๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ขอกราบเรียน
ว่า สาระสำคัญของพระราชกำหนดมีดังต่อไปนี้

ประการแรก ปรับปรุงอำนาจในการตรวจสอบภาษีอากร แต่
เดิมกรมสรรพากรมีอำนาจออกหมายเรียกตรวจภาษีได้เป็นเวลา ๕ ปี ที่
ปรับปรุงใหม่นี้ได้ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายตรวจสอบภาษี
อากรได้มาเพียง ๒ ปี เพื่อให้ผู้เสียภาษีอากรคลายความวิตกกังวล
เว้นแต่กรณีที่มีหลักฐานปรากฏว่ามีการหลีกเลี่ยงภาษี และเว้นแต่กรณีที่ต้อง
การหลักฐานเพื่อคืนภาษีอากร ประเด็นนี้ก็จะทำให้การเสียภาษีอากรมีการ
ยุติภายในเวลาที่เร็วขึ้น ทำนองเดียวกับของต่างประเทศ ไม่ใช่อายุความ
๕ ปี ดังที่เคยปฏิบัติมา ซึ่งผมเชื่อว่าผู้เสียภาษีอากรทุกคนคงจะมีความพอใจ
ในประเด็นนี้

ประเด็นที่ ๒ คือการขอคืนภาษีอากร แต่เดิมไม่ได้กำหนดไว้
ว่าจะให้ขอคืนภายในเวลาเท่าไร ซึ่งก็ได้ให้อายุความตามประมวลกฎหมาย
แพ่ง คือกำหนดเวลา ๑๐ ปี ในครั้งนี้จึงได้นำมาบัญญัติไว้ให้แจ้งชัดว่าให้
ขอคืนภาษีอากรภายในเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่เกิดสิทธิที่จะขอคืนอากรภาษี
นั้น ๆ เป็นการกำหนดระยะเวลาให้แจ้งชัดจะได้ไม่มีข้อโต้เถียงกัน และ
นิติบุคคลที่จะได้รับไปปฏิบัติให้เป็นที่ยกต้อง ไม่จำเป็นจะต้องแสดงภาษีหัก
ณ ที่จ่าย ไว้ให้เรียบร้อยเป็นเวลาถึง ๑๐ ปี

ประเด็นที่ ๓ ภาษีจากเงินบำนาญหรือเงินที่นายจ้างจ่ายให้
ครั้งเดียวเมื่อออกจากงาน รวมทั้งเงินที่ได้จากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ได้
ทำให้เสียภาษีเงินได้เมื่อได้รับเงินบำนาญนั้น โดยให้แยกคำนวณจาก
เงินได้ปกติ เป็นการเปลี่ยนแปลงจากเดิมซึ่งจะต้องไปรวมกับเงินได้ของปี
นั้น การให้แยกคำนวณภาษีเงินบำนาญเป็นการต่างหาก เช่นนี้จะทำให้เป็น
การแบ่งเบาภาระภาษีไปได้เป็นอย่างดี และนอกจากนั้นแล้วยังมีเงื่อนไข

การให้หักค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นใบขึ้นรายละเอียด ในกรณีปกติ แล้วภาษีเงินบำนาญซึ่งรวมทั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพด้วยจะตกไม่เกิน ร้อยละ ๑๕

ประเด็นที่ ๔ เป็นประเด็นที่ปลีกย่อย ให้ค่าจ้างเหมาจากค่าลิขสิทธิ์เดิมก็มีข้อจำกัดว่าร้อยละ ๓๐ ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท ก็ให้หักเป็นร้อยละ ๔๐ ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท ให้สอดคล้องกับเงินเดือน

ประเด็นที่ ๕ เพิ่มค่าลดหย่อนของบุคคลธรรมดาที่แสดงเงินได้ แต่เดิมค่าลดหย่อนของผู้เสียภาษีติดให้ ๓๐,๐๐๐ บาท คู่สมรส ๓๐,๐๐๐ บาท และบุตรคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ได้เพิ่มให้ขึ้นเป็น ค่าลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้ ๓๐,๐๐๐ บาท คู่สมรส ๓๐,๐๐๐ บาท และบุตร ๑๕,๐๐๐ บาท นอกจากนั้นก็ยังมีค่าลดหย่อนอื่น ๆ อีก การเพิ่มค่าลดหย่อนเช่นนี้เป็นผลทำให้ภาวะภาษีของบุคคลธรรมดาตกลงเป็นอย่างมาก ซึ่งผมจะได้กราบเรียนเสริมในตอนหลัง

ประเด็นที่ ๖ ลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากอัตราสูงสุดร้อยละ ๔๐ เหลือร้อยละ ๓๗ และให้ขั้นตอนน้อยลงด้วย การลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเช่นนี้ รวมทั้งการให้หักค่าลดหย่อนเพิ่มขึ้น ดังที่ผมเรียนในประเด็นที่ ๕ จะทำให้ภาวะภาษีของบุคคลธรรมดาตกลงไปเป็นอันมาก โดยเฉลี่ยแล้วทุกคนจะได้รับค่าลดหย่อนภาษีจากที่เคยเสียประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งคงจะช่วยให้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจหรือว่ามีเงินออมเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ ๗ การจัดเก็บภาษีเงินปันผล ขอมให้มีการเครดิตภาษีเต็มจำนวน ภาษีเงินปันผลที่บุคคลธรรมดาได้จากนั้นบุคคลในประเภทนั้นเดิมได้ให้เครดิตภาษีไม่เต็มจำนวน คราวนี้เพื่อให้การเสียภาษีในทุกประเภทได้ผลเท่ากัน จึงได้ให้เครดิตภาษีเต็มจำนวนคือเศษ ๓ ส่วน ๗ ของเงิน

LIRT

เป็นผลที่ได้รับนั้น

ประเด็นที่ ๘ การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายทุกประเภท ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ไม่ได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้หัก ร้อยละ ๑๕ ซึ่งแต่เดิมมีอัตราร้อยละแตกต่างกันตั้งแต่ร้อยละ ๕ ถึงร้อยละ ๕๐ ร้อยละ ๒๕ ก็มี ร้อยละ ๒๐ ก็มี ที่เสนอใหม่นี้ให้เก็บในอัตราร้อยละ ๑๕ สำหรับทุกประเภท เว้นแต่เงินปันผลให้เหลือเพียงร้อยละ ๑๐

ประเด็นที่ ๙ ได้ปรับปรุงเงื่อนไขเพื่อให้บริษัทจำกัดได้ถือปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ในการแสดงข้อมูลที่ดียิ่งขึ้น และเพื่อให้สามารถจ่ายค่าใช้จ่าย การกุศลให้มากยิ่งขึ้น คือให้มีการตีราคาทรัพย์สินนอกจากสินค้าคงเหลือให้ เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การแสดงผลของของบริษัทเป็นมูลค่าปัจจุบัน ทำให้ ผู้ที่ใช้ข้อมูลนั้นเข้าใจในสถานะการเงินของบริษัทดียิ่งขึ้น แต่เดิมการตีราคา ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นนั้นไม่อาจทำได้ เพราะว่าการกฎหมายกำหนดว่า การ ตีราคาเพิ่มขึ้นนั้นต้องนำไปเสียภาษีทันที ในขณะที่ได้ทำให้เป็นว่า ให้บริษัท ตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้นได้ โดยยังไม่ต้องเสียภาษี จนกว่าจะมีการจำหน่าย ทรัพย์สินนั้นไป ผลก็คือจะทำให้บริษัทต่าง ๆ โดยเฉพาะบริษัทซึ่งต้องไป กู้เงินที่ดี บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ที่ดี รวมทั้งบริษัทที่จะต้องแสดงตัวเลขไป ต่างประเทศ สถาบันการเงินที่ต้องมีกองทุนเพื่อให้คุ้มกับทรัพย์สินเสี่ยงก็จะ สามารถแสดงส่วนของผู้ถือหุ้นหรือกองทุน ให้เป็นไปตามมูลค่าปัจจุบันยิ่งขึ้น

อีกประเด็นหนึ่งคือ ได้ทำให้การแสดงผลการที่เป็นเงินตรา ต่างประเทศสอดคล้องกับการปฏิบัติในธุรกิจให้มากยิ่งขึ้น การหักรายจ่าย เพื่อการกุศลสาธารณะ แต่เดิมเคยให้หักสำหรับนิติบุคคลได้ร้อยละ ๑ ของ กำไรสุทธิ ก็ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ของกำไรสุทธิ เพื่อให้นิติบุคคลสามารถ บริจาคเงินได้ร้อยละ ๒ สำหรับการกุศลสาธารณประโยชน์ และร้อยละ ๒ สำหรับการศึกษและการกีฬา ทั้งนี้เพื่อให้นิติบุคคลมีบทบาทที่จะบริจาคเงิน

LIRT

เพื่อส่วนรวมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

ประเด็นที่ ๑๐ ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ทั้งบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ และบริษัทธรรมดา จากร้อยละ ๓๕ เหลือร้อยละ ๓๐ ในที่นี้หมายถึงบริษัทที่อยู่นอกตลาดหลักทรัพย์ เหลือร้อยละ ๓๐ เป็นอัตราเดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นบริษัทในหรือนอกตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ไม่ได้ทำให้บริษัทในตลาดหลักทรัพย์ต้องเสียเปรียบแต่อย่างใด เพราะการเข้าตลาดหลักทรัพย์เป็นเรื่องของสภาพคล่อง เป็นเรื่องของการระดมทุนแล้วเป็นเรื่องของประเด็นอื่นซึ่งผู้ประสงค์จะเอาหุ้นไปขายในตลาดได้ปฏิบัติกัน อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในการส่งกำไรไปต่างประเทศ เดิมให้เสียร้อยละ ๒๐ ของกำไรที่จำหน่ายได้ปรับให้เสียเพียงร้อยละ ๑๐ เท่ากัน แต่เดิมการเสียภาษีของสาขาต่างประเทศมีความสับสนอยู่บ้าง ทำให้อัตราที่แท้จริงเป็นอัตราร้อยละ ๑๖.๖๗ ถ้าเป็นบริษัทย่อย เสียร้อยละ ๒๐ ก็น่าจะสับสน ปัจจุบันนี้ได้ทำให้เหลือเพียงร้อยละ ๑๐ ทุกประเภท ไม่ว่าจะ เป็นบริษัทย่อยหรือเป็นสาขาต่างประเทศหรือบริษัทในประเทศแล้วมีประเด็นปลีกย่อยอื่น การใช้บังคับของพระราชกำหนดฉบับนี้ ถ้าเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาใช้สำหรับเงินได้ในปี ๒๕๓๕ คือปีนี้เป็นต้นไป มีผู้สนใจอยากจะทราบว่าประโยชน์จะเกิดขึ้นเมื่อใด ถ้าเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีการหัก ณ ที่จ่ายทุกเดือนเมื่อมีการจ่าย เพราะฉะนั้นอัตราที่ได้ผ่อนคลายเป็นนี้จะได้ผลในเดือนมกราคมนี้ทันที ทุกคนจะมีการภาษีลดลงไปประมาณร้อยละ ๓๐ เว้นแต่จะไปมีเงินได้เพิ่มขึ้นค่อนข้างจะมาก อาจจะหักกลบลบกันไป ภาษีเงินได้นิติบุคคลจะใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป จะส่งผลต่อเมื่อสิ้นปี กลางปี คือภายใน ๖๐ วัน หลังจากวันที่ ๓๐ มิถุนายน ดังนั้นจะทราบว่ามีการผ่อนคลายอย่างไรหรือไม่ ในส่วนอื่นก็จะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ไม่ว่าจะ เป็นการตีราคาสินค้า

LIRT

เพิ่มขึ้นหรือมาตรการอื่น การปรับลดภาษีเงินได้ครั้งนี้รัฐบาลจะขาดรายได้ไปจากการประมาณเป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ ล้านบาท นี่เป็นการประมาณโดยสมมติว่าข้อมูลต่าง ๆ คงที่ แต่ถ้าหากว่ามีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ดี มีการลงทุนเพิ่มขึ้นที่ดี หรือมีการใช้เงินออมไปทำโครงการที่ดี หรือฐานภาษีขยายตัวที่ดี ที่ว่าภาษีอาจจะเก็บได้น้อยลงนั้นก็อาจจะไม่เป็นผลเช่นนั้นตามที่คาดคะเนไว้ ผมเองยังเชื่อว่าน่าจะเป็นการทำให้มีการจูงใจให้มีการลงทุนเพิ่มมากขึ้นซึ่งมีการกระตุ้นเศรษฐกิจให้ดียิ่งขึ้น รายได้ไม่น่าจะต้องถูกกระทบมากนัก รัฐบาลจึงขอเสนอพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๘ มาเพื่อสภาได้โปรดพิจารณาอนุมัติขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านสมาชิกอภิปรายเชิญคุณวิชัยฯ ครับ

นายวิชัย โกลสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นว่าพระราชกำหนดฉบับนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่สภาคงจะต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ ซึ่งผมมีประเด็นต่าง ๆ ที่อยากขอกราบเรียนเสนออยู่ ๔ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ผมยังมองไม่เห็นความจำเป็นที่รัฐบาลนี้จะออกเป็นพระราชกำหนด ซึ่งความจริงได้ออกไปแล้ว เพราะว่าตามที่ทางรัฐบาลได้ชี้แจงไว้ นั้น กฎหมายฉบับนี้จะเริ่มใช้บังคับในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งยังมีเวลาที่จะพิจารณา และอันที่จริงที่กฎหมายที่รัฐบาลได้เสนอทุกฉบับเข้าสู่สภานิติบัญญัติฯ ถ้าเป็นเรื่องเร่งด่วน สภาก็พิจารณาให้ด้วยความเร่งด่วน และหลายฉบับก็ได้พิจารณา ๓ วาระ เสร็จสิ้นภายในวันเดียวแล้วประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ เพราะฉะนั้นความจำเป็นที่จะต้องออกมาเป็นพระราช-

LIRT

กำหนดนี้ ผมเองยังไม่ชัดเจนที่จำเป็นจะต้องเร่งออกเป็นพระราชกำหนด ซึ่งอยากจะขอให้รัฐบาลได้ชี้แจงความจำเป็นได้มากขึ้น

ประการที่ ๓ ผมสนับสนุนที่รัฐบาลได้อนุญาตให้นำเงินสมทบเข้ามาหักได้ เงินสมทบประกันสังคมซึ่งผมว่าคงจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ เป็นลูกจ้างและนายจ้างที่จะต้องจ่ายเงินสมทบ

ประเด็นที่ ๓ เรื่องเกี่ยวกับเงินที่จ่ายครึ่งเดียวเมื่อออกจากงาน ซึ่งแม้ว่ารัฐบาลจะได้ชี้แจงอธิบายว่าได้เพิ่มค่าลดหย่อนลงไป แต่ กระผมยังเห็นว่าเงินที่จ่ายครึ่งเดียวเมื่อออกจากงานนั้นน่าจะเป็นส่วนซึ่ง รัฐบาลไม่น่าจะเก็บภาษีเงินได้ เพราะว่า เป็นเงินเชิงลูกจ้างหรือข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจได้รับเมื่อออกจากงาน ซึ่งหลังจากออกจากงานไป แล้วอาจไม่มีโอกาสที่จะไปมีรายได้อย่างอื่นจะต้องใช้ชีวิตที่เหลือเมื่อเกษียณอายุโดยอาศัยเงินก้อนนั้น เพราะฉะนั้นเงินก้อนนั้นผมเห็นว่าน่าจะยกเว้นภาษี ไปได้เลย แต่รัฐบาลเองยังเก็บภาษี ไม่ว่าจะอนุญาตให้แยกเสียภาษี ต่างหาก ซึ่งการอนุญาตให้แยกเสียภาษีต่างหากนั้น จริง ๆ ยังไม่ใช่เรื่อง ซึ่งช่วยลูกจ้างได้มากนัก เพราะว่าลูกจ้างหลาย ๆ กิจการใช้วิธีเลี่ยง คือ ไปรับเงินได้เมื่อออกจากงาน ที่เรียกว่าเงินบำเหน็จหรือว่าเงินสะสมเมื่อ ขึ้นปีใหม่ ซึ่งเท่ากับเป็นเงินได้ที่ได้มาเมื่อปีภาษีใหม่ เพราะฉะนั้นผมเห็น ว่าเงินก้อนนี้รัฐบาลน่าจะอนุญาตโดยไม่ต้องเก็บภาษี แต่ประเด็นที่สำคัญ ท่านประธาน เรื่องของการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่ง แม้จะมีเจตนาอันดีที่จะให้ประชาชนมีเงินได้มากขึ้น แต่กระผมเห็นว่าอาจจะ ขัดกับนโยบายรัฐบาลในเรื่องของการกระจายรายได้ต่อประชาชน เท่าที่ผม ได้คำนวณดูคนงานซึ่งได้รับค่าจ้างขั้นต่ำวันละ ๑๐๐ บาทหรือเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ปีหนึ่งจะมีเงินได้ ๓๖,๐๐๐ บาท ซึ่งกฎหมายเก่าบอกจะให้

LIRT

จ่ายภาษีเงินได้ไม่เกินร้อยละ ๕ อัตราใหม่ก็ยังเป็นร้อยละ ๕ เพราะว่า
 เพิ่มอัตราจาก ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เสียภาษีเงินได้
 ร้อยละ ๕ เท่ากับเสียภาษีเท่าเดิม ไม่ได้รับการลดหย่อน นอกจากว่าจะมี
 ส่วนลดหย่อนอย่างอื่นเอาไปหัก แต่ว่าคนเหล่านี้ยังเสียภาษีในอัตราเดิม
 ส่วนคนซึ่งมีเงินได้มาก อย่างเช่นคนที่มีเงินได้ปีละ ๒ ล้านบาท ซึ่งเดิมเสีย
 ภาษีเงินได้ร้อยละ ๕๐ ของเงินได้ของตัวเองหลังจากหักค่าลดหย่อนแล้ว
 แต่อัตราภาษีใหม่นั้นเหลือร้อยละ ๓๐ ซึ่งแสดงว่ากฎหมายที่ออกมาเป็น
 พระราชกำหนดนั้นคงจะมุ่งเอื้อประโยชน์ให้กับคนที่มีเงินได้มาก ขณะคนที่มี
 เงินได้น้อยนั้นภาษียังเท่าเดิม แล้วสิ่งซึ่งจะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับผู้ใช้
 แรงงาน เช่นในเรื่องของค่าจ้างขั้นต่ำก็ยังมิได้มีการพิจารณา ประเด็น
 ต่าง ๆ เหล่านี้ผมอยากจะขอให้รัฐบาลได้ชี้แจงให้ชัดเจน โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งเรื่องเงินที่จ่ายครั้งเดียวเมื่อออกจากงานนั้น ถ้าเป็นไปได้ผมว่าน่าจะ
 จะยกเว้นภาษีเงินได้ทั้งหมดสำหรับผู้ซึ่งจะได้รับสำหรับไปเลี้ยงชีพของตัวเอง
 หลังจากที่ต้องออกจากงานแล้ว ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี
 ผู้อภิปรายอีกก็ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุชี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ โดยเฉพาะ
 คุณวิชัยฯ คำถามหลายคำถามซึ่งผมเชื่อว่าถ้าตอบได้ก็คงจะครอบคลุมข้อพิง
 สงสัยได้เกือบทั้งหมด ที่ท่านสมาชิกสภาคือคุณวิชัยฯ ได้ให้ข้อสังเกตว่า
 ทำไมจะต้องรีบออกมาเป็นพระราชกำหนด ออกเป็นพระราชบัญญัติ ๓ วาระ
 ก็ได้ ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงเป็น ๒ ประเด็นคือ

LIRT

ประการแรก ตามธรรมเนียมการปกครองฯ มาตรา ๒๖ ได้ระบุไว้ว่าในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีกฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพอากร ซึ่งต้องพิจารณาโดยรีบด่วนและลับ เพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของสภาราชฯ จะกราบบังคับกษัตริย์แห่งสยามให้ทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้ และให้นำเสนอสภาโดยไม่ชักช้า นั้นเป็นในแง่ของกฎหมาย ในทางปฏิบัตินี้ กฎหมายวิชาชีพอากรเป็นกฎหมายที่จะต้องกระทำเป็นการลับ ถ้าหากว่าได้มีการนำมาเผยแพร่ก่อนก็อาจจะมีรายได้เปรียบเสียเปรียบกันเกิดขึ้น มีผู้ได้ประโยชน์หรือว่าแสวงประโยชน์จากกฎหมายที่ยังไม่ใช้บังคับ นอกจากนั้นการแก้ไขประมวลรัษฎากรครั้งนี้มีข้อความค่อนข้างจะยืดเยื้อ ครอบคลุมมากประเด็นด้วยกัน และคงจะมีโครงสร้างที่มีเหตุและผลโดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องตราเป็นพระราชกำหนดให้เป็นเรื่องครบถ้วนสมบูรณ์

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคงจะสงสัยว่าความลับอยู่ตรงไหน ในเมื่อใช้บังคับเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่เห็นน่าจะมีความลับอะไร อันที่จริงพอมีความลับอยู่บ้าง แต่ไม่ถึงกับว่าเป็นเรื่องปกปิดไม่ให้ได้ประโยชน์เสียทีเดียว ผมขอยกตัวอย่างบางประเด็น อย่างเช่นว่า อัตราภาษีที่ลดน้อยลงประมาณร้อยละ ๓๐ ถ้าหากว่าเป็นที่รู้ล่วงหน้าแพร่หลายกันมาก่อนตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคมการจ่ายโบนัสของธุรกิจต่าง ๆ อาจจะชะลอไปจ่ายเอาไว้ในปีใหม่ ทำให้เกิดความไม่ปกติในระบบการจ่ายเงินในตลาดเกิดความสับสน เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันขึ้น เช่นแทนที่วันที่ ๑๕ ธันวาคม จะได้โบนัสสักเดือนหนึ่ง ก็ดึงไปจ่ายเอาไว้ใหม่ ขณะที่ปิดเป็นความลับแล้วก็ยังมีการเส้นกระสายไปจ่ายปีใหม่หลายราย มีเทคนิคมากหรือว่าอย่างกรณีที่เรียกว่า การจำหน่ายกำไรไปต่างประเทศ เราเคยเก็บภาษีร้อยละ ๓๐

สำหรับบริษัทย่อย เคยเก็บภาษีร้อยละ ๑๖.๖๗ สำหรับสาขาต่างประเทศ จะมีบริษัทเหล่านี้พร้อมที่จะจำหน่ายกำไรไปต่างประเทศ แต่ถ้าได้ล่วงรู้ว่าการจำหน่ายกำไรไปต่างประเทศจะลดภาษีลงเหลือร้อยละ ๑๐ แล้ว ก็จะมีการดึงมาจ่ายในช่วงที่จะเกิดประโยชน์ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องประโยชน์ส่วนรวมของรัฐ เราอยากให้ทุกอย่างเป็นไปตามขั้นตอนปกติ แต่ก็มีความหลายเรื่องที่ไม่เป็นความลับ อย่างเช่นว่าการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้นเป็นต้น ก็ไม่เป็นความลับแต่อย่างใด จึงขออนุญาตทราบเรียนมาว่า ในสาระสำคัญแล้วมีหลายเรื่องซึ่งถ้าได้ล่วงรู้ออกไปก่อนแล้วจะเกิดความลับสนในตลาด มีการได้เปรียบเสียเปรียบกันขึ้น

คุณวิชัยฯ ได้กรุณาถามถึงเรื่องเงินจ่ายครั้งเดียวที่ออกจากงาน และได้พูดถึงว่าได้มีการเพิ่มให้หักเงินประกันสังคมได้ ขอเรียนว่าในการปรับระบบภาษีครั้งนี้ ตามหลักการแล้วรายการหักค่าลดหย่อนหุยมหิมจะต้องเลิกทั้งหมด เพราะได้เพิ่มค่าใช้จ่ายให้ เพิ่มค่าลดหย่อนให้ ลดอัตราให้แล้ว ตามหลักสากลจะต้องเลิกเรื่องหุยมหิมทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเงินประกันสังคม ไม่ว่าจะเป็นเงินอื่นก็ตาม แต่รัฐบาลยังเห็นใจไม่ได้เลิกคงเอาไว้เป็นประเพณีนิยม อะไรก็แล้วแต่จะคิด ก็ได้เพิ่มเงินประกันสังคมเข้ามา หลายเรื่องยังคงไว้ให้ ซึ่งได้คำนึงถึงเมื่อตอน รสช. เพิ่มวงเงินให้แล้วจะเป็นเงินจำนวนมาก เช่น ดอกเบี้ยที่เกิดจากการเช่าซื้อและการซื้อบ้าน ก็ได้ให้หักเป็นค่าลดหย่อนได้ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ยังคงเอาไว้ให้ ซึ่งอันที่จริงตามหลักสากลแล้ว เขาถือว่าไปรวมเงินในแพคเกจ (Package) ค่าประกันชีวิตให้หักได้ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท เดิม ๗,๐๐๐ บาทสำหรับปีที่แล้ว เงินจ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ให้หัก ๑๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นเงินที่หักลดหย่อนต่าง ๆ ซึ่งตามหลักแล้วควรจะต้องเอาไปให้หมดก็ได้คงเอาไว้

เพื่อให้ท่านผู้เสียหายอาครได้ประโยชน์แก่ต่างเต็มที ถ้าไม่นับเงินประกันสังคม ถ้าคำนึงถึงว่าดอกเบียซื้อบ้านได้ปีละหมื่น ประกันชีวิตได้ปีละหมื่น เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพได้ปีละหมื่น คำนึงถึงการหักค่าใช้จ่ายเงินได้หักได้ร้อยละ ๕๐ จนถึง ๖๐,๐๐๐ บาท คำนึงถึงค่าใช้จ่ายส่วนตัวอีก ๓๐,๐๐๐ บาท ภรรยา ๓๐,๐๐๐ บาท บุตรอีก ๑๕,๐๐๐ บาท แล้ว มีตัวอย่างข้อมูลที่ฟังดูแล้วก็คงจะเป็นที่พอใจ ในระบบใหม่นี้ผู้มีเงินได้มีภรรยาและบุตร ๑ คน เงินได้ปีละ ๑๓๐,๐๐๐ บาท ไม่ต้องเสียภาษี ถ้าใช้ประโยชน์ดอกเบียสร้างบ้าน ประกันชีวิต และกองทุนสะสมด้วยแล้ว เงินได้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท มีบุตร ๑ คน ไม่ต้องเสียภาษี ผมเชื่อว่าตรงนี้จะ เป็นประโยชน์แก่การออมทรัพย์ เป็นประโยชน์ต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจพอสมควร

คุณวิชัยฯ ยังตั้งใจว่าทำไมไม่ยกเงินเงินจ่ายครึ่งเดียวเมื่อออกจากงานมีเรื่องซึ่งอยากจะชี้แจงก็คือว่า เงินจ่ายครึ่งเดียวเมื่อออกจากงานนั้นบางท่านคิดไปว่าได้เคยเสียภาษีมาแล้ว หรือว่าได้ออมไว้ หรือเป็นครึ่งเดียว มีข้อพิจารณาคือ เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เมื่อออกจากงานเงินที่จ่ายให้จะนำมาเสียภาษีเฉพาะส่วนเดียวเท่านั้น เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพส่วนที่พนักงานสะสมไม่ต้องนำมาเสียภาษีเฉพาะส่วนที่บริษัทจ่ายสมทบจึงเสียภาษี เฉพาะดอกผลจึงเสียภาษี และที่สำคัญคือเงินที่ลูกจ้างจ่ายสมทบนั้นหักภาษีได้ปีละหมื่นบาท เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็หักกันค่อนข้างจะมากมาย การเสียภาษีเงินท่นสำรองเลี้ยงชีพนั้นนอกจากจะให้แยกต่างหากแล้วเพื่อให้ได้อัตราต่ำ ก็ยังเอาเฉพาะเงินที่บริษัทสมทบเฉพาะดอกผลที่เกิดขึ้น พูดถึงเรื่องเงินบำเหน็จ มีข้อข้อใจว่าทำไมไม่ยกเสียเลย ทำไมไม่ให้ดีกว่านี้ ดังที่ผมเขียนแล้วเงินบำเหน็จ ถ้าเป็นกรณีปกติ ไม่นับกรณี

LIRT

ซื้บซ้บแล้ว จะเสียภาษีประมาณ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ หรือต่ำกว่านั้น ที่ยังจะต้องมีการเก็บภาษีเงินบำเหน็จอยู่ ก็เพราะว่าในทางปฏิบัติมีการที่คนทำงานแล้วได้ไปสร้างข้อตกลงว่า ให้แยกส่วนหนึ่งของเงินเดือนไปจ่ายเป็นเงินบำเหน็จ และจะได้ไปเสียเงินภาษีเงินบำเหน็จในอัตราที่ถูกลง ตรงนี้ก็ไม่ได้ว่ากันแต่อย่างใด ไปมีกติกากันไว้บ้างพอสมควร โดยเหตุนี้และโดยเหตุอื่นก็ยังคงเก็บภาษีเงินจ่ายครั้งเดียวเมื่อออกจากงานอยู่ เฉพาะส่วนที่ไม่เคยเสียภาษีมาก่อน และยอมให้แยกได้ มีการหักค่าใช้จ่าย มีการหักค่าลดหย่อน ซึ่งเป็นรายละเอียด ถ้ามีท่านสมาชิกสนใจก็ยินดีจะตอบ ผมขอยืนยันว่าเงินบำเหน็จจ่ายครั้งเดียวเมื่อออกจากงานกรณีปกติเป็นจำนวนถึง ๘ ล้านบาท เสียภาษีไม่ถึง ๑๘ เปอร์เซ็นต์

คุณวิชัยฯ ได้ถามถึงเรื่องอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาว่าลดแล้วดูชอบกล ลดให้คนมีรายได้อีกมากกว่าคนมีรายได้น้อย ประเด็นนี้ไม่เป็นความจริงแต่ไม่ใช่เรื่องที่พึงรังเกียจคนมีรายได้อีกสูง นี่เป็นจุดยืนของผมแต่ไม่เป็นความจริง ผู้มีรายได้น้อยได้รับการปฏิบัติเป็นพิเศษ คัดตรงไหน

๑. มีการหักค่าใช้จ่าย สมัยก่อนหักค่าใช้จ่ายได้ไม่เท่าไร ได้เพิ่มเป็นหักค่าใช้จ่ายได้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จึงถึง ๖๐,๐๐๐ บาท ประการที่ ๒ สำหรับตัวบุคคล เดิมเคยหักได้ ๖๐,๐๐๐ บาท เมื่อปีที่แล้วก็เพิ่มเป็น ๓๐,๐๐๐ บาท ภรรยา ๓๐,๐๐๐ บาท บุตร ๑๘,๐๐๐ บาท ก็ได้หักมากขึ้น นอกจากนั้นแล้วเงินค่าลดหย่อนจะเป็นเงินสร้างบ้าน เงินประกันชีวิต เงินสมทบทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินประกันสังคมก็ยังคิดให้ ผู้ใช้ก็ยังท้วงว่าทำไมร้อยละ ๕ เท่ากัน ร้อยละ ๕ เท่ากันแต่ได้ขยายออกไป แทนที่จะเป็น ๕๐,๐๐๐ บาท ก็เป็นให้ชาวชน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตามตัวอย่างที่คุณวิชัยฯ ได้ถาม ผมขอถามจะเขียนให้คำตอบ พุดถึงอัตราภาษีที่ลดลงดูผิวเผินแล้วคล้าย ๆ กับว่าไปลด

ให้คนมีเงินได้สูงมาก แต่ผมเรียนว่าคนมีรายได้อาจสูงไม่ใช่เรื่องพึงรังเกียจ
 อย่าไรก็ตาม ตามข้อเท็จจริงไม่ได้ไปลดให้ผู้มีเงินได้สูงมาก ถ้าไปทำ
 ตัวเลขคุณแล้วจะพบว่าคนมีรายได้น้อยที่มีรายได้อีก ๓๖,๐๐๐ บาท ดังที่คุณวิชัยฯ
 ยกขึ้นมา นั้นจะได้รับการยกเว้นภาษี ได้รับการลดหย่อน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ คือ
 ไม่เสียเลย ถ้าหากว่ากรณีที่มีภรรยา คนมีรายได้อีก ๘๘,๐๐๐ บาท ได้รับการ
 ลดภาษีลง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่เสียเลย ผมยกอีกตัวอย่างหนึ่งที่เรียนไป
 แล้วคือ ถ้ามีภรรยามีบุตร ๑ คน คนมีเงินได้ ๑๓๐,๐๐๐ บาท ไม่เสียภาษี
 เช่นนี้ขอยืนยันว่าผู้มีรายได้น้อยก็ไม่น้อยเท่าไรถึง ๑๓๐,๐๐๐ บาท เช่นนี้แล้ว
 ได้รับการลดหย่อนภาษีตั้งแต่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ลดหลั่นกันลงไป ในประเด็น
 อื่นเห็นว่าคนมีเงินได้ ๑๘๐,๐๐๐ บาทต่อไป มีภรรยา ๑ คนไม่มีบุตร ได้
 รับการลดภาษี ๘๐ เปอร์เซ็นต์ คนมีเงินได้ ๑๘๐,๐๐๐ บาท มีภรรยา
 ลดภาษี ๘๕ เปอร์เซ็นต์ คนมีเงินได้ ๒ ล้านบาท ได้รับการลดภาษีเพียง
 ๓๐ เปอร์เซ็นต์ น้อย ควรจะมีการต่อว่าในประเด็นนั้นว่าไปรังเกียจทำไม
 เอาตัวอย่างที่คุณวิชัยฯ ถามเฉพาะซึ่งผมคิดว่ารายละเอียดเกินไปด้วยขอ
 อภัยด้วย คุณวิชัยฯ ถามว่าคนมีเงินได้ต่อปี ๓๖,๐๐๐ บาท ทำไมยังเสีย ๕
 เปอร์เซ็นต์เท่ากัน ข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า ๓๖,๐๐๐ บาท คนโสดเดิมเคยเสีย
 ภาษีปีละ ๘๐ บาท ระบบใหม่นี้ไม่ต้องเสียภาษีเลย ดังที่ผมเรียนให้ทราบ
 แล้ว ตัวอย่างที่ ๒ ที่คุณวิชัยฯ พูดคือคนมีเงินได้ ๒ ล้านบาท ทำไมเสียภาษี
 ในอัตราที่ลดลงมาก ขอเรียนยืนยันว่า คนมีเงินได้ ๒ ล้านบาท ได้รับการ
 ลดภาษีเพียงร้อยละ ๓๐ น้อยกว่าคนมีเงินได้ ๑๘๐,๐๐๐ บาท ที่ลดภาษี
 ร้อยละ ๘๐ เพราะฉะนั้นขอเรียนยืนยันว่าถ้ามีเวลาได้โปรดกรุณาคิดตัวเลข
 จะพบว่า การลดภาษีครั้งนี้คนมีรายได้น้อยจะได้เป็นเปอร์เซ็นต์สูงกว่าคนมี
 เงินได้มากและก็ได้ประโยชน์ทุกคน ผมเชื่อว่าการปรับระบบครั้งนี้

นอกจากจะทำให้ภาวะภาษีเป็นธรรมยิ่งขึ้น การเสียภาษีจะมีคนมาชำระระบบมากขึ้น ไม่ต้องไปจ้างประเทศอื่น ไม่ต้องไปพยายามใช้จ่ายทางอื่นให้เงินได้น้อย การเสียภาษีร้อยละ ๕๐ นั้นผมเองก็ไม่มีทางเลือกในสักใด เราจะไปหาเงินมาเพื่อเสียภาษีร้อยละ ๕๐ จึงได้ลดหย่อนลงมา การลดหย่อนนี้จะทำให้ฐานภาษีขยายยิ่งขึ้น แต่ถ้าประเทศไทยอยากจะเป็นฐานของธุรกิจในกลุ่มภาคเอเชียภาคนี้จะต้องปรับโครงสร้างภาษีให้เท่าเสีย ให้ทุกคนพร้อมที่จะเสีย จึงขอยืนยันว่าการทำประมวลรัษฎากรครั้งนี้เป็นประโยชน์ต่อประเทศ เราที่จะสามารถแข่งขันทางธุรกิจกับประเทศอื่นได้ก็ประเทศไทยจะเป็นฐานธุรกิจของกลุ่มภาคนี้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทนประชาชนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมคิดว่าผมจะขอมติจากที่ประชุมคณะครับว่าจะอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรอนุมัติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทนประชาชนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควรอนุมัติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทนประชาชนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมอนุมัติ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่...) พ.ศ.... ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๙๗๐/๒๕๓๘

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ถนนอุทองใน กท. ๑๐๓๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน

ของคณะกรรมการการปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายโอสถ โกศลิน	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายพิศาล มุลศาสตร์สาทร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายโกเมน ภัทรภิรมย์	๕. นายเคร่ง สุวรรณวงศ์
๖. พลเรือเอก ประวิทย์ ศิวรักษ์	๗. นายประเสริฐ นาสกุล
๘. พลตรี ปานเทพ ภูวนารณรักษ์	๙. นายไพบูลย์ ช่างเรียน
๑๐. ร้อยตำรวจตรี วรณ ชันชื้อ	๑๑. พลโท วศิน อิศรางกูร ณ อยุธยา
๑๒. นายวิฑูรย์ ตั้งตรงจิตรต์	๑๓. พลเรือเอก สุรวุฒิ มหารมณ
๑๔. พลเอก อธิชา แฉ้วพาลชน	

LIRT

๑๕. พลเรือเอก ชชาติ ตีฆษฐบรรจง เลขานุการคณะกรรมการ

๑๖. พลเอก ศิริ ทิวะพันธ์ ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) โอสถ โกศิน

(นายโอสถ โกศิน)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๘/๒๕๓๕ วันศุกร์
ที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการ
ผังเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่ง
ให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน
นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น
เห็นคือ นายเฉลิม แก้วกิ่งवाल ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง นายวิระพงษ์
บุญญานุสนธิ์ นิตกร ๖ และนายธนชัย พารละออง นิตกร ๕ กองนิติการ
สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติ

จำนวน ๒ คน คือ

๑. คุณหญิงพัชรี ร่องไพฑูรย์ ๒. นายธรรมนุญ ลัดพลี

๓. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติแก้ความใน

LIRT

มาตรา ๗๑ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการและได้
แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัดพลี ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา ๗๑ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการและได้
แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คุณหญิงพัชรี

ว่องไพฑูรย์ ได้ขอแปรญัตติโดยเพิ่มมาตรา ๘ กำหนดบทนิยามคำว่า

"การใช้ประโยชน์ที่ดิน" หมายความว่า การใช้ประโยชน์ที่ดิน
และอาคารโดยกำหนดเป็นเขต ซึ่งแยกเป็นประเภทของการใช้และการ
ห้ามใช้ รวมถึงการกำหนดมาตรฐานและเงื่อนไขการใช้ประโยชน์ ซึ่งอาจ
รวมถึงขนาดเนื้อที่แปลงที่ดิน สัดส่วนเนื้อที่อาคารต่อเนื้อที่ดิน สัดส่วนอาคาร
คลุมที่ดิน ความสูงของอาคาร และสัดส่วนเนื้อที่อาคาร"

คณะกรรมาธิการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จะเป็นคำแปรญัตติ
ที่ขัดต่อข้อบังคับ ซึ่งไม่อาจรับพิจารณาได้ แต่คำแปรญัตตินี้มีสาระสำคัญที่ควร
ตั้งเป็นข้อสังเกต เพื่อเสนอให้รัฐบาลได้พิจารณาเกี่ยวกับการกำหนด
กฎเกณฑ์ในการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการก่อสร้างอาคาร ให้มีความชัดเจน
มีความสัมพันธ์ และมีความเหมาะสมกับทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ระบบ
สาธารณูปการ สภาพการจราจรและขนส่ง ซึ่งในการวางผังเมืองควรที่จะ

LIRT

ได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ให้เป็นเขตบริเวณ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพความเจริญของบ้านเมืองที่ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งถ้าสามารถดำเนินการให้มีการใช้ประโยชน์ของที่ดินและการก่อสร้างอาคารควบคู่กันไป จะสามารถควบคุมให้การพัฒนาเมืองเป็นไปอย่างเหมาะสม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวางผังเมืองให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งถ้ารัฐบาลมีนโยบายดังกล่าวก็จำเป็นจะต้องพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยการวางผังเมือง และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารต่อไป

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

พลเรือเอก ชำติ ดิศฐบรรจง

(ชำติ ดิศฐบรรจง)

เลขาธิการคณะกรรมการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การผังเมือง (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการ
ผังเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ
การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๙ เมื่อสำนักผังเมืองจะวางหรือจัดทำผังเมืองรวม
ของท้องที่ใด ให้สำนักผังเมืองแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นของท้องที่นั้นทราบ
และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นมาแสดงความคิดเห็นต่อสำนักผังเมืองด้วย

ในการวางและจัดทำผังเมืองรวมใด ให้สำนักผังเมืองหรือ

LIRT

เจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี จัดให้มีการโฆษณาให้ประชาชนทราบ แล้วจัดการประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นของประชาชนในท้องที่ที่จะมีการวางและจัดทำผังเมืองรวมนั้น ในการรับฟังข้อคิดเห็นนี้จะกำหนดเฉพาะให้ผู้แทนของประชาชนเข้าร่วมการประชุมตามความเหมาะสมก็ได้ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการโฆษณา การประชุม และการแสดงข้อคิดเห็น ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑ เมื่อมีการวางและจัดทำผังเมืองรวมขึ้นในท้องที่ของจังหวัดใดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งจังหวัดนั้นแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมขึ้นคณะหนึ่งในแต่ละท้องที่ที่วางผังเมืองรวมนั้น ประกอบด้วยผู้แทนองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสำนักผังเมือง ~~ผู้แทนส่วนราชการ~~ ต่าง ๆ ในท้องที่ที่วางผังเมืองรวมนั้น และบุคคลอื่นที่เห็นสมควรมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่น้อยกว่าสิบห้าคนและไม่เกินยี่สิบเอ็ดคน มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับผังเมืองรวมที่สำนักผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นวางและจัดทำขึ้น

ในกรณีที่เป็นการวางและจัดทำผังเมืองรวมขึ้นในท้องที่คาบเกี่ยวกันตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป ให้คณะกรรมการผังเมืองเป็นผู้แต่งตั้งคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวม

ให้รัฐมนตรีวางระเบียบเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมดังกล่าว

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมในหมวด ๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะที่ปรึกษาผังเมืองรวมโดยอนุโลม"

LIRT

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ
การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๖ การใช้บังคับผังเมืองรวมให้กระทำโดยกฎ
กระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งต้องมีรายการตามมาตรา ๑๘ และ
ให้ใช้บังคับได้ไม่เกินห้าปี

ในระหว่างที่กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งใช้บังคับ ถ้าสำนัก-
ผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร จะกำหนดให้แก้ไขปรับปรุง
ผังเมืองรวมเสียใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง
ไป หรือเพื่อประโยชน์แห่งรัฐก็ได้ โดยให้นำความในมาตรา ๒๒ มาตรา
๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ภายในหนึ่งปีก่อนระยะเวลาการใช้บังคับกฎกระทรวง
ตามวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงให้สำนักผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี
สำรวจว่าสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมในการใช้ผังเมืองรวมดังกล่าวมีการ
เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ ถ้าเห็นว่าสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมไม่มีการ
เปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ ให้สำนักผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้ว
แต่กรณีจัดให้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในท้องที่ที่ใช้
บังคับผังเมืองร่วนั้นตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ก็ให้สำนักผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยความเห็นชอบของคณะ
กรรมการผังเมืองขยายระยะเวลาการใช้บังคับกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง
ได้อีกห้าปี แต่ในกรณีที่เห็นว่าสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง
ในสาระสำคัญ ก็ให้สำนักผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการแก้ไข
ปรับปรุงผังเมืองรวมเสียใหม่ให้เหมาะสมได้

LIRT

ในกรณีที่ไม่มีอำนาจดำเนินการแก้ไขผังเมืองรวมได้ทันภายใน
ระยะเวลาที่กฎกระทรวงตามมาตราหนึ่งใช้บังคับ ให้สำนักผังเมืองหรือ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผังเมืองขยายระยะ
เวลาการใช้บังคับกฎกระทรวงตามมาตราหนึ่งได้อีกสองครั้ง ครึ่งละไม่เกิน
หนึ่งปี

การขยายระยะเวลาการใช้บังคับผังเมืองรวมตามมาตรา
ให้กระทำโดยกฎกระทรวง"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ
การผังเมือง พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปแทน

"มาตรา ๒๔ เมื่อได้มีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ณ
ท้องที่ใดแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นของท้องที่นั้นเห็นสมควรจะจัดให้มีการ
วางและจัดทำผังเมืองเฉพาะขึ้น หรือจะขอให้สำนักผังเมืองเป็นผู้วางและจัด
ทำผังเมืองเฉพาะก็ได้ ผังเมืองเฉพาะจะต้องสอดคล้องกับผังเมืองรวม

ถ้าท้องที่ใดยังไม่มีกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม รัฐมนตรี
จะสั่งให้สำนักผังเมืองหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นวางและจัดทำผังเมืองเฉพาะก็ได้

ในกรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นวางและจัดทำผังเมืองเฉพาะ ให้
เจ้าพนักงานท้องถิ่นเสนอหลักการที่จะวางและจัดทำผังเมืองเฉพาะให้คณะ
กรรมการผังเมืองพิจารณาเห็นชอบก่อน ในการนี้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมา
แสดงความคิดเห็นหรือขอคำแนะนำเกี่ยวกับการวางและจัดทำผังเมืองเฉพาะ
ต่อสำนักผังเมืองก็ได้"

LIRT

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ

ประธานคณะกรรมการแถลงครับ

นายโอสถ โกลน (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพครับ ในชั้นนี้กรรมาธิการยังไม่มีข้อที่ต้องกราบเรียน
ชี้แจง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ

เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) :

ร่างพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข ค่าปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา
๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา
๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่า
จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอ
มติจากที่ประชุมว่าจะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นกฎหมาย
หรือไม่ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด

เห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี

นะครับ ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

LIRT

ด้วยคณะกรรมการมาชิกการได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของ
คณะกรรมการมาชิกการเพื่อให้สภาพิจารณาว่า จะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของ
คณะกรรมการมาชิกการหรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วย ผมจะได้เสนอไปยังคณะรัฐมนตรี
ต่อไปตามข้อบังคับข้อ ๘๐ ของกฎเลขาธิการรัฐสภาอ่านข้อสังเกตครบ

นายไพฑิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อสังเกต
ของคณะกรรมการมาชิกการ

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คุณหญิงพัชรี
รุ่งเรืองไพฑิษฐ์ ได้ขอแปรญัตติโดยเพิ่มมาตรา ๘ กำหนดบทนิยามคำว่า

"การใช้ประโยชน์ที่ดิน" หมายความว่า การใช้ประโยชน์ที่ดิน
และอาคาร โดยกำหนดเป็นเขตซึ่งแยกเป็นประเภทของการใช้และการห้าม
ใช้ รวมถึงการกำหนดมาตรฐานและเงื่อนไขการใช้ประโยชน์ซึ่งอาจรวมถึง
ขนาดเนื้อที่แปลงที่ดิน สัดส่วนเนื้อที่อาคารต่อเนื้อที่ดิน สัดส่วนอาคารคลุม
ที่ดิน ความสูงของอาคารและสัดส่วนเนื้อที่อาคาร

คณะกรรมการมาชิกการได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จะเป็นค่าแปรญัตติ
ที่ขัดต่อข้อบังคับ ซึ่งไม่อาจรับพิจารณาได้ แต่ค่าแปรญัตตินี้มีสาระสำคัญที่ควร
ตั้งเป็นข้อสังเกตเพื่อเสนอให้รัฐบาลได้พิจารณาเกี่ยวกับการกำหนดกฎเกณฑ์
ในการใช้ประโยชน์ที่ดินและการก่อสร้างอาคาร ให้มีความชัดเจน มีความ
สัมพัทธ์ และมีความเหมาะสมกับทำเลที่ตั้ง สภาพแวดล้อม ระบบ
สาธารณูปโภค ระบบสาธารณูปการ สภาพการจราจรและขนส่ง ซึ่งในการ
วางผังเมืองควรที่จะได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ให้เป็นเขตบริเวณ ทั้งนี้ เพื่อ
ให้เป็นการปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพความเจริญของบ้านเมือง ที่ได้
เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วซึ่งถ้าสามารถดำเนินการให้มีการใช้ประโยชน์
ของที่ดินและการก่อสร้างอาคารควบคู่กันไป จะสามารถควบคุมให้การพัฒนา
เมืองเป็นไปอย่างเหมาะสม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวาง
ผังเมืองให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพและมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่ง

LIRT

ถ้ารัฐบาลมีนโยบายดังกล่าว ก็จำเป็นต้องพิจารณาแก้ไข ปรับปรุง กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยการวางผังเมือง และกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคารต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ ที่ประชุมพิจารณาจะอภิปรายไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าไม่มี ผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของ คณะกรรมาธิการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด ไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี นะครับ ที่ประชุมเห็นชอบ ผมจะได้เสนอไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครอง พิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกัน

LIRT

(สำเนา)

ที่ ๔๗๑/๒๕๓๔

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำเนียบที่รัฐสภา
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาชญากรรม
เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต
มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน
ของคณะกรรมการการปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง

พระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน
หรือวัตถุระเบิด ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการ
การปกครองพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายอิสถ ทัศน	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายโกเมน ภัทรภิรมย์	๕. นายเดร้ง สุวรรณวงศ์
๖. พลเรือเอก ประวิทย์ ศิวรักษ์	๗. นายประเสริฐ นาสกุล
๘. พลตรี ปานเทพ ภูวนารถนุรักษ์	๘. นายไพบูรณ์ ช่างเรือน

LIART

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๐/๒๕๓๕ วันศุกร์
ที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเว้น
ความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุโสปีน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด
ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. (คณะ
รัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา
กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล
ดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น
คือ พันตำรวจเอก สมโชค ประดิษฐวณิช รองผู้บังคับการกองทะเบียน
พันตำรวจตรี วิโรจน์ สงวนมรกต สารวัตรแผนกออาวุโสปีน ร้อยตำรวจเอก
ณัฐพงษ์ พูลน้อย รองสารวัตรแผนกออาวุโสปีน กองทะเบียน พันตำรวจเอก
ถวัลย์ มีสุนทร ผู้กำกับกองวิชาการ กองวิชาการ กรมตำรวจ
นายดารา การุณยวณิช ผู้อำนวยการกองการทะเบียน นายวิชัย
ประพันธ์โรจน์ หัวหน้าฝ่ายบริหารการทะเบียน และนายเวทย์ นิลประภา
หัวหน้างานทะเบียนอาวุโสปีน กองการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวง
มหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๑
คน คือ นายธรรมนุญ ลัดพลี

๓. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมนุญ ลัดพลี

ขอแปรญัตติไว้

คณะกรรมการพิจารณาได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

พลเรือเอก

ชาติ ดิษฐบรรจง

(ชาติ ดิษฐบรรจง)

เลขานุการคณะกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากประเภท ชนิด และขนาดที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ดังกล่าวมามอบให้นายทะเบียนยื่นฟ้องที่ศาลในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ผู้เห็นได้รับยกเว้นจากความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ถูกจับกุมก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอยู่ในระหว่างการสอบสวน หรือระหว่างที่คดียังไม่ถึงที่สุด

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่นำมาส่งมอบตามวรรคหนึ่ง ทางราชการไม่จำต้องชดใช้ราคา และให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

ท่านประธานจะมีอะไรแถลงไหมครับ เชิญ

นายอิสถ โกลนิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คณะกรรมการมิได้แก้ไขประการใดเลย เห็นชอบตามร่างของรัฐบาลทุกประการ จึงไม่มีข้อที่จะต้องกราบเรียน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตมามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข ค่าปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายหรือไม่ ผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี
นครับ ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

LIRT

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่เสนอใหม่

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์

พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร ๐๒๐๓/๒๑๘๗๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๓๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติชُرกิจนำเที่ยว และมีคฤเทศก์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติชُرกิจนำเที่ยว และมีคฤเทศก์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตำรวจเอก

เกา สารสิน

(เกา สารสิน)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทน

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันนี้การประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ ได้มีการขยายตัวเป็นอันมาก สมควรที่จะมีกฎหมายกำหนดมาตรฐาน ในเรื่องนี้ และให้กาารท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยทำหน้าที่ส่งเสริมและควบคุมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ ให้เป็นระเบียบและได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว" หมายความว่า ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

"นักท่องเที่ยว" หมายความว่า บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตน ไปยังท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์อันมิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ และให้หมายความรวมถึงผู้รับบริการหรือความสะดวกจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยเสียค่าบริการด้วย

"มัดคุเทศก์" หมายความว่า ผู้ที่นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ และให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลโดยได้รับค่าตอบแทน

"ค่าบริการ" หมายความว่า ค่าจ้างและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสำหรับการจัดการให้บริการหรือการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร และการทัศนอาจร ในลักษณะเป็นการเหมาจ่าย

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

"ใบรับแจ้ง" หมายความว่า ใบรับแจ้งการเป็นมัดคุเทศก์

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัดคุเทศก์ ตามพระราชบัญญัตินี้

"การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย" หมายความว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

"ผู้ว่าการ" หมายความว่า ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

"นายทะเบียน" หมายความว่า นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัดคุเทศก์ กรุงเทพมหานคร และนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและ

LIRT

มัตตุเทศก์จังหวัด ซึ่งผู้ว่าการแต่งตั้ง

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้ว่าการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ธุรกิจนำเที่ยวและมีมัตตุเทศก์ของส่วนราชการของกาารท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และของรัฐวิสาหกิจอื่น ตามที่จะได้กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัตตุเทศก์

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัตตุเทศก์ คณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นประธานกรรมการ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมศิลปากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้แทนกรมเศรษฐกิจ ผู้แทนกรมทะเบียนการค้า ผู้แทนกรมตำรวจ เป็น

LIRT

กรรมการ และกรรมการอื่นซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
แต่งตั้งจำนวนหกคน ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้แทนผู้ประกอบการ
ท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวอย่างน้อยสี่คน และให้นายทะเบียน
ธุรกิจนำเที่ยวและมัตตุเทศก์กรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๗ ให้กรรมการซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
แต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการ ซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
แต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรง
ตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

เมื่อครบวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้ง
กรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง
เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่ เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับการแต่งตั้ง
อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา
๗ กรรมการซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้พ้นจาก
ตำแหน่ง
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่

LIRT

เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติ
หน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม

ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ใน
ที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือก
กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการ
คนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานใน
ที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแผนงานและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการ
ส่งเสริมและควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๒) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรี เกี่ยวกับการออกกฎ
กระทรวง กำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจ
นำเที่ยว การปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาท และความประพฤติของ
มัคคุเทศก์ และการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเสนอผ่านคณะกรรมการการท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย

(๓) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี เกี่ยวกับการจำกัดจำนวน
ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามมาตรา ๑๕

(๔) พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๒๖

LIRT

(๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) วางระเบียบเกี่ยวกับการเปิดบัญชีเงินฝาก และการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก สำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดตามมาตรา ๒๐

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นหรือให้บุคคลใดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๓ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนและเงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓

ธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยว เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

LIRT

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดจำนวนผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ในท้องถิ่นหนึ่งท้องถิ่นใดได้ตามที่เห็นสมควร โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(ค) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(ง) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(จ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความ

สามารถ

(ฉ) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(ช) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(ซ) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๒) ถ้าเป็นนิติบุคคล

(ก) ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย

(ข) มีสำนักงานอยู่ในราชอาณาจักรไทย

(ค) ในกรณีที่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนของ

LIRT

ห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ เอ็ดต้อง เป็นของหุ้นส่วนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย และหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการต้องมีสัญชาติไทย

(ง) ในกรณีที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดชอบทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ เอ็ดต้อง เป็นของหุ้นส่วนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย

(จ) ในกรณีที่เป็นบริษัทจำกัด กรรมการบริษัทจำกัดจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทจำกัดนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ เอ็ดต้อง เป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และบริษัทจำกัดนั้นจะต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้ออกใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ

(ฉ) หุ้นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการนิติบุคคลดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๑) (ข) (ค) (ง) (จ) (ฉ) (ช) และ (ซ)

(ช) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(ซ) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ทั้งนี้ ไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมาใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ เป็นคนต่างด้าวภายใต้ความตกลงที่ประเทศไทยมีข้อผูกพันอยู่กับรัฐบาลต่างประเทศ มิให้นำความในมาตรา ๑๖ (๑) (ก) และ (๒) (ค) (ง) และ (จ) มาใช้บังคับแก่ผู้นั้น

LIRT

มาตรา ๑๘ ให้นำทะเบียนหนังสือแจ้งการออกหรือไม่ออก
ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนออกใบอนุญาต ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับ
ใบอนุญาตทราบเพื่อมารับใบอนุญาตจากนายทะเบียนและวางหลักประกันตาม
มาตรา ๑๙ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ถ้าผู้ขอรับใบ
อนุญาต ไม่มารับใบอนุญาตภายในเวลาดังกล่าว โดยไม่แจ้งเหตุผลหรือข้อ
ชี้แจงให้นายทะเบียนทราบ ให้นายทะเบียนยกเลิกการออกใบอนุญาตนั้น

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ให้แสดงเหตุผลใน
หนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

มาตรา ๑๙ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องวางหลักประกันซึ่ง
ได้แก่ เงินสด หนังสือค้ำประกันของธนาคาร พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือ
พันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลไทยค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยอย่างใด
อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ต่อผู้ว่าการ เพื่อประกันความเสียหาย
ที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยวมีอยู่กับนักท่องเที่ยวและหรือผู้ประกอบการท่องเที่ยว
ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินประกันที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการเกี่ยวกับดอกผลของหลักประกันและการเปลี่ยนหลัก
ประกันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ
กระทรวง

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางหลักประกัน
เป็นเงินสดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็น
ผู้รับผิดชอบในการเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ในนามของผู้ประกอบ

LIRT

ธุรกิจนำเที่ยวแต่ละราย รวมทั้งการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากกับธนาคาร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับดอกผลที่เกิดจากเงินฝากที่เป็นเงินสดนั้น ให้ตกเป็นของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่วางหลักประกัน

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคาร หนังสือค้ำประกันของธนาคารให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการร้องเรียนของนักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือความปรากฏต่อนายทะเบียนโดยประการอื่นว่าบุคคลดังกล่าว ได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ได้ทำไว้กับบุคคลดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นนักท่องเที่ยวซึ่งไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เมื่อนายทะเบียนได้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นจริงตามนั้นและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นยังไม่ยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าวหรือไม่ยินยอมชดเชยค่าเสียหายให้แก่บุคคลดังกล่าวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(ก) ถ้าวางเงินค้ำเสียหายไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ให้อยู่ในอำนาจของผู้ที่จะพิจารณาอนุมัติสิ่งจ่ายได้เอง ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้ผู้ว่าการพิจารณาอนุมัติสิ่งจ่ายเงินค้ำเสียหายดังกล่าวจากหลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นได้วางไว้ ตามมาตรา ๑๙ ให้แก่นักท่องเที่ยวดังกล่าวโดยไม่มีชักช้า แล้วแจ้งผลการ

LIRT

ดำเนินการให้คณะกรรมการและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นทราบ หรือให้
ผู้ว่าการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา ตามควรแก่กรณี

(ข) ถ้าจำนวนเงินค่าเสียหายเกินวงเงินที่คณะกรรมการ
ได้กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้ผู้ว่าการพิจารณา
อนุมัติสิ่งจ่ายเงินค่าเสียหายในส่วนที่ไม่เกินวงเงินดังกล่าวให้แก่นักท่องเที่ยว
ผู้นั้นก่อน ส่วนค่าเสียหายในส่วนที่เกินวงเงินดังกล่าว ให้นายทะเบียนเสนอ
เรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นทราบ

(๒) ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นนักท่องเที่ยวซึ่งมีภูมิลำเนาหรือ
ถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย หรือเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้นาย
ทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นชดเชยค่าเสียหายให้
แก่บุคคลดังกล่าวตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ถ้า
ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่มีหนังสือโต้แย้งมาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นาย
ทะเบียนดำเนินการตาม (๑) (ก) หรือ (ข) โดยอนุโลม แต่ถ้า
ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหนังสือโต้แย้งมาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้
ผู้ว่าการเจรจาทำความตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและผู้เสียหาย ถ้า
ตกลงกันได้ ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหายตามที่ได้ตกลง
กัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ ให้ผู้เสียหายและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตั้ง
อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด และให้นำกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้
บังคับ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) เสร็จแล้ว
ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๓ แต่ผู้ประกอบธุรกิจ
นำเที่ยวผู้นั้นตามควรแก่กรณี

LIRT

มาตรา ๒๓ นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบการกิจการที่เกี่ยวข้องผู้ใด ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของ นายทะเบียนหรือของผู้ว่าการตามมาตรา ๒๒ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ได้ และให้นำมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ในกรณีหลักประกันตามมาตรา ๑๙ มีจำนวน ลดลงเพราะได้ใช้จ่ายไปตามมาตรา ๒๒ ผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยวต้องนำ หลักประกันมาวางเพิ่มเติมให้ครบภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าการกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้ผู้ว่าการคืนหลักประกันที่ผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยว วางไว้ ตามมาตรา ๑๙ ให้แก่ผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยวภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือนับแต่วันได้รับ หนังสือแจ้งการบอกเลิกการประกอบกิจการท่องเที่ยวจากผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยว

ในหนังสือแจ้งการบอกเลิกการประกอบกิจการท่องเที่ยว ตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยวต้องรับรองด้วยคำตนไม่มีหนี้เกี่ยวกับ กิจการที่ตนจะตั้งชำระให้แก่นักท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว

ในกรณีที่ผู้ว่าการได้รับแจ้งจากนักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวว่า ผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยวตามวรรคหนึ่งยังมีหนี้ เกี่ยวกับกิจการที่ตนจะตั้งชำระให้แก่บุคคลดังกล่าวอยู่ ให้ผู้ว่าการระงับ การคืนหลักประกันไว้ก่อน

มาตรา ๒๖ ผู้ประกอบกิจการท่องเที่ยวต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวง ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบกิจการท่องเที่ยว

มาตรา ๒๗ ในกาจัดโฆษณาการจัดบริการนำเที่ยวหรือ รายละเอียดในการนำเที่ยวที่จะจัดในแต่ละปี ให้ผู้ประกอบการกิจการท่องเที่ยว

LIRT

จัดทำเป็นเอกสารซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีรายการดังนี้

- (๑) ชื่อผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยว สถานที่ประกอบการกิจการนำเที่ยว และเลขที่ใบอนุญาต
- (๒) ระยะเวลาที่ใช้ในการให้บริการนำเที่ยว
- (๓) อัตราค่าบริการ
- (๔) ประเภทของยานพาหนะที่ใช้ในการให้บริการนำเที่ยว
- (๕) จุดหมายปลายทางและที่แวะพัก รวมทั้งสถานที่สำคัญ ๆ ในการนำเที่ยว
- (๖) ลักษณะและประเภทของที่ฝึก และจำนวนครั้งของอาหารที่จัดให้

ก่อนเผยแพร่เอกสารตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยวต้องส่งเอกสารดังกล่าวให้แก่ นายทะเบียนอย่างน้อยสามฉบับ

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการในการจัดบริการนำเที่ยวที่ได้โฆษณาไปแล้ว ผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยวต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและนายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๘ ในระหว่างให้บริการนำเที่ยว ผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยวต้องพยายามให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการเท่าเทียมหรือใกล้เคียงกับที่ได้ตกลงกันไว้ และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงบริการนำเที่ยวโดยไม่ได้รับความยินยอมจากนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยวต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนแปลงนั้น

มาตรา ๒๙ ใบอนุญาตให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ผู้ประกอบการกิจการนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุ

LIRT

ใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการ
ไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาต
สิ้นอายุ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยวตั้งแต่วันที่
ใบอนุญาตสิ้นอายุ พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้นำความในมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดย
อนุโลม

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตายและ
ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ถ้าคู่สมรสหรือบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยวประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป ก็ให้ประกอบธุรกิจ
นำเที่ยวได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียน
ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตาย

ในระหว่างการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง คู่สมรส
หรือบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว มีหน้าที่และความ
รับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

ถ้าคู่สมรสหรือบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจ
นำเที่ยวไม่ประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป ให้แจ้งให้นายทะเบียน
ทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตาย

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ต้องแจ้งความประสงค์
ดังกล่าวเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ก่อน

LIRT

วันเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยว พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียน และให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนถึงวันเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบการนำเที่ยว มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการไม่ออกใบอนุญาตหรือ การไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียน เสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ อุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบ ธุรกิจนำเที่ยวผู้ใด

- (๑) มีกรณีตามมาตรา ๓๑
 - (๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ
 - (๓) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ผู้ว่าการ นายทะเบียน หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียน มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนด ระยะเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน
- ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะประกอบธุรกิจ นำเที่ยวในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ เว้นแต่จะได้อุทธรณ์คำสั่ง พักใช้ใบอนุญาตต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๓๒

มาตรา ๓๔ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบ

LIRT

ธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรา ๑๖

(๒) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕

(๓) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ (๑) หรือ (๒) อีก

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๕ ให้นายทะเบียนส่งหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบ

อนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทราบ ถ้าไม่สามารถส่งได้หรือผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ปิดหนังสือดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว นั้น และให้ถือว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือดังกล่าว

มาตรา ๓๖ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการไต่โดยขึ้น เป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อ

คณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการกู่เวลาการบังคับตามคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกเพิกถอน

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจดทะเบียนยนต์
 ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ ...)
 พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจดทะเบียนยนต์
 ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติม (๓) ของมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒
 เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
 จดทะเบียน

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ และมาตรา ๘ เพื่อเพิ่มอัตรา
 โทษปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับสุขาภิบาลที่ออกตาม
 พระราชบัญญัตินี้และสำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
 มาตรา ๖ ให้สูงขึ้น

(๓) เพิ่มมาตรา ๘ ทวิ เพื่อเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่
 ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบ
การจอตยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ เพื่อให้การ
จัดระเบียบการจอตยานยนตร์ในเขตเทศบาล และสุขาภิบาลมีประสิทธิภาพ
มากขึ้น และเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการกับผู้กระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สมควรแก้ไขอัตรา
โทษปรับผู้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับของสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัติ
นี้ และผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สูงขึ้น และเพิ่มอำนาจ
พนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้ พร้อมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีมี
อำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอตยานยนตร์ เพื่อให้มี
ความคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท

มาตรา ๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสองพันบาท"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓

"มาตรา ๘ ทวิ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

การเปรียบเทียบความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๗ ให้เลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนตร์ในที่ที่กำหนด และจัดไว้ท้ายพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

LIRT

มาตรา 8 ให้ออกกฎกระทรวงตามมาตรา 4 (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอตยานยนตร์ในเขตเทศบาล และสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

อัตราค่าธรรมเนียมที่ได้อำหนดขึ้น และใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับให้คงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ หรือข้อบังคับ ขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายเจริญจิตรต์ ณ สงขลา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติม (๓) ของมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ และมาตรา ๘ เพื่อเพิ่มอัตราโทษปรับสำหรับผู้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และสำหรับผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๖ ให้สูงขึ้น

(๓) เพิ่มเติมมาตรา ๘ ทวิ เพื่อเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ เพื่อให้การจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้เป็นไปอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ สมควรแก้ไขอัตราโทษปรับผู้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติ และบังคับของ

LIRT

สุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ให้สูงขึ้น และเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจ
เปรียบเทียบได้ พร้อมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด
อัตราค่าธรรมเนียมจดทะเบียนขนนตร์เพื่อให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจดทะเบียนขนนตร์ใน
เขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบกับร่าง
พระราชบัญญัตินี้ต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์
ธรรมนูญฯ ครับ

นายธรรมนูญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ ผม ธรรมนูญ
ลัดพลี กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แม้ว่าจะได้ผลไม่เต็มที่
ทีเดียว แต่คงจะทำให้การจดทะเบียนเรียบร้อย แล้วในการที่จะปราบปราม
การฝ่าฝืนก็คงมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตามผมว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ถ้าจะให้ได้ดี ผมอยากฝากกราบเรียนข้อสังเกตไปยังรัฐบาล
โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ว่าเห็นจะต้องขอความ
ร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ คือ จรวจ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่
เพราะในทางปฏิบัติที่เป็นจริงแล้วนั้น กระผมกราบเรียนว่าที่เขามาจดทะเบียน
โดยผิดกฎหมายฝ่าฝืนนั้น หรือโดยไม่มีระเบียบส่วนใหญ่

ประการแรก คือ ถ้าท่านสังเกตโดยเฉพาะในย่านนักธุรกิจ
ชาวจีนหรือพวกที่เขารวมตัวกันอยู่ จะเห็นได้ว่าหน้าร้านเขาไม่ว่าจะเป็น
ร้านอาหาร เป็นสำนักงาน เป็นร้านที่ประกอบการขนส่ง หรือร้านธุรกิจ

LIRT

อะไรต่าง ๆ ทางของอะไรต่าง ๆ ก็ตาม เขาจะถือสิทธิหน้าร้านเขา⁴ เขาไม่ยอมให้ใครมาจอด รถเขาไม่มีก็ติดตาม บางครั้งรถออกไปที่อื่น แต่เขาจะเอาเก้าอี้บ้าง เอากระบุงบ้างมาตั้ง ถ้าใครไปจอดไปยกเก้าอี้เขา อะไรเขา เขาจะไม่พูดอะไรมากหรอก แต่รับรองได้ว่าถ้าท่านกลับมาไม่อย่างแบบที่โดนขูดขี้ด เพราะฉะนั้นมันล่ะครับ เป็นเรื่องซึ่งทางปฏิบัติ⁴นั้นถนนเป็นของทุกคนนะครับ เจ้าของรถแต่ละคนนั้นเขาเสียค่าภาษีป้ายทะเบียน ภาษีอะไรต่าง ๆ ควรจะมีสิทธิจอด เจ้าของร้านบางที่ไม่มีรถยนต์อยู่ก็มี แต่ก็ยังหวงไว้ อย่างร้านอาหาร ร้านอะไรต่าง ๆ ที่มาทำอยู่ริมถนน ซึ่งความจริงนั้นพระราชบัญญัติผังเมืองเราพยายามกักกันอยู่ว่า สถานบริการเหล่านี้ควรมีที่จอดรถของตัวเอง เข้าไปภายใน แต่ก็ยังมีการฝ่าฝืน คือมาเปิดสถานบริการเหล่านี้แล้วให้ข้างถนนนั้นเป็นที่จอด แม้แต่ที่ซ่อมรถที่อะไรต่าง ๆ นี้ ก็จอดกีดกันข้างถนน เพราะฉะนั้นคนอื่นไม่มีที่จะจอด คนที่มีธุรกิจจริง ๆ จะต้องจอดแม้จะชั่วคราวก็ไม่มี ต้องไปหาที่อื่น ต้องไปซุกเข้าที่ไหนแห่งหนึ่ง ซึ่งคิดว่าพันตาตำรวจ แล้วตำรวจนั้นผมกราบเรียนตรง ๆ ที่ไหนก็ท้องที่นั้นล่ะครับ เขาจะมีความสัมพันธ์ เชื่อมอยู่กับเจ้าของร้านเหล่านี้ ถ้าพวกเขาจอดได้ บางทีพวกเขาไปแล้ว เขาบอกให้เราไปจอดก็ได้ ถ้ารู้จักมาเถอะไม่เป็นอะไร สารวัตรนี้ไปใหม่ เสียเหล่าไปช หมดแล้ว อะไรอย่างนี้ ก็ไปจอดกันได้ อย่างนี้ฟังแล้วเศร้าใจนะครับว่าแผ่นดินไทยเรา⁴เป็นอย่างไร เจ้าหน้าที่เป็นอย่างไร แล้วยิ่งกว่านั้นบางทีมีตำรวจท้องที่เสียให้ไปแล้ว หัวปิงปองก็มี หัวปิงปองมาแล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคงคุ้นกับคำว่า หัวปิงปอง คงไม่ต้องอธิบายว่าคือใคร มาแล้วผ่านมา ถ้าไม่ติดต่อกันไว้ก่อนเขาก็กำลังมาเขียนตัว เจ้าของร้านก็ต้องไปสถานที่ที่หัวปิงปองเหล่านี้ทำงานอยู่ ไปติดต่ออะไร

LIRT

ต่ออะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมกราบเรียนว่า กฎหมายเหล่านี้
ออกมา บางที่ไม่มีผลทางปฏิบัติ เราถูกบิดเบือนโดยเจ้าหน้าที่เหมือนอย่าง
ผ่านมาเมื่อครั้งแล้ว 2-3 ฉบับ ก็ขึ้นอยู่กับจริยธรรม มโนธรรมของผู้มีส่วน
เกี่ยวข้อง ผู้ที่ควบคุม กับผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าจะร่วมมือกันได้
แค่ไหน อันนี้ผมเชื่อว่าทุกคนเขาไม่ยากผิดกฎหมาย อยากจะทำให้ถูกต้องตาม
ระเบียบ แต่บางครั้งไม่มีที่ โดนอย่างว่านี่เข้าไปที่ไหนก็มีแต่เจ้าของทั้งนั้น
ต้องหาทางจอดทางอื่นจนได้ ในเรื่องนี้กระผมนึกว่า อย่างเวลานี้ตำรวจ
ก็ทำอยู่ แต่กระผมได้ทราบมาก็ขอฝากไปเหมือนกันว่า อย่างเช่นบางแห่ง
เขาห้ามจอด ไม่ปรับแต่ล้อคว่ำ ไม่ให้เขาเคลื่อนไปได้ พอมาแทนที่จะเสีย
ค่าปรับตรงนั้น ให้เขาไปเสียค่าปรับที่โรงพัก ต้องทิ้งรถไว้ตรงนั้นก่อน เขา
ต้องเสียค่าที่กั้นหนึ่งไป ไปเสียที่โน่นแล้วถึงจะกลับมาที่นี่ มาเปิดล้อคให้แล้ว
ก็ไปได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมเห็นใจเหมือนกันว่า ในการปฏิบัติตามกฎหมายนั้น
ต้องทำแบบนี้ ในเมื่ออยากจะผิดแล้วก็ต้องรับกรรมไป แต่ถ้ามีทาง
อะลุ่มอล่วยได้บ้าง ถ้าให้อ่านาจเจ้าหน้าที่เหล่านี้ ไม่ใช่ตั้งศาลเตี้ย
หมายความว่าออกใบเสร็จให้โดยถูกต้อง เป็นทางการ ณ ที่นั้นเลข คนผิด
ไปแล้ว เขาก็ยินดี แล้วได้รับความสะดวก เสียเงินไปแล้วพอเปิดกุญแจเขา
ก็ไป แล้วก็เข็ดไปหลายวัน คงไม่กล้าจอดอย่างนี้อีก เพราะฉะนั้นอันนี้
กระผมฝากกราบเรียนไว้ว่า ข้อบังคับเหล่านี้ดูเผิน ๆ ว่าเล็กน้อย แต่เป็น
ผลสะท้อนจากสิ่งซึ่งในสังคมเราควรจะต้องปรับแก้ปฏิบัติ เพราะมีสิ่งเหล่านี้
ที่จะทำให้กฎหมายอื่นเป็นหมิ่นไปอีกหลายเรื่อง ถ้าเราไม่ทำเสีย แล้วจะ
ทำให้บางคนมีอภิสิทธิ์ยิ่งกว่าคนที่ทรงสิทธิ อย่างเช่นที่ว่า เจ้าของ
ร้านอาหารเหล่านั้นไม่มีรถเลย แต่เขาสามารถที่จะให้ใครมาจอดก็ได้
เรามีรถเสียค่าตีทะเบียนแล้วจอดไม่ได้ ถูกปรับ ขอพบพระคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ

คุณหญิงนันทกาฯ ครับ

คุณหญิงนันทกาฯ สุประภาตินันท์ : ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉัน นันทกาฯ สุประภาตินันท์ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ได้ใช้บังคับมานานแล้ว ดิฉันจึงเห็นด้วยในการที่จะมีการปรับปรุงในเรื่องเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมนั้น เรื่องค่าปรับและในเรื่องให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการที่จะมีอำนาจเปรียบเทียบปรับ แต่ดิฉันมีข้อสังเกตบางประการ เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับตำรวจด้วยเหมือนกัน แต่ว่าเป็นคนละประเด็นกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาแล้วเมื่อครู่นี้ คือว่าเท่าที่ผู้ใช้รถใช้ถนนในเวลานี้มีความสับสนกันอยู่บ้างก็คือว่า บางถนนนั้นมีการให้เก็บค่าธรรมเนียมนอกตามขนตรบ้างที่มีการติดตั้งมาตรไว้ด้วย หรือว่าให้คนเดินเก็บ แล้วมีการขีดเส้นให้จอดข้างเป็นระเบียบ แต่ว่าในเวลาเดียวกันนั้นทางตำรวจเองก็มีอำนาจโดยอาศัยพระราชบัญญัติจราจร ที่จะห้ามไม่ให้จอดในที่ซึ่งทางฝาสถงถึงได้กำหนดให้จอดได้โดยเก็บค่าธรรมเนียนั้น ซึ่งอันนี้เห็นว่าเป็นความจำเป็นทางด้านตำรวจเหมือนกัน ก็จะต้องปฏิบัติเช่นนั้นบ้าง และถึงแม้ว่าจะเป็นการห้ามในบางเวลา หรือว่าเฉพาะชั่วคราวยะไรอย่างนี้ก็ตามที แต่ว่าเป็นความสับสนกับผู้ใช้รถใช้ถนนตามสมควร เพราะว่าโดยหลักกันแล้วนั้นอำนาจของเจ้าพนักงานจราจรที่จะออกประกาศห้ามจอดรถโดยอาศัยกฎหมายจราจรนั้น จะอยู่เหนือกว่าข้อบัญญัติหรือว่าเทศบัญญัติของท้องถิ่นที่ออกมาใช้บังคับเมื่อเป็นเช่นนี้ดิฉันจึงอยากจะขอประทานฝากข้อสังเกตว่า จะมีทางประสานงานกันได้อย่างไรในระหว่างส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะให้เป็นความสะดวกกับผู้ใช้รถใช้ถนน ไม่ใช่ว่าพอนารถเข้าไปจอดเพราะเห็นว่าตรงนั้นเป็นที่ที่ กทม. หรือว่าเทศบาลอนุญาตให้จอดได้ แต่พอเอาเข้าไปจอดแล้วโดยความที่ไม่รู้ว่ามีประกาศของจราจร อาจจะถูกจับและ

LIRT

ถูกปรับ แล้วไม่มีทางที่จะต่อสู้ได้ในแง่ของกฎหมาย อันนี้เป็นเรื่อง
ที่ขอประทานฝากข้อสังเกตเพื่อเข้าใจว่ารัฐบาลจะกรุณารับไปพิจารณาด้วย
ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิชัยฯ
ครับ

นายวิชัย โภสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม มีข้อสังเกตเพิ่มเติมจากท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ ผู้ทรงเกียรติได้
อภิปรายมาแล้วอยู่ ๒-๓ ประเด็น

ท่านประธานครับ ประการแรก ผมสงสัยในเรื่องอัตราค่าจอด
ซึ่งโดยกฎหมายฉบับนี้ผมเข้าใจว่าเมื่อผ่านสภานิติบัญญัติฯ ไปแล้ว คงจะเป็น
อำนาจของเทศบาลหรือสุขาภิบาลที่จะไปกำหนดอัตราค่าจอด ซึ่งจะต้อง
ไม่เกินอัตราที่กำหนดเอาไว้ในกฎกระทรวง แต่ได้มีค่าชี้แจงอยู่ในเอกสาร
การประกอบการพิจารณาว่า อัตราค่าธรรมเนียมใหม่นี้ จะเพิ่มจากชั่วโมง
ละ ๑ บาท เป็นชั่วโมงละ ๒ บาท และชั่วโมงต่อไปชั่วโมงละ ๔ บาท
นี้สำหรับรถจักรยานยนต์ แต่ถ้าเป็นรถยนต์ไม่เกิน ๕ ล้อ ๑ ชั่วโมงแรก ๕
บาท ชั่วโมงต่อไปชั่วโมงละ ๑๐ บาท รถยนต์ ๖ ล้อ ๑ ชั่วโมงแรก ๑๐
บาท ชั่วโมงต่อไปชั่วโมงละ ๑๕ บาท รถยนต์ ๑๐ ล้อ ๑ ชั่วโมงแรก ๑๕
บาท ชั่วโมงต่อไปชั่วโมงละ ๒๐ บาท ซึ่งผมไม่เข้าใจว่าทางรัฐบาลมี
หลักเกณฑ์อย่างไรที่กำหนดอัตราอย่างนี้ เพราะรู้สึกที่กำหนดเอาไว้
ค่อนข้างจะอัตราสูงและเป็นอัตราก้าวหน้า ชั่วโมงแรกจะน้อย ชั่วโมงต่อไป
จะแพงขึ้น ๆ ทุุกที และค่อนข้างจะเพิ่มจากอัตราเดิมค่อนข้างจะมาก จาก
๑ บาทเพิ่มเป็น ๕ บาทก็มี เพิ่มเป็น ๑๐ บาทก็มี ซึ่งอยากจะขอคำอธิบาย
และต่อไปนั้นเมื่อออกเป็นกฎกระทรวงแล้ว ผมเข้าใจว่าคงจะต้องมีการเพิ่ม

LIART

อัตราค่าจอดสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดปัญหาสำหรับผู้ใช้รถยนต์ ซึ่งแนวทางแก้ไขปัญหานี้คงจะไม่ใช่ออยู่ที่ค่าธรรมเนียม ผมเชื่อว่าคงจะอยู่ที่ การจัดที่จอดรถให้เพียงพอ และอัตราที่ว่าไว้นี้ ไม่มีรวมถึงรถพ่วง รถยนต์ 10 ล้อที่เป็นรถพ่วง และไม่ได้รวมถึงกรณีที่ยกเอาเก้าอี้หรือว่าแข่ง อย่างที่ท่านสมาชิกชมรมฯ ได้บอกว่าเอามาวางตั้งแทนรถยนต์ที่มาจอด ผมว่าน่าจะเก็บเสียด้วย เพื่อจะได้เกิดความเป็นธรรม เมื่อรถยนต์เราเข้าไปจอดไม่ได้ เอาเก้าอี้มาจอดแทน ก็เก็บค่าเก้าอี้ไปด้วย เพราะฉะนั้น อัตราค่าจอดนั้นผมอยากจะให้ทางรัฐบาลได้ช่วยชี้แจงอธิบายนะครับ

ประการที่ 2 อันนี้ประสบการณ์ของผม ท่านประธานครับ ผมขับรถไปที่หนึ่งจะไปรับประทานอาหาร ก็อยู่ไม่ไกลจากเชิงสะพานม้าวาน ไปถึงเห็นรถยนต์บรรทุกจอดริมถนนเลขครีบ ชนของอยู่ ผมเห็นว่าเขาจอด ได้ ชนของได้ ผมก็จอดบ้าง เสร็จแล้วเข้าไปรับประทานอาหาร กลับออกมา รถผมมีใบสั่ง แต่ว่ารถยนต์บรรทุกจอดชนของอยู่ ยังชนของอยู่ไม่เสร็จ แต่ไม่มีปัญหา ไม่ถูกใบสั่งไม่ถูกอะไรทั้งสิ้น ตำรวจจราจรเขียนใบสั่งรถผม เสร็จก็เดินออกไปเลย ผมไม่รู้จะทำอย่างไรก็ต้องไปเสียค่าปรับที่โรงพัก แต่ผมสงสัยว่ารถที่จอดชนของนี้ไม่ผิดใช่ไหม ถ้าจอดชนของไม่ผิด แต่จอด เฉย ๆ แล้วล็อคประตูปิด แล้วออกไปเจ้าของรถไม่อยู่นั้นผิด เสียค่าปรับ ซึ่งอันนี้เป็นประสบการณ์แล้วก็เจอหลายที่ ไม่แต่เฉพาะแถวที่ผมไป รับประทานอาหารเท่านั้น แถวเยาวราชก็ดี แถวสำเพ็งก็ดี หรือแถวพาหุรัด ก็ดี มีปัญหาเหล่านี้เยอะแยะ ผมอยากจะทราบนะครับว่า นโยบายของ กระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างไร ต้องการให้จอดรถชนของไม่ผิด แต่ว่า จอดรถกินอาหารผิด เสียค่าปรับอย่างนั้นหรือเปล่า ก็มี 2 ประเด็นที่ขอ กราบเรียนถามท่านนี้ ขอบพระคุณมากครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีผู้
อภิปราย ท่านรัฐมนตรีจะมีอะไรชี้แจงไหม ขอเชิญครับ

นายเจริญจิตต์ ณ สงขลา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภาฯ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ผมต้องขอขอบคุณในนามของรัฐบาลเป็นอย่างสูง ที่ท่านได้ให้ข้อคิดเห็น
ข้อแนะนำไว้ ก็รับที่จะไปปฏิบัติ และประสานกับทางเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติให้
สามารถดำเนินการตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้เสนอไว้

สำหรับในเรื่องของอัตราค่าจอดรถนั้น ผมอยากจะเรียน
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้สอบถามและให้ข้อคิดเห็นไว้ก็คือ ในเรื่องนั้น
ความจริงในกฎกระทรวง เราจะได้มีการปรับให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงอีก
ครั้งหนึ่ง อันนี้เป็นเพียงแนวทางที่เสนอมาให้ทราบ

สำหรับในเรื่องของการจอดรถนั้น เราพยายามที่จะให้ผู้
จอดรถนั้นได้เป็นไปตามความเป็นจริง คือ อย่างรถบรรทุกนั้นคงจะเป็นการ
ชั่วคราว ไม่ใช่จอดแฉ่นาน ๆ ส่วนวิธีการที่เราดำเนินการอย่างนี้ที่ผิด
กฎหมายก็ต้องพยายามที่กวดขันและให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบ
แบบแผนต่อไป ผมขอขอบคุณ และขอรับที่จะนำไปแก้ไขในชั้นแปรญัตติต่อไป
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปจะ
ขอมติจากที่ประชุมนะครับว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

LIRT

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
รับหลักการ ท่านรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการครับ

นายเจริญจิตต์ ณ สงขลา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ผมขอให้กรรมาธิการการปกครองพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับภายใน ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอให้ส่งคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา แปรญัตติตามข้อบังคับไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็เป็นไปตามนั้นนะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๖ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่มาประชุม ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

ลาภู เผ่าผาง	นัยนา เปรมประพันธ์
กรรณา พิมพ์สุวรรณ	รัศมี บานเย็น
วิมล แจ่มอัครตะ	ชลอลักษณ์ ชรรมผล
บังอร แก่นกุล	นนทลี พจน์ปัญญา
อัมพา กันทิโกวิทย์	จิราพร พจน์วิชัย
ศุภลักษณ์ โอภาสพินิจ	ทิพวรรณ พูนทรัพย์
สุดคะนิง ดิษยาธิตม	สันทนา ทรัพย์พูนผล
สมพิศ ศรีวิบูลย์รัตนา	สรัญญา จันทร์เรียม
วัฒน์ อุดมภักดี	ชุตินา ทองมา
ยุพเขาวี มีสมเพิ่ม	เพทาย พันธุ์คั่ง
ภาวนา ภักฉัตรทัน	กฤษณา สุวรรณนที
ธีรวรรณ ไคร้กระโทก	เยาวเรศ นवलสกุล
ดวงทิพย์ หามะลิ	อรสา เจียมเจริญ
รัชณี มนต์ไตรเวศย์	

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาขอรับทราบรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ชานบ่อ
๑.	ทช.อากาศเอก พล.ต. เดชรุ่งแสง	Was 3a
๒.	พลเอก วันชัย เมืองนคร	Was 3b
๓.	นายทศิต (ทศิตานุก)	Was 3c
๔.	พลโท วิชาญ ศรีมาศ	
๕.	นายธรรมนุช อัครพันธ์	
๖.	พลเอก นฤต เดชประสิทธิ์	
๗.	นายนิพนธ์ นวกรวาท	
๘.	นายปวิศ ทัศนกุล	
๙.		
๑๐.	พลเอก ประเสริฐ สารฤทธิ์	Was 3d
๑๑.	นายปริญญา เอกวิวัฒน์	
๑๒.	พลโท ปวิชา โรจนาน	Was 3e
๑๓.	พลเรือตรี พิธิย ทองอร่าม	Was 3f
๑๔.	พลเรือตรี มนต์ วิชาญทศศาสตร์	Was 3g
๑๕.	คุณหญิงมาลี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา	Was 3h
๑๖.	นายสมิทธิศักดิ์ การุญ	
๑๗.	พลอากาศตรี ช่างทอง อารุณนที	Was 3i

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๗ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๕

สภาปิตุภูมิแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๓ / ๒๕๕๕
วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ประธานสภาปิตุภูมิแห่งชาติ

LIRT

ใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตอีกจนกว่าจะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๘ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ถ้าใบอนุญาต ชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึง การชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ หรือใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวให้ เรียงเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดรับภาระเป็นผู้ชักชวน ผู้จัดการ หรือหัวหน้า นำกลุ่มคนเมื่จำนวนเกินสี่สิบคนไปท่องเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ในราชอาณาจักร ต้องจัดให้มีการเอาประกันอุบัติเหตุในการเดินทาง ตามจำนวนคนที่ตนรับภาระนำเที่ยวในวงเงินคนละไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนบาท ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันความเสียหายอันอาจเกิดจากอุบัติเหตุการเดินทางทุกครั้งที่ตนรับภาระ เป็นผู้ชักชวน ผู้จัดการ หรือหัวหน้า

ผู้รับภาระเป็นผู้ชักชวน ผู้จัดการ หรือหัวหน้าตามวรรคหนึ่ง ต้องนำเอกสารหลักฐานการเอาประกันอุบัติเหตุในการเดินทางติดตัวไปตลอดระยะเวลาการนำเที่ยว และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

LIART

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับแก่การจัด
นำที่ควรดังต่อไปนี้

(๑) การจัดนำ ที่ยวที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้จัดให้
แก่ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของตน ในลักษณะที่เป็นการให้
สวัสดิการ

(๒) การจัดนำ ที่ยวที่สถานศึกษา เป็นผู้จัดให้แก่นักเรียนหรือ
นักศึกษาของตนในลักษณะที่เป็นการทัศนศึกษา

หมวด ๓

มัตคุเทศกั

มาตรา ๘๑ ห้ามมิให้ผู้ใด เป็นมัตคุเทศกั เว้นแต่จะมีคุณสมบัติ
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘๒ และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบ
ตามมาตรา ๘๓ แล้ว

มาตรา ๘๒ มัตคุเทศกัต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึก
อบรมวิชามัตคุเทศกัตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง ทั้งนี้ สำหรับการ
เป็นมัตคุเทศกัในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดหรือหลายท้องที่
- (๔) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือติดยาเสพติดให้โทษหรือ
เป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการกำหนด

LIRT

(๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และ

(๗) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖

มาตรา ๔๓ ผู้ใดประสงค์จะเป็นมีคฤหบดีต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามแบบการแจ้งที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ยื่นเอกสารหลักฐานแสดงคุณสมบัติตามมาตรา ๔๒ และ เอกสารหลักฐานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ชำระค่าธรรมเนียมการออกใบรับแจ้ง

เมื่อผู้แจ้งได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งครบถ้วนแล้ว ให้ นายทะเบียนออกใบรับแจ้ง และเครื่องหมายแสดงการเป็นมีคฤหบดีที่ได้รับ ใบรับแจ้งตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงให้แก่ผู้แจ้งภายในวันที่ผู้แจ้งได้ ดำเนินการครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบในภายหลังว่าผู้แจ้งได้ดำเนินการ ไว้ไม่ถูกต้องหรือครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้แจ้ง มาดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องหรือครบถ้วนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง คำสั่งดังกล่าว

ถ้าผู้แจ้งมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคสาม

LIRT

ให้นายทะเบียนสิ่งขกเลิกใบรับแจ้งและเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์
ที่ได้ออกให้แล้วตามวรรคสอง และให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๖ ด้วย

ให้นำมาตรา ๓๘ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๓๙
มาใช้บังคับแก่ใบรับแจ้งและเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา
นี้โดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติ
ดังต่อไปนี้

(๑) ติดตามเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้รับใบรับแจ้ง
ตามมาตรา ๔๓

(๒) ปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ การ
แต่งกาย มารยาท และความประพฤติของมัคคุเทศก์

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่ามีมัคคุเทศก์ผู้ใด
ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๓ ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง
ห้ามมิให้มัคคุเทศก์ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่ยังขาดคุณสมบัติ หรือมี
ลักษณะต้องห้ามดังกล่าวอยู่และแจ้งเวียนชื่อของมัคคุเทศก์ผู้นั้นให้นายทะเบียน
อื่น พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และผู้ประกอบการท่องเที่ยว
ท่องเที่ยวทราบ

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ความปรากฏต่อนายทะเบียนจาก
การรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือจากการร้องเรียนของนักท่องเที่ยว
ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือผู้ประกอบการท่องเที่ยว หรือความ
ปรากฏต่อนายทะเบียนโดยประการอื่นว่า มัคคุเทศก์ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้
หรือคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

เมื่อนายทะเบียนได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเป็นจริงตามที่ให้นายทะเบียนมีคำสั่งห้ามมิให้มีคฤหบดีผู้หนึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินหนึ่งปี และแจ้งเวียนชื่อของมีคฤหบดีผู้หนึ่งให้นายทะเบียนอื่น พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และผู้ประกอบการท่องเที่ยวทราบด้วย

มาตรา ๔๗ ให้นายทะเบียนส่งหนังสือแจ้งคำสั่งตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ให้มีคฤหบดีทราบ ถ้าไม่สามารถส่งได้ หรือมีคฤหบดีไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ปิดหนังสือดังกล่าวไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมีคฤหบดีที่ออกใบรับแจ้งให้มีคฤหบดีผู้หนึ่ง และให้ถือว่ามีคฤหบดีผู้หนึ่งได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือดังกล่าว

มาตรา ๔๘ มีคฤหบดีผู้ถูกสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการได้โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของนายทะเบียน

หมวด ๘

การควบคุม

มาตรา ๔๙ ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและ
มัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครขึ้น มีฐานะเป็นหน่วยงานของกาารท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย

มาตรา ๕๐ ให้ผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
แต่งตั้งพนักงานของกาารท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคนหนึ่ง เป็นนายทะเบียน
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ควบคุมธุรกิจนำเที่ยว
และมัคคุเทศก์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร
เป็นหัวหน้าสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร
มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่และลูกจ้างในสำนักงานทะเบียนธุรกิจ
นำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร

ในระหว่างที่ยังไม่ได้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว
และมัคคุเทศก์จังหวัดตามมาตรา ๕๑ ขึ้นในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพ-
มหานคร ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครมี
หน้าที่ควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วราชอาณาจักร ให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้และตามนโยบายของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๑ เมื่อผู้ว่าการเห็นสมควรจัดตั้งสำนักงานทะเบียน
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดขึ้นในจังหวัดใด และจะให้ มีเขตอำนาจ
ครอบคลุมเขตจังหวัดใดบ้าง ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ
กาารท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
กาารท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแล้ว ให้ตราข้อบังคับจัดตั้งสำนักงานทะเบียน

LIRT

ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดขึ้นในจังหวัดนั้น พร้อมทั้งกำหนดเขตอำนาจของสำนักงานดังกล่าว และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดเป็นหน่วยงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕๒ ให้ผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคนหนึ่งเป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดมีหน้าที่ควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในเขตอำนาจของตน ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และตามนโยบายของคณะกรรมการ

ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดเป็นหัวหน้าสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัด มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่และลูกจ้างในสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดดังกล่าว

มาตรา ๕๓ ในภาวะควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สภา และลักษณะของสถานที่ทำการ เครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะที่ใช้ในการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนจำนวนและประวัติของตัวแทนและลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตัวแทน หรือลูกจ้างมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวเพื่อตรวจสอบ

LIRT

(๓) เรียกให้มัคคุเทศก์มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะมัคคุเทศก์ ตลอดจนให้ส่งรายงานการปฏิบัติหน้าที่ในระยะเวลาที่ผ่านมาเพื่อตรวจสอบ

มาตรา ๕๔ การมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ ให้นายทะเบียนมอบหมายเป็นหนังสือทุกครั้ง

มาตรา ๕๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย พบว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา ๕๗ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๙ ผู้ประกอบธุรกิจนำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ต้องระวาง

โทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ คู่สมรสหรือบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ตายผู้ใด ประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป แต่ไม่แจ้งความประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้น หรือไม่แจ้งความประสงค์ที่จะไม่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๖๕ วรรคสี่ หรือมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ ตามวรรคหนึ่ง ถ้าเกิดอุบัติเหตุ และมีผู้ร่วมเดินทางคนใดคนหนึ่งได้รับบาดเจ็บถึงแก่ชีวิตหรือร่างกายผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๕๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

LIRT

มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ มีคฤหัสถ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๘ มีคฤหัสถ์ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๕ หรือ มาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีบังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีบังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๗๑ คนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองจากอธิบดีกรมทะเบียนการค้าให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ก่อนแล้วตามข้อ ๓๐ แห่งประกาศ

ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ ก่อนหรือในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้ แต่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจ นำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน และ มีให้นำความในมาตรา ๑๖ (๑) (ก) และ (๒) (ก) (ค) (ง) และ (จ) มาใช้บังคับแก่ผู้นั้น

คนต่างด้าว ซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต้องเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๓๒ ให้นำความในมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับแก่ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือคนต่างด้าวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจาก นายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ โดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ผู้ใดเป็นมีคฤหัสถ์อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นมีคฤหัสถ์ต่อไป ต้องดำเนินการ ตามมาตรา ๕๓ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ ดำเนินการตามมาตรา ๕๓ แล้ว ให้เป็นมีคฤหัสถ์ต่อไปได้จนกว่า นายทะเบียนจะมีคำสั่งตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

LIRT

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๒) ใบรับแจ้ง	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๓) เครื่องหมายแสดงการเป็นนิติบุคคลที่ได้ รับใบรับแจ้ง	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๕) ใบแทนใบรับแจ้ง	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๖) ใบแทนเครื่องหมายแสดงการเป็นนิติบุคคลที่ได้ รับใบรับแจ้ง	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๗) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาต	

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

นายมีชัย วีระไวทยะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว
และมัคคุเทศก์ พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
เหตุผล เนื่องจากปัจจุบันนี้การประกอบธุรกิจนำเที่ยวและ
อาชีพมัคคุเทศก์ได้มีการขยายตัวเป็นอันมาก สมควรที่จะมีกฎหมายกำหนด
มาตรฐานในเรื่องนี้และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ส่งเสริม
และควบคุมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ให้เป็นระเบียบ
และได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ของบุคคลทุกฝ่ายที่
เกี่ยวข้องและของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ
อาจารย์ธรรมบุญฯ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่รัฐบาลนี้ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้า
มา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันจะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวที่ชงนั้ทำรายได้ให้
ประเทศไทยเป็นอันดับหนึ่ง แล้วก็เป็นกิจการซึ่งไม่ใ้แต่เพียงหาเงินเข้ามา
อย่างเดียวน แต่เป็นเรื่งที่ได้ทำให้ภาพพจน์ของคนไทยเราแล้วก็ประเทศไทย
เราดีขึ้นมาก ทำให้ต่างประเทศเขารู้จักประเทศไทยเราดีขึ้น ซึ่งเป็น
ประโยชน์ในการที่เราจะไปเจรจากับเขาในเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะทาง
เศรษฐกิจ หรือทางการทหาร หรือทางการเมือง เรามีวัฒนธรรมที่ดีของ
เรา สถานที่ที่น่าเที่ยวของเรา ตลอดจนคนไทยที่ยิ้ม แล้วพระสงฆ์องค์เจ้าที่
เป็นที่ประทับใจแก่ต่างประเทศเขา เป็นองค์ประกอบที่ทำให้ประเทศไทย

เราได้มีการปรับปรุงแล้วยกฐานะขึ้นมาในระหว่างประเทศต่าง ๆ ด้วยกัน
 ในการนำที่ชวนักกระผมเห็นว่าความสำคัญ หัวใจสำคัญ นอกจากว่าจะมี
 คณะกรรมการหรือสำนักงานอะไรต่าง ๆ แล้ว บุคคลสำคัญที่กระผมเห็นว่า
 เป็นหัวใจ และเป็นแกนที่จะให้การธุรกิจท่องเที่ยวนี้ได้รับความสำเร็จด้วยดี
 มีชื่อเสียงเป็นที่ประทับใจแก่ต่างชาติเขา คือ มีคฤเทพศ์หรือที่เราเรียกว่า
 ผู้นำเที่ยว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมขอทราบวิธีหน้าสำหรับในประการ
 แรกนั้น คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมีคฤเทพศ์ กระผมเห็นว่าเพื่อจะ
 ให้ได้ประโยชน์โดยเต็มที่ ให้สมกับที่เราได้มีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา
 รองรับพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดประโยชน์ที่ตรงจริง คณะ
 กรรมการน่าจะเป็นคณะกรรมการที่สมัครใจดีศรี แต่ตามมาตรา ๖ นั้น ถ้าดู
 แล้ว จะมีเฉพาะตัวบุคคลที่น่าจะเป็นที่ประทับใจ เฉพาะอย่างเช่น
 ประธานกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นประธานกรรมการ
 แล้วมีผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นรองประธานกรรมการ
 แต่ตัดจากนั้นไปกระผมเห็นว่าน่าจะได้รับปรับปรุง ทำไมรัฐบาลจึงพอใจ
 แต่เพียงว่าเป็นผู้แทนของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งผู้แทนของหน่วยงานต่าง ๆ
 กระผมขออนุญาตอ่าน อย่างเช่น ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรม
 ศิลปากรที่ดี ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ดี ไม่ได้มีความหมาย
 อะไรขึ้นมาเลย ในบางครั้งหน่วยงานเหล่านี้ เขาอาจจะส่งใครมาก็ได้ แล้ว
 ผู้ที่ส่งอาจจะไม่ใช่ระดับสูง เป็นตัวแทนของกรมหรือสำนักงานเหล่านั้น
 ส่งผู้แทนมาอีกทีหนึ่ง ซึ่งถ้าหากว่าในทางปฏิบัติ กระผมเห็นกฎหมายหลาย
 ฉบับซึ่งเขาต้องการตั้งกรรมการให้มีประสิทธิภาพที่แท้จริง และเป็นที่ยอมรับ
 นับถือของหน่วยราชการต่าง ๆ เขามักจะตั้งโดยอ้างหัวหน้าหน่วย
 อย่างเช่นกรมประชาสัมพันธ์ อาจจะ เป็นอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน
 อธิบดีกรมศิลปากรหรือผู้แทน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หรือผู้แทน ซึ่งอันนี้ไม่ใช่ว่าจะแข็งตัวเกินไป เพราะหาความว่าจะต้องให้หัวหน้าเหล่านี้ทั้งนั้นถ้ามีโอกาสก็มา ถ้าไม่มีโอกาสหัวหน้าหน่วยเหล่านี้ก็รับผิดชอบส่งคนที่ตัวเห็นสมควรมา แล้วเท่ากับมัดไว้ ๓ ต่อ แต่ถ้าเป็นผู้แทนของหน่วยเหล่านี้ คนที่จะส่งมาอาจจะไม่ใช่หัวหน้าหน่วยก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นอธิบดีกรมศิลปากร ส่งใครก็ได้ รองอธิบดีก็ได้หรืออะไรก็ได้ อย่างที่ถ้าเราใช้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เราหมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่ถ้ากระทรวงมหาดไทยนั้น อาจจะลดหลั่นลงไปถึงปลัดฯ หรือรองปลัดฯ หรือผู้ทำการแทนหรืออะไรต่าง ๆ ก็ได้ที่จะดำเนินการในเรื่องเหล่านี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ผมอยากจะฝากข้อสังเกตไว้ว่าน่าจะเป็นหัวหน้าหน่วยเลขที่มา ถ้ามาไม่ได้ก็ให้หัวหน้าหน่วยนั้นส่งผู้แทนมา นี่ผมอยากจะกราบเรียน แล้วอีกประการหนึ่งในเรื่องของการทำธุรกิจน่าเที่ยว กระทบขออนุญาตอ่านในหมวด ๒ ธุรกิจน่าเที่ยว มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจน่าเที่ยว เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ผมเห็นว่าอันนี้ถูกต้องตามเหตุผลที่รัฐบาลได้เสนอมานี้ และที่ทางรัฐบาลโดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ท่านได้อธิบายไปเมื่อสักครู่นี้ ในเหตุผลขออนุญาตอ่านขี้นิดหนึ่ง บอกว่า เนื่องจากปัจจุบันนี้ การประกอบธุรกิจน่าเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ได้มีการขยายตัวเป็นอันมาก สมควรที่จะมีกฎหมายกำหนดมาตรฐานในเรื่องนี้ และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ส่งเสริมและควบคุม ควบคุมอะไร ควบคุมการประกอบธุรกิจน่าเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ ควบคุมทั้ง ๒ หน่วย คือการประกอบธุรกิจน่าเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ควบคุมไปทำไม ให้เป็นระเบียบและได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เพราะฉะนั้นถ้าถือตามนี้ โดยเฉพาะถ้าประกอบกับหลักการจะเห็นได้ว่า หลักการมีแต่เพียงว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจน่าเที่ยวและมัคคุเทศก์ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้

เปิดกว้างว่าเมื่อมีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์แล้ว การประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ควรจะมีระเบียบ จะเอาระเบียบอย่างไร รัฐบาลจะควบคุมอย่างไร เราก็มีทำโดยเป็นรูปกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าดูตามมาตรา ๑๘ นี้รองรับแล้วในเรื่องของการประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน อันนี้เป็นหลักสำคัญ เพื่อให้การควบคุมได้มีประสิทธิภาพ แต่ถ้าเรามาดูในมาตรา ๑๙ จะเห็นได้ว่าเปลี่ยนเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แล้วเรื่องนี้เป็นที่น่าเสียดายที่เดิมกระผมเข้าใจว่าเจ้าหน้าที่ทางการของรัฐเองก็มีความเห็นว่าการจะได้ควบคุม ก็ตรงตามเหตุผล มาตรา ๑๙ กลับตรงกันข้ามที่ปรากฏมาในร่างนี้ กระผมขออนุญาตท่านประธานที่เคารพอ่าน ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นมัคคุเทศก์ เว้นแต่จะมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ และได้แจ้งให้นายทะเบียนทราบตามมาตรา ๑๓ แล้ว นี่จะเห็นได้ว่ามัคคุเทศก์ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญมาก เป็นคนที่น่าเที่ยว เป็นคนที่ใกล้ชิดกับคนที่มาเที่ยวมากกว่ากรรมการด้วยซ้ำ ซึ่งกรรมการอาจจะนั่งอยู่ในห้องอย่งงาข้างไม่ได้รับรู้อะไร แต่มัคคุเทศก์เหล่านี้จะต้องสัมผัสกับนักท่องเที่ยว แล้วจะส่งผลกระทบต่อเป็นกระจุกเงาส่งให้รู้ว่าคนไทยเป็นอย่างไง วัฒนธรรมไทยเป็นอย่างไง เขามองอย่างนี้ เหมือนอย่างธุรกิจใหญ่ ๆ คนที่จะเป็นธุรกิจ หรือธุรกิจคือเขา คือใครทราบไหมครับ คือพนักงานโทรศัพท์ โอเปอเรเตอร์ (Operator) ถ้าโอเปอเรเตอร์เสียห้วง ๆ ไม่อยู่ มีธุระอะไร จะทำอะไร ยังไม่มา ภาษีมูลค่าเพิ่มขึ้นผู้ใหม่ ปวดหัว โทรมๆ มาทำไม อย่างนี้รับรองบริษัทนั้นเจ๊งทันทีเลยครับประธาน จะเก่งอย่างไร รวยอย่างไร มีชื่ออย่างไร อย่างที่มีนักธุรกิจวันนี้หลายคนท่านประธาน ถ้ามีโอเปอเรเตอร์อย่างนั้นก็พังแล้วครับ เพราะฉะนั้นประเทศไทยจึงได้ระดับ ถ้ามัคคุเทศก์พูดถึง มาไปเที่ยวกันดีกว่า นี่กลางคืนที่วัดนั้น มีสีปอบนะไปดูกันใหม่ ความจริงตัวมันเป็นสีปอบ

หลอกนักท่องเที่ยวไปปล้น ไปปลดทรัพย์สิน เสีย บางทีเอาไปข่มขืน เป็ลืออภาย
 เสีย นี่แหละครับมีคดีเทศ์หลอกต่าง ๆ ไปคิดค่าบริการแพงบ้าง อะไร
 ต่าง ๆ เอาเปรียบเขาบ้าง ไม่มีปฏิบัติหน้าที่ตรงตามเวลาบ้าง นัด ต
 โมงเช้า ไป ๒ โมงเย็น จนเขาดกเรือบินอะไรต่าง ๆ พวกนี้ ทำน
 ออย่าลืมนะ ไม่ใช่มีคดีเทศ์เท่านั้นในปัจจุบัน แท้ก็ี่ละครับมีบ่อย ๆ ผม
 เองประสบด้วยตัวเอง ชักกลับมาจากตอนเมืองมา เจอฝรั่งขึ้นร้องให้อยู่
 ๓ คน ผู้หญิงและผู้ชายด้วย ไม่ใช่เพราะเหตุมีผู้หญิงคนเดียว มีผู้ชายด้วยก็
 เลยหยุด ได้ความว่าเป็นคนเขอรมันมาแท็กซี่ แท็กซี่ขับมาดี ๆ เอากระเป๋
 ไว้ข้างหลังอะไรต่าง ๆ แล้วบอกว่า เดี่ยว ๆ ตรงนี้หยุดเดี๋ยวลูสิรลเป็น
 อย่างไรก็ไม่รู้ พูดภาษาไทย ฝรั่งก็ไม่รู้ แต่เมื่อหยุดก็หยุด ทำเป็นคุยข้างหลัง
 ให้ ๓ คนไปดด้วย ลงไปดช่วยจัดกระเป๋ข้างหลัง พอ ๓ คนลงจากรถบีบ
 แท็กซี่ขับแน่บไปเลย ฝรั่ง ๒ คนยืนเค้างอยู่ตรงนั้น โบกมือใครก็ไม่หยุด
 ผมพอดีไปรับมา แล้วมาหาพวกที่เป็นคนเขอรมันที่เป็นญาติกันอยู่ให้พูดส่ง
 ภาษากันไปส่งภาษากันมาก็รู้ว่าหมดตัว เพิ่งมาจากเขอรมันจะมาเที่ยว
 เพราะเขาบอกหมดดีมาก มีวัฒนธรรมดี คนไทยใจดี มีพระพุทธรูปสวยงาม
 นี้มาเจอเข้าแล้วเป็นยักษ์ เป็นปีศาจไปแล้ว เพราะฉะนั้นนี่ละครับแท็กซี่จะ
 ทำหน้าที่เป็นมีคดีเทศ์ด้วย เนื่องจากว่าไม่ได้รับใบอนุญาตกลายเป็นให้แจ้ง
 เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมกราบเรียนตรง ๆ ว่าใน เรื่องนี้ผม
 ไม่เห็นด้วย ผมเองเคยมีประสบการณ์อีกเรื่องหนึ่งในตอนที่ออกกฎหมาย
 ท่องเที่ยว เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๑ - พ.ศ. ๒๕๓๓ เราได้พยายาม
 ที่จะดึงให้มีคดีเทศ์เข้ามาอยู่ในกฎหมายการท่องเที่ยวตอนนั้น แต่ประสบ
 อุปสรรคอย่างมาก อุปสรรคอะไรครับ คนที่คุมหน้าเที่ยวเหล่านี้ไม่ยอม
 เพราะว่าอะไร ถ้าขึ้นไปออกกฎหมายให้เขาต้องมารับใบอนุญาต ค่าตัวแพง
 ค่าจ้างแพง ธุรกิจเขาได้กำไรน้อยลง เขาไม่อยากได้ และอาจจะต้องเสีย

LIRT

ภาษี ต้องแจ้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตอนนั้นไม่เขียน
 ทำตรงนี้หรือครับ แต่จริงที่จะเก็บภาษีอยู่แล้ว เขาก็เลยไม่ยอม
 เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องซึ่งเราจะเห็นได้เลยว่า มีคตฺุเทศกันี้มีความสำคัญมาก
 และมีผลประโยชน์มหาศาล ตัวเขาเองเขาไม่อยากจะรับใบอนุญาต
 เพราะว่าถ้าได้รับใบอนุญาตแล้วต้องมีข้อผูกพัน อาจจะถูกตามตัวได้ถ้าทำ
 ไม่ได้ เหมือนอย่างเวลานี้เทียบได้เลยครับท่านประธานที่เคารพ อย่าง
 จักรยานยนต์รับจ้างตามตรอกตามซอย ความจริงควรจะได้อำนาจขึ้นทะเบียน
 เป็นจักรยานยนต์รับจ้าง แต่ไม่เห็นมีผู้ใดเดือดร้อนปล่อยให้จักรยานยนต์
 รับจ้างรับจ้างไปเอาไปกลบข้างถนนบ้าง ไปส่งผิดที่บ้าง บางทีไปกลางทาง
 ปวดท้องไม่ไปส่งแล้วปล่อยผู้โดยสารลงตัวหนีไปแล้ว บางทีเอาไปข่มขืน
 เอาไปปล้นปลกดทรัพย์ต่าง ๆ นี่จะเห็นได้สภาพเดียวกันครับกับมีคตฺุเทศกั
 เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่าประเทศไทย กลับไม่ต้อง
 รับผิดชอบอะไรเลย รัฐบาลไปร่วมมืออย่างดีเลยคือไม่ต้องมาให้ขึ้นทะเบียน
 เป็นใครก็ได้ เกิดเรื่องขึ้นมาก็ตามตัวยาก ผมไม่อยากจะกราบเรียน
 ละลาบละลั้งเข้าไปถึง ก็เลขดูเสมือนว่าเราไปตามใบบริษัทยาที่เกี่ยวข้องหรือ
 นักนำเที่ยวเหล่านี้ก็จะไม่ต้องมาผูกพัน ไม่ต้องมีหลักฐานที่จะให้เห็นถึง
 การกระทำของเขา และเราจะได้มาตรฐานที่ดีได้อย่างไร เราต้องการให้
 มีระเบียบและมาตรฐานอันนั้น อันนี้ท่านปล่อยให้และ ปล่อยให้ทำตามสะดวก
 ปล่อยให้พวกนี้เป็นนายเรา พานักท่องเที่ยวไปปู้ชู้ป้ออย่างไรก็ได้ แล้วการ
 เก็บภาษีอากรของรัฐบาลก็รั่วไหล รายได้ของรัฐบาลก็เสียไปเพราะเหตุ
 พวกเหล่านี้ เขาทำเพื่อธุรกิจเขาได้อย่างสบาย เพราะฉะนั้นกระผมอยาก
 กราบเรียนว่า กฎหมายนี้ น่าจะได้รับการพิจารณาดูให้รอบคอบ แล้วให้ได้
 ประโยชน์เต็มที่ตามที่มันจริง ๆ มิฉะนั้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะพัง
 ไปด้วย ที่เขาทำประโยชน์ได้มาดีแล้วและปีหน้าปีต่อไปจะได้รายได้ขึ้น

มาอีกหลังจากที่เราชอบเขาไปนานแล้ว แต่ถ้ามาเจอนักท่องเที่ยวพวกนี้จะเป็นการโฆษณาในมุมกลับ ทำให้เขาไม่ยอมมาเมืองไทยเลย บางคนอาจจะแนะนำให้ไปที่นั่นที่นี้ แล้วเขาติดโรคเอดส์กลับไป อันนั้นนั่นก็ยังมีอยู่แล้ว แต่ถ้ามีความเสียหายทางด้านอื่นอีก จะเสียหายมากกว่านั้น ขอพระคุณศรีบริษั

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณพิชัยศรีบริษั

นายพิชัย วาสนาส่ง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชัย วาสนาส่ง ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและมีคฤศก์ฉบับนี้ แต่ขอความกรุณาว่า ถ้าหากในชั้นกรรมาธิการจะพิจารณาต่อไปอีกว่า การให้ความคุ้มครองนักท่องเที่ยวก็เป็นเรื่องสำคัญมาก เราจะพยายามให้บรรดาผู้ประกอบการและมีคฤศก์ทำการอันเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศก็จริงอยู่ แต่เรื่องของกรมจะให้ประโยชน์ต่อนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ให้ถูกขูดรีดหรือว่าไม่ให้ถูกหาประโยชน์จากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของนักท่องเที่ยว รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่เราจำเป็นต้องพิจารณาประกอบกันไปด้วย กระผมเห็นว่าเวลานี้ธุรกิจอันหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาและเป็นการระดม อาจะเป็นผู้ประกอบการมีคฤศก์และผู้ประกอบการอีกส่วนหนึ่งคือการขายของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งเรื่องเหล่านี้ถือว่าเมื่อได้ประโยชน์แล้วพอนักท่องเที่ยวจากประเทศไปก็ไม่มีใครอ้าปากพูดอะไร แต่ว่าเมื่อเขาไปถึงต่างประเทศ กระผมเคยได้ยินและได้เห็นข่าวในต่างประเทศด้วยข่าวว่าการกระทำอันมีควรมันได้บังเกิดขึ้นเป็นการเรียกราคาที่เกินสมควร โดยที่เขาไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ในการขายของที่ระลึก นั่นคือปรากฏว่า ได้มีกลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่งจัดบริการเกี่ยวกับการขายของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยว เช่น เครื่องเพชรนิลจินดาต่าง ๆ พวกผ้าหรือพวกอะไรต่าง ๆ เช่นผ้าไหมนี้

นะครับ แล้วปรากฏว่าผู้ประกอบการท่องเที่ยวก็ตามหรือบางทีมีวัตถุประสงค์ก็ตาม กำหนดให้ไปหยุดที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งทางผู้ประกอบการทางด้านขายของที่ระลึกนั้นไปกำหนดเอาไว้ว่าถ้าใครพาไปจะให้เปอร์เซ็นต์เท่าไรเท่าไรนั้นเท่าไรจากการขาย แล้วปรากฏผลในที่สุดว่าการประกอบการทั้งหมดที่จะต้องเอาส่วนต่าง ๆ มาแบ่งกันคนนั้นคนนี้ คนโน้น ก็ไปเรียกร้องเก็บเอาจากผู้ที่เขาเดินทางมาแล้วต้องการของที่ระลึกจากประเทศไทยและต้องการจะเอากลับไปเป็นของเขา และในที่สุดไปรู้ตัวเองว่าเขาถูกโอเวอร์ชาร์จ (Over charge) หรือเรียกว่าถูกเรียกเกินตามสมควรของราคาของ เหตุอันนี้เกิดจากการที่ได้มีนักท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ อยู่หลายประเภท ประเภทที่อาจจะป็นรายได้ที่เราติดตามได้อย่างแน่นอน คือ เป็นกลุ่มเป็นก้อนที่มาจากผู้ดำเนินการบริการท่องเที่ยว แต่ก็มีนักท่องเที่ยวอีกประเภทหนึ่งที่เดินทางเข้ามาโดยไม่ได้มาการติดต่อกับสำนักงานนำเที่ยว ให้ความประหยัดของตนเองไปอยู่ในสถานที่พักอาศัยที่ถูกอย่างเช่น ถนนข้าวสาร ก็เกิดชมรมของนักท่องเที่ยวอีกประเภทหนึ่งขึ้นมา พวกนี้จะไม่ต้องการใช้ไกด์ พวกนี้ไม่ต้องการอะไร แต่จะต่อรองเอาสิ่งที่ถูกที่สุดสำหรับตัวเองที่จะอยู่ได้ และนักท่องเที่ยวพวกนี้มีจำนวนมากด้วย นักท่องเที่ยวประเภทนี้เป็นประเภทที่ไปรู้ความจริงอะไรต่าง ๆ แล้วกลับมาไปเขียน ซึ่งกระผมได้พบบทความหรือข้อคิดของนักท่องเที่ยวประเภทนี้ และได้กล่าวถึงเรื่องเหมือนกับที่เขาเรียกว่าล้นนักท่องเที่ยวประเภทที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์นั้นนะครับ เพราะฉะนั้นในการดำเนินการของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวก็ตาม หรือว่าผู้ดำเนินการในฐานะมีวัตถุประสงค์ก็ตาม น่าจะได้มีกลไกอะไรก็ตามแต่ที่ทำให้สามารถที่จะดูแลได้ว่า จะไม่ประกอบการอื่นใดก็ตามแต่ที่เป็นการทำให้เกิดการเรียกประโยชน์จากนักท่องเที่ยว ซึ่งไม่รู้วิธีไหนอันไหนมากจนเกินเหตุอันสมควรไป ซึ่งกระผมเองนึกไม่ออกเหมือนกันว่าจะเอาไปไว้ตรงไหน

แต่ผมคิดว่ากลไกอื่นที่น่าจะเกิดขึ้นในเรื่องของธุรกิจท่องเที่ยวและมีคฤหาสน์ก็เพราะว่าถ้ากลุ่มนี้รวมตัวกันกับผู้ผลิตสินค้าประเภทของที่ระลึกจำหน่ายแล้วละก็จะเป็นเรื่องอย่างที่ว่านี้ ประเทศที่ระมัดระวังในเรื่องนี้มากคือประเทศญี่ปุ่น เขาได้มีการขึ้นป้ายไว้ให้รู้ว่าที่นั่นจะไม่โอเวอร์ซาร์จ หรือว่าได้มีการตรวจสอบราคากัน แล้วก็ได้มีการให้หลักประกันกันว่าสินค้าที่ซื้อไปทุกชิ้นจะเป็นสินค้าที่สามารถจะรับรองได้ว่า ไม่มีการเรียกราคาจนเกินเหตุไปไม่ลำพังแต่เท่านั้นละครับ ในเรื่องของรถพาหนะต่าง ๆ เช่น แท็กซี่ก็ตาม การไม่มีมิเตอร์นั้นก็เป็นอย่างหนึ่งที่ทำการท่องเที่ยวมีปัญหา ซึ่งอันนี้คงจะต้องไปอยู่ในที่อื่น การปรับปรุงระเบียบการจราจรเกี่ยวกับการให้มีเตลอร์ทับรถแท็กซี่ ซึ่งนักท่องเที่ยวก็ค่อนข้างจะมั่นใจกลายเป็นของสนุกไปในการต่อราคากัน ซึ่งเขาเองบางทีพูดกันไม่รู้เรื่องก็เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นคงมีประเด็นอื่น ๆ อีกหลายอันซึ่งเป็นข้อสังเกต แต่ว่าสำหรับเรื่องการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวด้วยการขายสินค้าที่ราคาเกินสมควร ผมเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ ท่านประธานที่เคารพ ก็มีเรื่องที่จะกราบเรียนต่อที่ประชุมท่านนี้ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์
คุณสุจิต ศิริวรรณ ครับ

นายสุจิต ศิริวรรณ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมโดยหลักการแล้ว ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่รัฐบาลได้เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาแห่งนี้ แต่กระผมอยากขอเสนอความเห็นสักเล็กน้อยที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะโดยดูจากร่างที่รัฐบาลเสนอมานั้นในมาตรา ๑๘ ได้กำหนดเอาไว้ในวรรคสองว่า ให้หน่วยงานของรัฐคือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีข้อกำหนดต่าง ๆ ที่จะออกใบอนุญาตต่าง ๆ ให้กับผู้ประกอบการเกี่ยวกับเที่ยว ผมอยากที่จะกราบเรียนท่านประธาน

ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยของเรานั้นได้เจริญก้าวหน้ามาเป็นลำดับ แต่สิ่งอุปสรรคทั้งหลายที่เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้เรายังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเห็นใจหน่วยงานของรัฐคือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ได้ทำงานกันอย่างหนักแล้วอานาจหน้าที่ต่าง ๆ นี้แต่เพียงจะมีการรื้อขึ้นกันขึ้นมาเป็นขั้นตอนของกฎหมายในวันนี้ กระผมอยากจะเสนอความเห็นที่ว่าแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีกระจายอยู่ทั่วประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นที่เชิงใหม่ ที่ภูเขา ที่พืชน้ำนั้น เราไม่ได้รับการปรับปรุงแล้วก็บูรณะให้เป็นที่ยินชอบของนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศด้วยอุปสรรคทั้งหลายนาฬิกาที่เดินซึ่งผมคิดว่ารัฐบาลควรต้องมีอุปสรรคอย่างไรบ้าง ผมมีข้อเสนอนี้ว่าในกรณีที่เราจะออกข้อกำหนดต่าง ๆ ที่จะให้ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวได้ดำเนินการนั้นน่าจะได้มีการตั้งกองทุนสักกองทุนหนึ่ง เพราะว่าผู้ประกอบการที่ดูแลเหล่านี้ได้นำบรรดานักท่องเที่ยวทั้งหลายไปใช้ประโยชน์ไปหาประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ เสร็จแล้วก็ไม่สามารถที่จะมีเจ้าภาพที่จะจัดการได้ในเรื่องที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวเหล่านั้นอยู่ในสภาพที่เราพอที่จะเปิดหน้าสู่ตาประเทศไทยกับชาวต่างประเทศได้ หรือแม้กระทั่งคนในประเทศของเรา ยกตัวอย่างง่าย ๆ ท่านประธานที่เคารพอย่างแหล่งท่องเที่ยวที่พืชน้ำเวลานี้ กระผมอยากจะเรียนว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเสื่อมโทรมอย่างถึงที่สุดยากที่จะเยียวยารักษา กระผมจึงคิดว่าในกรณีที่เรากลับอนุญาตให้เขาได้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว เขาควรจะมีส่วนร่วมในการที่จะรับผิดชอบ ได้มีส่วนเป็นเจ้าของในแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ซึ่งทุกคนเป็นเจ้าของ และได้มีข้อกำหนดว่าคนที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวนี้มีคุณสมบัติต่าง ๆ มากมาย ผมอยากจะให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ช่วยกำหนดข้อกำหนดเพิ่มเติมขึ้นอีกเล็กน้อยว่า

อย่างไรจึงจะให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวเหล่านี้ มีความรักมีความหวงแหน และเล็งเห็นถึงประโยชน์โดยรวมของประเทศชาติว่า เราจะรักษาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ เหล่านั้นไว้ ไม่ใช่ผลลัพท์เหล่านี้ให้เป็นหน้าที่ของรัฐ แต่เพียงฝ่ายเดียว ซึ่งกระผมคิดว่าถ้าในชั้นกรรมาธิการในชั้นปรญัตตินั้น กระผมจะสนใจในเรื่องนี้เป็นพิเศษ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ
คุณหมอบรรพฯ ครับ

นายประสพ รัตนากร : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก-
ผู้มีเกียรติเมื่อ ๒ ปีก่อนนี้ได้มีคณะกรรมการวิสามัญส่งเสริมอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวของวุฒิสภาได้ เสนอรายงานต่อสภาและผ่านไปยังคณะรัฐมนตรี
นอกจากนั้นก็มีการศึกษาวิจัยโดยคณะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นเอกสาร
ที่มีคุณค่าซึ่ง หมอบรรพฯจะฝากข้อสังเกตไปยังท่านรัฐมนตรีและผู้เกี่ยวข้อง
ให้ได้ นำเอกสารอันนั้น พร้อมทั้งรายงานของคณะกรรมการวิสามัญชุดนั้น
ขึ้นมาร่วมพิจารณาด้วย หรืออาจจะใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณา
ในระดับคณะกรรมการในวาระที่ ๒ ที่ ๓ ต่อไปด้วย อาจจะเพิ่มเติม
เป็นข้อสังเกตสำหรับในเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยวว่า ถ้าเราไปเที่ยว
ในต่างประเทศเราไปเป็นหมู่คณะ เราอาจจะไม่มีใครเป็นพี่เลี้ยงไปด้วยเพื่อ
ที่จะช่วยแนะนำเรา หรือว่าให้ความสะดวกแก่เรา เพราะฉะนั้นเช่นเดียวกัน
ผู้ที่มาจากต่างประเทศก็คงอาจจะมีพี่เลี้ยงมาด้วย ถ้าจะมีข้อผิดพลาดอะไร
ประการใดในสิ่งเหล่านี้ก็พอมีทางที่จะแก้ไขได้ อีกส่วนหนึ่งในการที่ทุกคน
ยอมรับว่า รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวก็นำรายได้เข้าประเทศ
เป็นจำนวนมากมาย แต่ในส่วนที่ทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่นักท่องเที่ยว
ก็มีจำนวนมาก อย่างเช่น ชกตัวอย่างสักอันเดียว พวกสกุดเตอร์ทั้งหลาย
ฉวัดเฉวียนไปมา นักท่องเที่ยวก็ชขาดไม่กล้าลงว่ายน้ำ เล่นน้ำตามชายทะเล

และบางรายประสบอุบัติเหตุถึงแก่เสียชีวิตไปก็มี หรือมีการเรียกร้องค่าเสียหายกันมากมายก่ายกองก็มีอย่างนี้ และมีช่องทางในการที่จะทุจริตในการหลอกล่อนนักท่องเที่ยวให้ต้องเสียเงินเสียทองขึ้นอีกมาก ความจริงนั้นการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว ถ้าคิดแต่จำนวนคงจะไม่ได้ผลเต็มที่ ต้องคิดถึงคุณภาพของนักท่องเที่ยวด้วย เพราะว่าจำนวนมากแต่กลายเป็นนักท่องเที่ยวประเภทอย่างที่มีผู้กล่าวถึงประเภทเกสท์เฮาส์สโตนข้าวสาร ก็คงจะไม่ได้นำรายได้เข้าประเทศเท่าไร แต่ถ้าหากเป็นนักท่องเที่ยวที่มีระดับแล้ว ถึงแม้ว่าการใช้จ่ายในโรงแรมก็ดี ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ก็ดีอาจจะสูงขึ้นบ้าง แต่เราได้ระดับและได้ภาพพจน์ที่ดีของประเทศของเราออกไป เพราะฉะนั้นอย่ากจะฝากข้อสังเกตในเรื่องเหล่านี้ไว้ด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ

คุณวิชัยฯ ครับ

นายวิชัย โกลสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมมี ๓-๔ ประเด็น ท่านประธานครับ ที่อยากจะขอกราบเรียนผ่านไปยังรัฐมนตรี

ประการแรก ในเรื่องของการควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์นี้ ในมาตรา ๑๙ ได้บอกว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวนี้ ต้องวางเงินสด แล้วให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เปิดเป็นบัญชีเอาไว้ เพื่อเป็นหลักประกันชดใช้ความเสียหายสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทย ผมสงสัยว่าทำไมกฎหมายนี้ถึงไม่ครอบคลุมไปถึงผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งก็มีส่วนที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ท่องเที่ยวได้เหมือนกัน และวิธีการที่จะชดใช้ความเสียหายให้แก่นักท่องเที่ยวค่อนข้างจะแปลก คือให้ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้มีความอนุมัติได้ เมื่ออนุมัติได้แล้วถ้าเกิดข้อโต้แย้งก็ให้ใช้การประนีประนอม เมื่อ

ประนีประนอมแล้วยังไม่ตกลงกันก็ใช้อนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด ซึ่งผมเห็นว่าค่อนข้างจะแปลกและคงจะต้องใช้เวลาพอสมควร ซึ่งนักท่องเที่ยวนั้น คงไม่สามารถจะมารอได้ และผมไม่ทราบว่า มีประเทศบ้างที่ได้ให้หลักประกันช่วยนักท่องเที่ยวที่เข้ามาถึงขนาดนี้ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาในเมืองไทย จากรายงานการสำรวจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น มาเฉลี่ยอยู่ในเมืองไทยประมาณ ๓ วัน ถึง ๕ วัน เพราะฉะนั้นนักท่องเที่ยวเหล่านั้นคงไม่ค่อยมีโอกาสจะมาเรียกร้องความเสียหายได้ ฉะนั้นเงินเหล่านี้ จะกลายเป็นเงินที่อยู่ในบัญชี ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดูแล อันนี้ผมสงสัยว่ามีความจำเป็นเพียงใดที่จะต้องให้ระบบการวางเงินประกัน

ประการที่ ๒ ในเรื่องของมัดคูปศก ซึ่งในมาตรา ๕๒ ได้กำหนดคุณสมบัติเอาไว้มาก มัดคูปศกจะต้องเป็นคนไทย จะต้องผ่านการฝึกอบรม และจะต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ และผมไม่เห็นมีข้อไหนบอกว่ามัดคูปศกจะต้องมีจรรยาบรรณของมัดคูปศกที่จะต้องรับรู้ สามารถจะทำหน้าที่มัดคูปศกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติและชื่อเสียงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทย ซึ่งอันนี้ เรื่องจรรยาบรรณนั้นผมเข้าใจว่าจะอยู่ในส่วนของการฝึกอบรม แต่ก็ยังมองไม่เห็นว่าจะมีวิธีการที่จะดูแลมัดคูปศกเหล่านี้ได้อย่างไร และเราจะป้องกันมัดคูปศกที่เราเรียกว่า โกดัม ซึ่งหากินอยู่ตามสนามบินบ้าง ตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ บ้าง ที่จะป้องกันไม่ให้คนเหล่านี้ได้เข้ามา รวมทั้งมัดคูปศกที่เป็นชาวต่างประเทศ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เน้นระดับท่านประชาชน ไม่ต้องการให้ชาวต่างประเทศเข้ามาเป็นมัดคูปศกอย่างนั้น คงจะเป็นหลักการอย่างหนึ่งในกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งผมเห็นว่าคงจะต้องดูแลด้วยความระมัดระวัง เพราะคนไทยเราเองเวลาที่นำไปเที่ยวไปต่างประเทศ เราก็เป็นมัดคูปศกไปด้วยในตัว ลักษณะที่ต้องอาศัยชาวต่างประเทศที่จะมา

เป็นมัคคุเทศก์ในเมืองไทย รวมทั้งการจะให้คนไทยไปแทนมัคคุเทศก์ชาวต่างประเทศนั้น คงจะต้องใช้ความระมัดระวัง และมีวิธีการพอสมควร ที่จะให้เกิดความมีประสิทธิภาพ อันนี้ขอฝากถามมาซึ่งรัฐบาลด้วย

ประการที่ ๓ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องร้านค้า ร้านอาหาร ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ควบคุมไปถึง ซึ่งอาจจะเรียนถามว่า รัฐบาลมีนโยบายจะควบคุมร้านค้าที่นักท่องเที่ยวเข้าไปซื้อของ หรือบางทีไปซื้อเพชรพลอมมาบ้าง ถูกหลอกหลวงเรื่องราคาม้าง และมีมัคคุเทศก์ที่เข้าไปก็ได้ประโยชน์จากการนำนักท่องเที่ยวเข้าไปซื้อของในร้านค้าต่าง ๆ เหล่านี้บ้าง เกิดปัญหาความเสียหายต่อประเทศ อย่างนี้เราจะควบคุมอย่างไร เพราะกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ควบคุมไปถึง

ประการสุดท้าย เรื่องของค่าใบอนุญาต ผมเห็นแล้วรู้สึกว่าการที่รัฐบาลนี้คงพยายามจะเพิ่มรายได้ให้กับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพราะค่าใบอนุญาตนั้นกำหนดไว้ค่อนข้างจะสูง ใบอนุญาตสำหรับมัคคุเทศก์ฉบับละ ๕๐๐ บาท และยังมีเครื่องหมายการเป็นมัคคุเทศก์อีกฉบับละ ๑๐๐ บาท และยังมีใบแทนซึ่งเสียเงินทั้งนั้น และอัตราค่อนข้างจะสูง ผมไม่ทราบว่ามีควมจำเป็นอย่างไรต้องกำหนดอัตราอย่างนี้เอาไว้ในอัตราที่ค่อนข้างจะสูง ซึ่งจริง ๆ แล้วในเรื่องการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนี้ เราพยายามจะให้การท่องเที่ยวขึ้น เป็นองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว แต่ถ้าเราไปควบคุมมาก ผมว่านักท่องเที่ยวซึ่งจะมีอยู่ประมาณปีละ ๖ ล้านคน อาจจะทำให้เกิดปัญหา เพราะว่าจะองค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยวถูกควบคุมมาก ผมว่านโยบายของรัฐบาลชุดนี้ พยายามที่จะเปิดเสรีธุรกิจเสรีให้มีการแข่งขันกัน เพิ่มประสิทธิภาพโดยการแข่งขัน แต่ถ้าเราไปควบคุมมาก การแข่งขันนั้นอาจจะลดน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรของรัฐ อย่างการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนี้ ผมยังไม่แน่ใจว่ามีประสิทธิภาพที่จะส่งเสริมดูแล ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการท่องเที่ยวหรือมัคคุเทศก์

ในกฎหมายฉบับนี้ได้มากน้อยแค่ไหน อันนี้ขอฝากเรียนถามไปยังรัฐบาลว่า มีนโยบายในการส่งเสริมประสิทธิภาพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ที่จะรับผิดชอบตามกฎหมายฉบับนี้ได้เพียงไร ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ
ท่านรัฐมนตรีชี้แจงใหม่ครับ

นายมีชัย วีระไวทยะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพครับ จากการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายนี้ ก็ทำให้เห็นชัดว่า เรามีปัญหาในเรื่องการท่องเที่ยวในประเทศไทยมาก แล้วการแก้ไขนั้นคงจะไม่สามารถแก้ไขด้วยกฎหมายฉบับนี้โดยลำพังร่าง พ.ร.บ. ที่ได้เสนอในวันนั้นเป็นเรื่องของส่วนหนึ่ง คือในเรื่องของธุรกิจนำเที่ยวและเรื่องมีคฤศก์ มีข้อเสน่ออื่น ๆ อีกมากมายที่จะต้องปฏิบัติ ผมขอกราบเรียนว่า ปัจจุบันรัฐบาลได้เน้นในเรื่องของหน้าที่ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้นให้มีหน้าที่ในเรื่องของการส่งเสริมสนับสนุน และปกป้อง คำว่า ปกป้อง นั้น คงจะหมายถึงปกป้องในเรื่องของสิ่งแวดล้อมและในสิ่งอื่น ๆ และขอกราบเรียนว่าในด้านของกฎหมายนั้น การท่องเที่ยวไม่มีอำนาจในหลายสิ่งหลายอย่าง เพราะฉะนั้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้เป็นหน้าที่ของทุกส่วนราชการ ไม่ว่าจะเป็นของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ หรือการท่องเที่ยว เพราะฉะนั้น หากเราหวังว่า จะมีกฎหมายพิเศษให้การท่องเที่ยว ๆ นั้นสามารถจับกุมทุกสิ่งทุกอย่างได้ ผมคิดว่าคงจะสวนทางกับความเป็นไปได้ แต่การสร้างความเป็นนิติรัฐเป็นสิ่งที่สำคัญ ซึ่งคงจะต้องทำกันตั้งแต่สถานบันการศึกษาเป็นต้นไป การติดตามดูแลว่าในส่วนใดของการท่องเที่ยวที่ได้บุบสลายไปนั้นเป็นสิ่งที่การท่องเที่ยวสามารถทำได้แล้วจึงให้หน่วยราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องมาดำเนินการ ผมขอกราบเรียนว่า

ในวันนั้นจากข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จากสมาชิกทุกท่าน เราจะนำไปรวบรวมและดำเนินการในจุดที่จะสามารถทำได้ รวมทั้งขอความร่วมมือจากหน่วยราชการต่าง ๆ และขอกราบเรียนว่าโดยลำพังนั้น ร่าง พ.ร.บ. ที่เสนอในวันนี้เป็น เรื่องของการจับคู่เพียง ๒ จุด ในเรื่องของมัดคู่เทศก์ และในเรื่องของธุรกิจนำเที่ยว ส่วนข้อคิดเห็นที่ว่าเราจะพยายามควบคุมและกำกับในเรื่องของธุรกิจนำเที่ยว แต่ในเรื่องของมัดคู่เทศก์นั้นเป็นเพียงกำกับดูแลโดยไม่มีการควบคุม ก็ขอกราบเรียนว่าในร่างเดิมนั้นเป็นการควบคุมทั้ง ๒ ลักษณะ แต่ได้มีการพิจารณาและได้ผ่านคณะรัฐมนตรีไว้ทำให้เปลี่ยนจากการควบคุมมัดคู่เทศก์เป็นการกำกับดูแล เพราะฉะนั้นข้อเสนอต่าง ๆ จากท่านสมาชิกทุกท่านก็สามารถที่จะนำไปพิจารณาแก้ไขเสริมแต่งได้ในคณะกรรมการฯ กระผมขอกราบเรียนว่าในเรื่องของการท่องเที่ยวนี้มันยังต้องมีการแก้ไขกันอีกหลายลักษณะ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ
คุณธรรมนุญ ประจวบเหมาะ

นายธรรมนุญ ประจวบเหมาะ : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ธรรมนุญ ประจวบเหมาะ ความจริงผม
ไม่ต้องการจะขึ้นมากล่าว แต่อยู่ในฐานะที่เป็นผู้บริหารรับผิดชอบหน่วยงาน
ของรัฐซึ่งรับผิดชอบทางการท่องเที่ยว ได้มีการอ้างอิงมาถึงประสิทธิภาพ
ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กระผมอยากจะขอกราบเรียนด้วยความ
เคารพว่า ในเรื่องของการกำกับดูแลนั้นเราได้ทำมาตลอด แล้วก็ได้รับความ
ร่วมมืออย่างดีจากผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและผู้
ที่เกี่ยวข้อง กฎหมายฉบับนี้จะเป็นกฎหมายฉบับแรกซึ่งจะมีการควบคุมโดย
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผมคิดว่าคงจะได้รับความร่วมมืออย่างดีจาก
ผู้ประกอบการ เพราะเนื่องจากว่าในการร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเมื่อปี

พ.ศ. ๒๕๒๖ นั้น มีทั้งนายกสมาคมและผู้แทนสมาคมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาคมไทยธุรกิจท่องเที่ยว และสมาคมมัคคุเทศก์นั่งอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ด้วย เป็นความเห็นชอบของผู้ประกอบธุรกิจในภาคเอกชน ซึ่งเห็นควรวางให้การท่องเที่ยว นั้น เป็นผู้ควบคุมดูแลและกำกับ เพื่อจะให้การประกอบธุรกิจนั้นมีกติกา เพราะเนื่องจากว่าไม่มีการควบคุมดูแลมานานแล้ว ทำให้เสียภาพพจน์ของประเทศ ผมขอเรียนยืนยันว่าในสิ่งซึ่งเรายังไม่เคยทำนั้น ในฐานะเป็นผู้บริหารแล้วผมก็คิดว่า เราได้ทำมาแล้วและจะได้รับความร่วมมืออย่างดีจากผู้ประกอบธุรกิจ ก็คงไม่น่าจะต้องสงสัยในเรื่องประสิทธิภาพ ผมอยากจะกราบเรียนท่านนั้นครับท่านประธานขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีคนรับหลักการ คณะกรรมาธิการรับ ท่านรัฐมนตรี

นายมีชัย วีระไวทยะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกา ท่องเที่ยว และการกีฬาพิจารณา แปรผู้ติดตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอให้ส่งคณะกรรมการกฤษฎีกา ท่องเที่ยว และการกีฬาพิจารณา แปรผู้ติดตาม

ข้อบังคับภายใน ๗ วัน ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นไปตามนั้น
นะครับ

ต่อไป ๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. ...

(คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร ๐๓๐๓/๒๑๘๗๑

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราช-
บัญญัติสวนป่า พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผลมาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่
รัฐสภา พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก เภา สารสิน

(เภา สารสิน)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสวนป่า
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า

เหตุผล

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่า เพื่อการค้าในที่ดินของรัฐและของเอกชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มิได้มีบทบัญญัติรองรับและคุ้มครองสิทธิการทำไม้หวงห้ามที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่า สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีงานทำและผลิตไม้เพื่อเป็นสินค้า ตลอดจนเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้มีปริมาณมากขึ้น และเพื่อให้ผู้ที่ทำการปลูกสร้างสวนป่ามีความมั่นใจในสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับจากการปลูกสร้างสวนป่า เช่น การได้รับยกเว้นค่าภาคหลวงและการไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎเกณฑ์บางประการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

"ต้นไม้" หมายความว่า ต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ และหมายความรวมถึงต้นไม้ที่ขึ้นอยู่แล้วหรือปลูกขึ้นเพื่อประโยชน์อย่างอื่นแต่อาจใช้ประโยชน์จากเนื้อไม้ได้ด้วย

"ไม้" หมายความว่า ต้นไม้ และหมายความรวมถึง

(1) ส่วนใด ๆ ของต้นไม้ ไม่ว่าจะถูกตัด ทอน เลื่อย ผ่า ถาก ชุด หรือกระทำด้วยประการอื่นใดหรือไม้ และ

(2) ไม้แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดบรรดาที่ทำด้วยต้นไม้หรือส่วนใด ๆ ของต้นไม้

"ตรา" หมายความว่า รวมถึงเครื่องหมายหรือวัตถุใด ๆ ที่ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อติด ดอกหรือประทับที่ไม้

"หนังสือรับรองการแจ้ง" หมายความว่า รวมถึงสำเนาหรือภาพถ่ายของหนังสือรับรองการแจ้งที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับรองถูกต้อง

"ผู้ทำสวนป่า" หมายความว่า ผู้ได้รับหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นส่วนป่า และหมายความรวมถึงผู้ยื่นคำขอรับโอนทะเบียนสวนป่าด้วย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำหรับกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายสำหรับจังหวัดอื่น

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ที่ดินที่จะขอขึ้นทะเบียนเป็นส่วนป่าตามพระราชบัญญัติ

LIRT

นี้ ต้องเป็นที่ดินประเภทหนึ่งประเภทใด ดังต่อไปนี้

- (1) ที่ดินที่มีโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน
 - (2) ที่ดินที่มีหนังสือของทางราชการรับรองว่า ที่ดินดังกล่าวอยู่ในระยะเวลาที่อาจขอรับโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ตามประมวลกฎหมายที่ดินได้ เนื่องจากได้มีการครอบครองและเข้าทำกินในที่ดินดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยการจัดที่ดินเพื่อการครองชีพแล้ว
 - (3) ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมที่มีหลักฐานการอนุญาต การเช่าหรือเช่าซื้อ
 - (4) ที่ดินที่มีหนังสืออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ ให้บุคคล เข้าทำการปลูกป่าในเขตปรับปรุงป่าสงวนแห่งชาติ หรือ เข้าทำการปลูกสร้างสวนป่า หรือ ไม้ยืนต้นในเขตป่าเสื่อมโทรม
 - (5) ที่ดินที่ได้ดำเนินการเพื่อการปลูกป่าอยู่แล้วโดยทวง การเมือง รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
- มาตรา 5 ผู้มีกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือผู้มีสิทธิ ใช้ประโยชน์ในที่ดินตามมาตรา 4 ผู้ใดประสงค์จะทำสวนป่าเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนต่อนายทะเบียนตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และเมื่อได้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการไปก่อนได้จนกว่า นายทะเบียนจะสั่งรับหรือไม่รับขึ้นทะเบียนเป็นส่วนป่าตามมาตรา 6
- ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอ เป็นผู้เช่าหรือผู้เช่าซื้อที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียน ที่ดินเป็นส่วนป่าและที่ดินดังกล่าว เป็นที่ดินตามมาตรา 4 (1) ผู้ยื่นคำขอต้องมีหลักฐานการเช่าหรือเช่าซื้อที่ดินดังกล่าว พร้อมทั้งหนังสือยินยอมของผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินนั้น ที่แสดงว่าอนุญาตให้ทำสวนป่าได้

มาตรา ๖ ให้นายทะเบียนพิจารณาและแจ้งการสั่งรับหรือ
ไม่รับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นส่วนป่าให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่
ได้รับคำขอตามมาตรา ๕ หรือได้รับรายงานผลการตรวจสอบตามมาตรา ๗
แล้วแต่กรณี

การสั่งรับขึ้นทะเบียนและการออกหนังสือรับรองการขึ้น
ทะเบียนที่ดินเป็นส่วนป่าให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นส่วนป่า
ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ยื่นคำขอมีสื่อทักท้วงต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗ ก่อนรับขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นส่วนป่าตามมาตรา ๖
หากที่ดินที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นที่ดินตามมาตรา ๔ (๘) ให้นายทะเบียนสั่งให้
พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบและทำรายงานเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สภาพ-
ที่ดิน ชนิด ขนาด ปริมาณ และจำนวนของไม้ ตลอดจนรายละเอียดของที่ดิน
ที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นส่วนป่า และในกรณีที่เห็นไม้หวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วย
ป่าไม้ หรือไม้ที่การทำไม้ต้องได้รับอนุญาต ตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวน
แห่งชาติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดแจ้งในรายงานดังกล่าวให้แจ้งชัดตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี ทั้งนี้
ให้รายงานผลการตรวจสอบต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
คำสั่ง

เมื่อได้รับรายงานผลการตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง ให้
นายทะเบียนสั่งให้ผู้ยื่นคำขอเก็บหาของป่า ฝั้วถางป่า ตัด โคน เก็บปับ
สุ่มเผา ทำลาย หรือสงวนไว้ซึ่งไม้หวงห้ามของป่าดังกล่าว โดยผู้ยื่นคำขอเป็น
ผู้เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

LI RT

ไม้และของป่าที่ได้มาตามวรรคสอง ให้ตกเป็นของแผ่นดิน
 มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการเก็บหาข้อมูลทางวิชาการ
 ป่าไม้ การเก็บสถิติของการเจริญเติบโตของไม้ การประเมินผลการทำ
 สวนป่า ตลอดจนเพื่อติดตามผลการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นักงาน
 เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสวนป่า เพื่อตรวจสอบหรือให้คำแนะนำได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นักงานเจ้าหน้าที่แสดง
 บัตรประจำตัวต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวก
 ตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดใน
 กฎกระทรวง

มาตรา 9 ผู้ทำสวนป่าต้องจัดให้มีตราเพื่อแสดงการเป็น
 เจ้าของไม้ ที่ได้มาจากการทำสวนป่า และจะนำตราออกใช้ได้เมื่อได้นำขึ้น
 ทะเบียนแล้ว

ตราที่ใช้เป็นเครื่องมือสำหรับตี ตอก หรือประทับที่ไม้ซึ่งผู้ทำ
 สวนป่าจะตัดหรือโค่น ต้องเป็นตราที่มีการรับรองจากนายทะเบียนโดยมี
 เครื่องหมายที่นายทะเบียนกำกับไว้ด้วย

การขึ้นค่าของขึ้นทะเบียน การส่งรับขึ้นทะเบียน การออก
 หนังสือรับรอง การขึ้นทะเบียน และการรับรองตรา ตลอดจนวิธีตี ตอก หรือ
 ประทับหรือแสดงตรา ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
 วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา 10 ในการทำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ผู้ทำ
 สวนป่าอาจตัดหรือโค่นไม้ แปรรูปไม้ ค่าไม้ มิใช่ไว้ใช้ในครอบครอง และนำไม้
 เคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้ แต่การตั้งโรงงานแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามกฎหมาย
 ว่าด้วยป่าไม้

LIRT

มาตรา 11 ก่อนการตัดหรือโค่นไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ให้ผู้ทำสวนป่าแจ้งเป็นหนังสือต่อนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อออกหนังสือรับรองการแจ้ง และเมื่อแจ้งแล้วให้ผู้ทำสวนป่าดำเนินการตัดหรือโค่นไม้ดังกล่าวได้ การแจ้งและการออกหนังสือรับรองการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ในกรณี นายทะเบียนออกกำหนดเงื่อนไขอื่นใด ที่ผู้ทำสวนป่าต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการตัดหรือโค่นไม้ การตี ตอก หรือประทับตราที่ไม้ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา 12 ในการตัดหรือโค่นไม้ ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งไว้ที่สวนป่า เพื่อแสดงต่อนักงานเจ้าหน้าที่ตลอดเวลาที่ทำการตัดหรือโค่นไม้

มาตรา 13 ไม้ที่จะนำเคลื่อนที่ออกจากสวนป่า ต้องมีรอยตราตี ตอก หรือประทับ หรือแสดงการเป็นเจ้าของ และในการนำเคลื่อนที่ ผู้ทำสวนป่าต้องมีหนังสือรับรองการแจ้ง ตลอดจนบัญชีแสดงรายการไม้กำกับไว้ด้วยตลอดเวลาที่นำเคลื่อนที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา 14 บรรดาไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าไม่ต้องเสียค่าภาคหลวง และคำบำรุงป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้และตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ

มาตรา 15 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการตัดหรือโค่นไม้ในสวนป่า ตลอดจนการนำเคลื่อนที่ไม้ออกจากสวนป่า ผู้ทำสวนป่าต้องเก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้งบัญชีแสดงรายการไม้ และเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการดังกล่าวไว้ที่สวนป่า เพื่อแสดงต่อนักงานเจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 16 ในกรณีที่หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดิน เป็น

LIPT

ส่วนป่า หรือหนังสือรับรองการแจ้ง สุกงาย ชำรุด หรือถูกทำลาย ให้ผู้
ทำสวนป่ายื่นคำขอใบแทนหนังสือรับรองดังกล่าวต่อนายทะเบียน

การขอและกาารออกใบแทนหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็น
ไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าประสงค์จะยกเลิกตรา ให้
แจ้งเป็นหนังสือพร้อมภานตราดังกล่าวไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่ตราของผู้ทำสวนป่าบุบสลายในสาระสำคัญหรือสุกงาย
ให้ผู้ทำสวนป่าแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่
ทราบการบุบสลายหรือสุกงายและในกรณีที่ตราบุบสลาย ให้นำตราดังกล่าว
ไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมกับการแจ้งด้วย

การแจ้งการยกเลิกตรา การสั่งยกเลิกตรา และการแก้ไข
ทะเบียนตรา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด
โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าไม่ประสงค์จะทำสวนป่า
ต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือ พร้อมกับนำตราไปทำลายต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่
และให้ถือว่า หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นส่วนป่าของผู้ทำสวนป่า
ดังกล่าวสิ้นสุดลง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้ทำสวนป่าตายหรือโอนกรรมสิทธิ์หรือ
สิทธิครอบครองในที่ดินที่ททำสวนป่าให้แก่บุคคลอื่น หรือผู้ทำสวนป่าซึ่งมีสิทธิ
ตามสัญญาเช่า หรือเช่าซื้อในที่ดินที่ททำสวนป่าถูกเลิกสัญญาเช่า หรือเช่าซื้อ
หากทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้ทำสวนป่า ผู้รับโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ
ครอบครองในที่ดิน หรือผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินที่มีการเลิก
สัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ แล้วแต่กรณี ประสงค์จะทำสวนป่าในที่ดินดังกล่าวต่อไป
ให้แจ้งการขอรับโอนทะเบียนสวนป่าต่อนายทะเบียน

ภายในหนึ่งร้อย-

LI RT

แปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้ทำสวนป่าตาย หรือมีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีการเลิกสัญญาเช่าหรือเช่าซื้อ แล้วแต่กรณี หากไม่แจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนที่ดินเป็นส่วนป่านั้นสิ้นสุดลง

ให้ผู้รับโอนทะเบียนสวนป่าตามวรรคหนึ่ง รับโอนไปยังสิทธิและหน้าที่ของผู้ทำสวนป่าเดิม ทั้งนี้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 20 การทำลายตราตามมาตรา 17 และมาตรา 18 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

มาตรา 21 บรรดาไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า หากบุคคลใดรับโอนต้องมีหลักฐานแสดงการได้มาโดยชอบตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ไม้ที่มีการโอนตามวรรคหนึ่ง ผู้รับโอนอาจค้า มีไว้ในครอบครอง หรือนำเคลื่อนที่ผ่านด่านป่าไม้ได้ แต่การแปรรูปไม้ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

ให้ถือว่าไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า เป็นไม้ที่ผู้รับอนุญาตตามหมวด 4 การควบคุมการแปรรูปไม้ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 อาจมีไว้ในครอบครองได้

มาตรา 22 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 23 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดใช้ตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการเป็น
เจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดใช้ตราตี ดอก หรือประทับหรือแสดงการ
เป็นเจ้าของไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าอันเป็นการฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออก
ตามมาตรา ๔ วรรคสาม หรือเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๑๐
วรรคสอง หรือนำไม้ที่ได้มาจากการทำสวนป่าเคลื่อนที่โดยไม่มีรอยตราตี
ดอกหรือประทับหรือแสดงการเป็นเจ้าของ หรือไม้มีบัญชีแสดงรายการไม้
กำกับไม้ที่นำเคลื่อนที่ตามมาตรา ๑๓ หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดที่ออกตามมาตรา
๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ทำสวนป่าผู้ใดไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการ
แจ้งไว้ที่สวนป่า ตามมาตรา ๑๒ หรือไม่เก็บรักษาหนังสือรับรองการแจ้ง
บัญชีแสดงรายการไม้ หรือเอกสารสำคัญตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่
อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๕ หรือไม่แจ้งการบุบสลายในสาระสำคัญหรือการ
สูญหายของตรา หรือไม่นำตราที่บุบสลายไปทำลายตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตาม
พระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของ
นิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้ สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย
เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอมในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

LIRT

กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ
กฎกระทรวงและระเบียบ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

.....

.....

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอกราบเรียนว่า รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ. . . . โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า

เหตุผล โดยที่รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่า เพื่อการค้าในที่ดินของรัฐและของเอกชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มิได้มีบทบัญญัติรองรับ และคุ้มครองสิทธิการทำไม้หวงห้ามที่ได้จากการปลูกสร้างสวนป่า สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสวนป่า เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าดังกล่าว อีกทั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนมีงานทำและผลิตไม้เพื่อเป็นสินค้า ตลอดจนเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้มีปริมาณมากขึ้น และเพื่อให้ผู้ที่ทำการปลูกสร้างสวนป่ามีความมั่นใจในสิทธิและประโยชน์ที่จะได้รับจากการปลูกสร้างสวนป่า เช่น การได้รับยกเว้นค่าภาคหลวง และการไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายที่บางประการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ
อาจารย์ธรรมบุญ ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
ผม ธรรมบุญ ลัดพลี กระผมขอขอบพระคุณรัฐบาล ในส่วนตัวแล้วเชื่อว่า
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มิได้ชดช้อยในสภาที่คงเห็นพ้องกันว่า รัฐบาลนี้ได้

พยายามผลักดันกฎหมายฉบับนี้ออกมา ซึ่งเป็นประโยชน์กับประเทศไทยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีปัญหาในเรื่องของป่ากำลังจะหมดไปจากประเทศไทย วิธีการที่ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่จะลดขีดความรุนแรงของถาวรที่มีถาวรจะต่อต้านกันในเรื่องที่จะเปิดป่าหรือปิดป่า ซึ่งในเรื่องนี้เป็นปัญหาถกเถียงกันมาอยู่ตลอดเวลา แล้วบางครั้งก็กระทบกระเทือนความมั่นคงของประเทศไทยอย่างมาก กล่าวคือบางทีต้องมีหน่วยราชการซึ่งบางครั้งไม่ควรจะต้องเข้าไปรับภารกิจอันนี้ แต่ก็จำต้องเข้าไปอย่างเช่นทหารก็ต้องเข้าไปต่างหากจากตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายบ้านเมืองเข้าไปเพื่อช่วยลดภาระความกดดัน ซึ่งราษฎรโดยการปลุกระดมหรือโดยอะไรก็ตามมักจะหาโอกาสที่จะเข้าไปในป่าเหล่านี้ และไปใช้ประโยชน์จากไม้ หรือว่าการทำมาหากินในที่ดินเหล่านี้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้มันก็เป็นวิธีหนึ่งซึ่งกระผมเห็นว่ารัฐบาลได้เดินถูกทางแล้วในการที่จะให้ราษฎรได้มีอาชีพด้วย และทางรัฐบาลไม่ต้องมาห่วงในเรื่องที่จะมีปัญหาความกดดันในเรื่องการเปิดป่าหรือปิดป่า ซึ่งในเรื่องนี้มีอยู่ทุกสมัย แล้วที่แล้วมานั้นบางครั้งก็มีผู้ที่ผิดพลาดก็อาศัยราษฎรเหล่านี้ออกมาเดินเรื่องเพื่อจะหาประโยชน์ในการที่ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้มาผมคิดว่ายังไม่สายเกินไป เพราะว่าเวลานี้เรามีความต้องการเชื้อเพลิงต้องการไม้ ที่จะไปทดแทนไม้มีค่าเพื่อประโยชน์ในการสร้างบ้าน หรือในการที่จะใช้ประโยชน์ในครัวเรือน ในการประกอบอาชีพต่าง ๆ แกะสลักอะไรต่าง ๆ นานา เพราะฉะนั้นก็เชื่อว่าคงจะยังมีโอกาสที่จะสร้างให้เกิดความมั่นคง และเกิดทางเศรษฐกิจที่ดีได้ อย่างไรก็ตามผมอยากจะกราบเรียนฝากไว้เป็นข้อคิดไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธานสภาฯ ที่เคารพด้วยว่า ในการที่รัฐบาลเสนอกฎหมายนี้เข้ามาก็เพื่อโดยความหวังดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องนี้มันกระผมกราบเรียนว่า ได้มีโครงการพระราชดำริในเรื่องนี้มานานแล้วที่จะ

LIPT

ให้ราษฎรได้มีอาชีพ ได้มีไม้ที่ไปทำมาหากินอะไรต่าง ๆ ไม่ต้องไปรบกวน
 ทำลายป่า เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ที่เรารีบเข้าไปจึงเป็นการที่ถูกต้องและก็
 ถูกเวลา อย่างไรก็ตามขอความกรุณาว่าทุกอย่างเมื่อเรามีกฎหมายออกไป
 ใช้อย่างไรให้โอกาสแก่คนที่จะทำอะไร บางครั้งความพอใจในเรื่องนี้ไม่ได้ยุติ
 อยู่แต่ตรงจุดเป้าหมายรัฐบาล บางครั้งอาจจะเลยเกิดไปอีก อย่างเช่นที่ให้
 ปลุกป่าเพื่อการค้า บางครั้งอาจจะไม่ใช่ปลุกป่า แต่อ้างเพื่อปลุกป่า แต่ไป
 ทำลายป่าคือไปตัดไม้ก่อน จะเห็นได้บางทีในการที่ขอปลุกป่าตามงบประมาณ
 ของกรมป่าไม้ บางครั้งแต่ละปีจะมีปัญหาเกิดขึ้นบ่อย ๆ คือ แทนที่จะไป
 ปลุกป่า บางครั้งไปตัดไม้เสียก่อนทั้งที่มีป่าอยู่แล้วไปตัดให้มันโล้น แล้วจะได้
 ไปปลุก แล้วปลุกบางทีก็ไม่ครบตามเงินที่เบิกไป เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่อง
 ที่กระผมอยากกราบเรียนว่า เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้มันจะต้องเป็นผู้รับบาป
 ในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าผู้บังคับบัญชาไม่ดูแลให้ใกล้ชิด จะต้องตกไปเป็น
 เครื่องมือของผู้มีอิทธิพลไปฉวยโอกาสใช้ประโยชน์ และขอความร่วมมือ
 ในการที่จะอ้างว่าเพื่อไปดำเนินการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เสร็จแล้ว
 จะไปหาประโยชน์ทางอื่นที่มีควรจะได้เข้ามา เช่น การไปชักลากไม้
 ที่ไม่เกี่ยวข้องกับออกมาโดยที่ไม่มีใครสามารถติดตามเข้าไปดูได้ เพราะ
 เขาเป็นผู้ได้รับมอบอะไรต่าง ๆ เข้าไป ก็ยอมมีโอกาสดังจะปกปิดสิ่งเหล่านี้
 ได้ดีกว่าคนอื่น โดยเฉพาะถ้ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปร่วมด้วย แล้วอาจจะ
 ทำให้ขอบเขตผลประโยชน์มากขึ้น แล้วกฎหมายอันนั้นแทนที่จะได้ประโยชน์
 ก็เกิดจะเสียประโยชน์ เพราะกลายเป็นเหมือนในทางกลับกัน กลายเป็น
 ส่งเสริมให้คนได้เข้าไปในป่าเพื่อไปทำลายป่า อย่างไรก็ตามถ้าหากว่าได้
 ความดูแลให้ใกล้ชิด ผมเห็นว่ายังมีอีกเรื่องหนึ่งคือว่ารัฐบาลจะต้องให้
 ความร่วมมือหรือช่วยเหลือด้วย ในการที่จะให้เขาได้ใช้ประโยชน์จาก
 ไม้เหล่านี้ให้มีค่าสูงสุด มิฉะนั้นถ้าให้เขาไปปลุกแล้วเขาได้ผลิตผลไม้เหล่านี้

LIRT

ออกมาแต่หาคาดไม่ได้ ในที่สุดเขาอาจจะกลับไปจุดเดิม คือ ไปหา
 ประโยชน์จากสิ่งอื่นซึ่งใกล้มือ หรือซึ่งทำได้ง่ายกว่าที่จะหาคาดมาให้
 สิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนฝากไว้เป็นข้อสังเกตในเรื่องนี้
 แล้วหวังว่าคงจะได้ริบความสำเร็จในเรื่องนี้ สมกับที่เราได้เปิดศักราชใหม่
 ในเรื่องนี้มา แล้วเข้ามาในช่วงปีใหม่ก็คงจะได้เห็นสิ่งที่ดีขึ้น เพราะอย่าง
 ผ่านกฎหมายเมื่อครู่นี้เราก็พูดถึงจริยธรรม ในเรื่องนี้ก็เหมือนกันเป็นเรื่อง
 จริยธรรม มโนธรรมของเจ้าหน้าที่ และผลที่จะไปดำเนินการปลูกป่าไม้
 เหล่านี้ ถ้ามีสิ่งเหล่านี้อยู่ในใจ คิดเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ
 ผมเชื่อว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะให้ประโยชน์สูงสุดอย่างดียิ่ง ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ
 ดอกเตอร์ชูศักดิ์ฯ ครับ

นายชูศักดิ์ ศิรินิล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายชูศักดิ์ ศิรินิล ผมขออนุญาตอภิปรายสำหรับ
 ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ถ้าดูโดยสรุปของตัวร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ในแง่ของ
 หลักการก็คือว่า ผู้ที่จะขออนุญาตทำสวนป่านั้นจะสามารถประกอบธุรกิจ
 ที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ทั้งที่มีอยู่แล้ว ทั้งที่จะปลูกเพิ่มขึ้นในบริเวณที่ได้รับอนุญาต
 นั้นโดยถูกต้องตามกฎหมายต่อไปได้ในอนาคต สิ่งที่ผมค่อนข้างจะไม่มั่นใจ
 ในแง่ของหลักการเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ก็คือว่า เราเคยมีข้อสงสัยกันอยู่
 หลายครั้งหลายหนว่า พอมีกฎหมายเกี่ยวข้องกับป่าไม้ในบางลักษณะขึ้นมา
 กฎหมายนั้นเองอาจจะเป็นตัวทำลายป่าพร้อมกันไปด้วยในตัวก็ได้ สำหรับ
 ในร่างกฎหมายฉบับนี้ ถ้าเราดู แล้วที่ดินที่จะขออนุญาตทำเป็นพื้นที่สวนป่านั้น
 มีอยู่หลายประเภทหลายลักษณะ เป็นทั้งที่ดินของเอกชนโดยส่วนตัวที่มีโฉนด
 มีหนึ่งสักรับรองการทำประโยชน์ รวมไปถึงที่ดินบางลักษณะที่เพียงแต่ทาง
 ราชการแจ้งมาอยู่ในขั้นตอนที่ว่า สามารถอนุญาตหรือออกหนังสือสำคัญได้ใน

อนาคต แต่ที่น่าห่วงน่าวิตกก็คือว่ารวมไปถึงที่ดินบางลักษณะที่ในขณะที่นี้อาจจะ
 ยังเป็นปัญหาในทางปฏิบัติอยู่ค่อนข้างมาก ผมยกตัวอย่าง เช่น ในขณะที่มีที่ดิน
 บางลักษณะที่ทางราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมป่าไม้สามารถอนุญาตให้
 เอกชนเข้าไปปลูกสวนป่าได้ ยกตัวอย่างเช่น ที่ดินในบริเวณเขตป่าสงวน
 แห่งชาติ กรมป่าไม้สามารถอนุญาตได้ในครั้งละไม่เกิน ๒,๐๐๐ ไร่ ได้รับ
 สัมปทานถึง ๓๐ ปี เสียค่าต่าง ๆ ให้รัฐตามที่กำหนด ในขณะที่เดียวกันที่ดิน
 เหล่านี้อาจจะเกิน ๒,๐๐๐ ไร่ ถ้าคณะรัฐมนตรีอนุมัติตามระเบียบของ
 กรมป่าไม้ที่วางไว้โดยอาศัยกฎหมายของกรมป่าไม้โดยเฉพาะ เพราะฉะนั้น
 ผมมีข้อสงสัยว่า ที่ดินเหล่านี้ในขณะนี้มีมากน้อยเพียงไร หมายความว่า
 ถ้าใครได้รับอนุญาตที่ดินประเภทนี้อยู่ ๒,๐๐๐ ไร่ ๓,๐๐๐ ไร่ จะกี่ครั้ง
 ก็ตามก็ หรือมากกว่า ๒,๐๐๐ ไร่ เขาสามารถนำที่ดินเหล่านั้นมาขออนุญาต
 ทำสวนป่า ก็แปลว่าหลังจากนั้นไปเขาสามารถประกอบธุรกิจป่าไม้ได้
 โดยกฎหมายฉบับนี้ถ้ารัฐบาลจะผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปประกาศใช้เป็นกฎหมาย
 ได้ กระผมค่อนข้างจะวิตกกังวลว่าในท้ายที่สุดโดยผลจากกฎหมายฉบับนี้
 เป็นไปได้หรือไม่ว่าจะทำให้ป่าหมดเร็วขึ้นกว่าเดิมก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ถ้าเราพิจารณาในรายละเอียดว่า ที่ดินที่อยู่ในข่ายที่จะขออนุญาตตาม
 กฎหมายฉบับนี้มีหลายประเภทเหลือเกิน และขณะเดียวกันก็ยังมีระเบียบ
 กรมป่าไม้วางไว้โดยอาศัย พ.ร.บ. ป่าไม้ อีกทั้งจะสามารถขออนุญาตได้
 อีกหลายประเภท พอกฎหมายฉบับนี้ผ่าน ผู้ที่ได้รับอนุญาตอยู่แล้วก็ดี ผู้ที่จะ
 ขอบใหม่ก็ดี ก็สามารถประกอบธุรกิจในเรื่องของป่าไม้ได้โดยสะดวก ไม่ว่าจะ
 จะเป็นไม้ประเภทไหนทั้งที่มีอยู่แล้วในสวนนั้น ทั้งที่จะปลูกสร้างขึ้นใหม่
 ผมแต่งตั้งข้อสังเกตสงสัยในหลักการว่า ไม่นับใจว่าร่างกฎหมายฉบับนี้จะส่งผล
 เป็นการรักษาสวนป่าไม้ด้วย หรือขณะเดียวกันอาจจะส่งผลเป็นการทำลาย
 ป่าไม้ของเราที่มีอยู่ให้ลดลง ๆ ให้น้อยมากขึ้นไปกว่าที่เป็นอยู่ก็ได้

LIPT

ขอกราบเรียนในแง่ของหลักการรับทำนุประชาชน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรี
จะมีอะไรชี้แจงไหมครับ

นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติ ผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ที่ได้กรุณาให้
ความคิดความเห็นอันมีประโยชน์ต่อการพิจารณาเรื่องนี้ อยากรจะขอ
กราบเรียนให้ความมั่นใจแก่ท่านสมาชิก ท่านดอกเตอร์สุศักดิ์ฯ ว่ากฎหมาย
ฉบับนี้คงเป็นเรื่องครั้งแรกที่เป็นกฎหมายเรื่องการปลูก ซึ่งเป็นเรื่องที่จะ
ให้ความมั่นใจได้ว่าในตัวเจตนารมณ์และวิธีการคงจะเน้นเรื่องของการปลูก
ส่วนในเรื่องของลักษณะของที่ดินบางประการนั้น อย่างที่ท่านได้กรุณาเอ่ยถึง
เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องในอดีตที่ผ่านมา เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติอีก
ฉบับหนึ่ง คือ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ และตามนโยบายในขณะนั้นก็
เป็นที่เข้าใจกันทั่วไปว่า รัฐบาลไม่มีนโยบายที่จะดำเนินการให้ใช้
ทำประโยชน์ในที่ดินผืนใหญ่ เนื่องจากว่าในขณะนั้นข้อเท็จจริงก็เป็นที่ทราบกัน
ดีอยู่ทั่วไปว่า ในที่ดินเหล่านั้นมีประชาชนจำนวนมากอาศัยอยู่

ส่วนในเรื่องของการควบคุมดูแล กระผมขอกราบขอบพระคุณ
ว่าก็เป็นเรื่องที่สำคัญ และเห็นด้วยว่าจำเป็นที่จะต้องดูแลให้เกิดผลเป็นไป
ตามกฎหมายนี้

ส่วนในเรื่องการตลาดนั้น ขอกราบเรียนให้ความมั่นใจได้ว่า
ในขณะนี้ประเทศไทยได้นำไม้เข้ามาจากที่อื่น ๆ ทั้งเพื่อนบ้านและทางไกล
เป็นมูลค่ามหาศาล ซึ่งพอจะรองรับอาชีพอันนี้ได้ในประเทศไทย ตัวเลข
ขณะนี้ที่กระผมมีอยู่คาดว่าปีนี้อาจจะนำเข้าไม้เข้ามาจากต่างประเทศถึง
๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยเลย เงินจำนวนนี้ถ้าได้มีการ

ส่งเสริมให้เป็นอาชีพก็จะตกอยู่กับเกษตรกรไทย และคงจะเป็นประโยชน์
ในเรื่องพัฒนาอาชีพสืบต่อไป ขอกราบเรียนเพียรเท่านั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผม
จะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
เห็นสมควรไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี
รับหลักการนะครับ ต่อไปคณะกรรมการครับ ท่านรัฐมนตรี

นายวิชิต บั้นเปี่ยมรัษฎ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์) : รัฐบาลขอกราบเรียนเสนอส่งให้คณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์พิจารณา แปรญัติตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาล
เสนอให้ส่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา แปรญัติ 7 วัน
ตามข้อบังคับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ

ต่อไป 5.3 ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับ
กองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร ๐๓๐๓/๒๑๘๓๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้า
โภคภัณฑ์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรี ได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราช-
บัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการ เกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก เปา สารสิน

(เปา สารสิน)

รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการ
เกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วม
เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคี ในความตกลงจัดตั้งกองทุน
ร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ภายใต้โครงการรวมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งจัดตั้งขึ้น
ตามมติของที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา สมัยที่ ๕
และในการเข้าเป็นภาคีความตกลงดังกล่าว ประเทศไทยจะต้องออก
ตัวสัญญาใช้เงินคลังสำหรับใช้ในกองทุนร่วมตามข้อผูกพันของประเทศสมาชิก
ตลอดจนให้ความคุ้มครองการดำเนินงานของกองทุนร่วมและให้เอกลิขิต์และ
ความคุ้มครองแก่กองทุนร่วม และบุคคลที่เข้ามาปฏิบัติงานเพื่อกองทุนร่วมใน
ประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามความตกลงดังกล่าว จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจออก
 คำสั่งอนุญาตให้เงินคลังเป็นเงินตราสกุลต่างประเทศให้แก่กองทุนร่วม ตาม
 ข้อผูกพันที่จะต้องถือปฏิบัติตามความตกลงกองทุนร่วม

คำสั่งอนุญาตให้เงินคลังที่ออกตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นจำนวน
 เปลี่ยนมือไม่ได้ มีข้อกำหนดไม่ให้คิดดอกเบี้ย และเป็นตัวชนิดที่ใช้เงินเมื่อ
 ทวงถาม

มาตรา 5 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะออก
 หรือออกคำสั่งอนุญาตให้เงินคลังเป็นจำนวนเท่าใด ให้ตั้งงบประมาณรายจ่าย
 ไว้ในโอกาสแรกที่จะพึงกระทำได้ เพื่อจ่ายเมื่อได้รับทวงถามให้ใช้เงิน
 ตามคำสั่งอนุญาตให้เงินคลังนั้น

ในกรณีที่ยังไม่ได้รับอนุมัติงบประมาณรายจ่าย หรืองบประมาณ
 รายจ่ายที่ได้รับอนุมัติแล้วมีจำนวนไม่พอ หากจำเป็นจะต้องจ่ายเงินเมื่อ
 ได้รับทวงถามให้ใช้เงินตามคำสั่งอนุญาตให้เงินคลังนั้น ให้รัฐมนตรีว่าการ-
 กระทรวงการคลังมีอำนาจจ่ายเงินคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคลังได้

มาตรา 6 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของกองทุนร่วม
 ในประเทศไทย

(1) ให้ถือว่ากองทุนร่วมเป็นนิติบุคคลและให้ถือว่ามีภูมิลำเนา
 ในประเทศไทย

(2) ให้ทำบัญชีสิน และสินทรัพย์ของกองทุนร่วมได้รับความ
 คู่กันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การเวนคืน และการบังคับ
 คดีไม่ว่าในรูปใด ๆ ทั้งนี้ ยกเว้นกรณีตาม (5)

(3) บรรณสารของกองทุนร่วมจะถูกละเมิดมิได้

LIRT

(4) ให้ทรัพย์สิน และสินทรัพย์ทั้งปวงของกองทุนร่วมได้รับ ยกเว้นจากข้อจำกัด ข้อบังคับ การควบคุม และคำสั่งพักชำระหนี้ชั่วคราว ไม่ว่าจะ เป็นในรูปแบบใด ๆ ทั้งนี้ เพื่อเท่ากับว่าเป็นแก่การดำเนินงานของ กองทุนร่วมและ เท่าที่บัญญัติไว้ในความตกลงกองทุนร่วม

(5) ให้กองทุนร่วมได้รับความคุ้มกัน จากกระบวนการ ทางกฎหมายในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ เว้นแต่จะเป็นคดีที่ฟ้องกองทุนร่วม

(ก) โดยให้ผู้กู้ยืมเงินแก่กองทุนร่วมที่เกี่ยวกับเงินที่ได้ กู้ยืมนั้น

(ข) โดยผู้ซื้อหรือผู้ถือหลักทรัพย์ ซึ่งออกโดยกองทุนร่วม ที่เกี่ยวกับหลักทรัพย์นั้น

(ค) โดยผู้รับมอบอำนาจ หรือผู้สืบสิทธิในเรื่อง ผลประโยชน์ดังกล่าวเกี่ยวกับกรณีตาม (ก) และ (ข)

การดำเนินการตาม (5) จะกระทำได้เฉพาะในศาลที่มี เขตอำนาจในท้องที่ที่กองทุนร่วมได้ทำข้อตกลงล่วงหน้า เป็นลายลักษณ์อักษร ไว้กับคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง หากไม่มีการทำข้อตกลง เช่นว่านั้นหรือข้อตกลงนั้น ไม่มีผลบังคับตามกฎหมายไม่ว่าด้วยเหตุใด โดยมิใช่ความผิดของคู่กรณีฝ่ายที่ เป็นผู้ยื่นฟ้องกองทุนร่วม การฟ้องคดีให้ฟ้องต่อศาลที่มี เขตอำนาจในท้องที่ ที่กองทุนร่วมมีสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานตัวแทนตั้งอยู่ และก่อนที่ศาลจะมี คำพิพากษาถึงที่สุดให้กองทุนร่วมแพ้คดีให้ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของกองทุนร่วม ไม่ได้อยู่ ณ ที่ใด และอยู่ในครอบครองของผู้ใดได้รับความคุ้มกันจากการ ค้นการเอาไปเสียในรูปแบบใด ๆ การบังคับจำนอง การยึด การอายัด และ การใช้วิธีการชั่วคราวก่อนนิพากษาไม่ว่าโดยวิธีใด

มาตรา 7 ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของกองทุนร่วม ให้กองทุนร่วม ทรัพย์สิน สินทรัพย์ รายได้ การปฏิบัติการ และการดำเนิน ธุรกิจของกองทุนร่วมที่ได้รับมอบอำนาจจากความตกลงกองทุนร่วมได้รับยกเว้น

(1) ภาษีทางตรง

(2) อากาศศุลกากรที่งปวง สำหรับสินค้าที่นำเข้าหรือส่งออก เพื่อใช้ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของกองทุนร่วม ทั้งนี้ เว้นแต่ ภาษีหรืออากาศศุลกากร ซึ่งเรียกเก็บเป็นปกติจากสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีถิ่นกำเนิด ในราชอาณาจักรที่ริบมาให้แก่กองทุนร่วม

ในกรณีที่มีการซื้อสินค้าหรือบริการซึ่งมีมูลค่าสูงที่จำเป็นเพื่อใช้ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของกองทุนร่วม โดยราคาของสินค้าหรือบริการนั้นได้รวมภาษีหรืออากาศไว้ด้วย ให้การซื้อสินค้าหรือบริการนั้นได้รับ ยกเว้นภาษีหรืออากาศ หรือได้รับการคืนภาษีหรืออากาศ ทั้งนี้ เท่าที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

สินค้าที่นำเข้าหรือซื้อโดยได้รับยกเว้นภาษี หรืออากาศตาม มาตรานี้ ห้ามมิให้ขาย หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้ออกกติกากำหนดเงื่อนไขไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 8 ให้ผู้ว่าการ กรรมการบริหาร ผู้ว่าการสำรอง กรรมการบริหารสำรอง กรรมการในคณะกรรมการที่ปรึกษา กรรมการผู้จัดการและพนักงานของกองทุนร่วม รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญซึ่งปฏิบัติงานของ กองทุนร่วม ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(1) ในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ให้ได้รับความคุ้มกันจาก ภาระบวกรทางกฎหมาย เว้นแต่กองทุนร่วมจะสละความคุ้มกันนั้น

(2) ได้รับยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองตาม กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง การปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียน คนต่างด้าว และได้รับความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เช่นเดียวกับบุคคลในฐานะที่เทียบเท่าของสถาบันการเงินระหว่างประเทศ

อื่น ๆ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในชั้นนี้ให้ใช้กับบุคคลในครอบครัวที่ประกอบเป็นส่วนหนึ่งของครัวเรือนของบุคคลดังกล่าวด้วย

(3) ได้รับความสะดวกในการเดินทางเช่นเดียวกับบุคคลในสถานะเทียบเท่าของสถาบันการเงินระหว่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี

(4) ได้รับยกเว้นการเสียภาษีเงินได้ เฉพาะในส่วนของเงินได้ที่ได้รับจากกองทุนร่วม

ความใน (1) (2) (3) และ (4) มิให้ใช้บังคับกับคนงานฝ่ายบริการของกองทุนร่วม และความใน (2) และ (4) มิให้ใช้บังคับกับผู้ซึ่งมีสัญชาติไทย

มาตรา 9 ให้การสื่อสารที่เป็นทางการของกองทุนร่วมได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับการสื่อสาร ที่เป็นทางการของประเทศสมาชิกอื่น ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่ออนุสัญญาว่าด้วยโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ที่จัดทำขึ้นภายใต้ความอุปถัมภ์ของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ ที่ประเทศไทยร่วมเป็นภาคีอยู่ด้วย

มาตรา 10 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าการคนหนึ่ง และผู้ว่าการสำรองอีกคนหนึ่ง เพื่อปฏิบัติงานในคณะมนตรีผู้ว่าการตามที่กำหนดไว้ในความตกลงกองทุนร่วม

มาตรา 11 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

LIRT

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

นายอุมเรศ สีลาอ่อน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายอุมเรศ สีลาอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอกราบเรียน ว่ารัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วม เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ.

หลักการ เพื่อให้มีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจปฏิบัติการ เกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์

เหตุผล โดยที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีในความตกลงจัดตั้ง กองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ภายใต้โครงการรวมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ ซึ่งจัด ตั้งขึ้นตามมติของที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา สมัยที่ 4 และในการเข้าเป็นภาคีความตกลงดังกล่าว ประเทศไทยจะต้องออก ตั๋วสัญญาใช้เงินคลังสำหรับใช้ในกองทุนร่วมตามข้อผูกพันของประเทศสมาชิก ตลอดจนให้ความคุ้มครองการดำเนินงานของกองทุนร่วม และให้เอกสิทธิ์ และความคุ้มกันแก่กองทุนร่วมและบุคคลที่เข้ามาปฏิบัติงาน เนื่องจากกองทุนร่วม ในประเทศไทย ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามความตกลงดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผมจะขอให้ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังเล็กน้อย กองทุนร่วมเกิดขึ้น เนื่องจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกมีความผันผวนมาตลอดเวลา ทำให้ ประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ ซึ่งอาศัยรายได้หลักจากการส่งออกสินค้า โภคภัณฑ์มีรายได้ผันผวนตามไปด้วย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนา เศรษฐกิจ ของประเทศ เพราะฉะนั้นในการประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยการค้า และการพัฒนาหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า

อังกฤต (UNCTAD) ในปี

พ.ศ. 2519 ได้มีมติให้จัดตั้งโครงการรวมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ขึ้น เพื่อ
 ดำเนินการให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกมีเสถียรภาพมากขึ้น สินค้า
 ภายใต้งานโครงการนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 18 รายการ มีตัวอย่างเช่น น้ำตาล ปอ
 กาแฟ ยางธรรมชาติ เป็นต้น ร่วมกันนั้นก็จัดตั้งกองทุนร่วม
 เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ขึ้น เพื่อให้เป็นแหล่งเงินทุนสนับสนุนโครงการดังกล่าว
 ทั้งในด้านการรักษาเสถียรภาพของราคา และทางด้านการศึกษาวิจัยและพัฒนา
 ผลิตภัณฑ์ ความตกลงนี้ได้มีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ.
 2532 โครงการนี้มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงอัมสเตอร์ดัม ที่เนเธอร์แลนด์
 ขณะนี้มีประเทศเป็นสมาชิกแล้ว 106 ประเทศ สำหรับประเทศไทย
 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการ ให้ประเทศไทยภาคยานุวัติ
 เข้าเป็นภาคีความตกลงนี้เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2534 ต่อมาสภา
 นิติบัญญัติแห่งชาติก็ได้ให้ความเห็นชอบความตกลงการจัดตั้งกองทุนร่วมเพื่อ
 สินค้าโภคภัณฑ์ไปแล้วเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ในวันที่
 จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วม
 เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์เพื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบ กองทุนร่วมนี้
 จะทำหน้าที่คล้ายธนาคาร เพื่อจะให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่องค์การ
 สินค้าโภคภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งความช่วยเหลือของกองทุนนี้จะมี 2 ลักษณะ คือ
 1. จะให้เงินกู้ยืมในอัตราดอกเบี้ยต่ำกับประเทศสมาชิก เพื่อใช้ในการจัดท่า
 สต็อกสินค้าเพื่อรักษาเสถียรภาพราคา และข้อ 2. จะให้เงินช่วยเหลือ
 ในรูปของเงินกู้ และเงินให้เปล่า เพื่อการศึกษาวิจัยการพัฒนากการผลิตและ
 การตลาดของสินค้าโภคภัณฑ์ เงินทุนของกองทุนร่วมก็จะมาจากแหล่งต่าง ๆ
 เช่น เงินค่าหุ้นหรือเงินค่าสมาชิกที่เก็บจากประเทศสมาชิก เงินบริจาค
 โดยสมัครใจของประเทศสมาชิก เงินกู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำจากองค์การและ

สถาบันการเงินระหว่างประเทศ และเงินฝากขององค์การสินค้าโภคภัณฑ์ระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกของกองทุนร่วมมือ ในการดำเนินการของไทยเราก็ได้เข้าเป็นภาคีความตกลง ซึ่งประเทศไทยจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่มีต่อกองทุนร่วมโดยสรุป ดังนี้

ข้อแรก ชำระเงินค่าสมาชิกแก่กองทุนรวมทั้งในรูปของเงินสด ในรูปของตัวสัญญาใช้เงินคลังเป็นเงินตราสกุลต่างประเทศมูลค่ารวมทั้งสิ้น 1.65 ล้านดอลลาร์ โดยสามารถแบ่งจ่ายได้เป็น 3 ปี ข้อที่ 2 ที่จะต้องให้คือให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในด้านต่าง ๆ แก่บุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติงาน เพื่อกองทุนร่วมในประเทศไทยเทียบเท่ากับสถาบันการเงินระหว่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก และให้ความคุ้มกันแก่ทรัพย์สินและสินทรัพย์ของกองทุนเหล่านั้น ประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับคือ ข้อแรกจะได้ประโยชน์ในด้านการรักษาเสถียรภาพทางด้านราคาสินค้าประเทศไทยในฐานะผู้ผลิตและผู้ส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญรายหนึ่งของโลกก็มีสิทธิที่จะขอกู้เงินจากกองทุนร่วมโดยเสียอัตราดอกเบี้ยต่ำ เพื่อใช้ในการจัดเก็บสต็อกสินค้าในการรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าสำคัญของไทย ที่จะได้รับประโยชน์จากกองทุนร่วมในขณะนี้ ตัวอย่างเช่น ยางธรรมชาติ ซึ่งมูลค่าการส่งออกเมื่อปี พ.ศ. 2533 มีมากถึง 24,000 ล้านบาท ในขณะที่ราคา ยางธรรมชาติในตลาดโลก มีแนวโน้มลดต่ำลงค่อนข้างจะมาก ก็ทำให้รายได้ของการส่งออกของไทย และรายได้ของเกษตรกรในด้านนี้ลดลงไปด้วย ถ้าหากองค์การบางระหว่างประเทศกู้เงินจากกองทุนร่วม สามารถจะนำเงินนั้นมาดีราคาขายให้สูงขึ้น ไทยในฐานะสมาชิกองค์การก็จะได้รับประโยชน์ในด้านราคาที่สูงขึ้น แต่ภาวะค่าใช้จ่ายจะลดลงเพราะส่วนหนึ่งภาระจะรับไปโดยกองทุนร่วมมือ

LI RT

ในด้านการศึกษาและพัฒนาสินค้าโภคภัณฑ์ต่าง ๆ ภายใต้กองทุนร่วม สินค้าที่เป็นประโยชน์ต่อไทยค่อนข้างจะมาก ได้แก่ ยางธรรมชาติอย่างที่เราเรียนแล้ว น้ำมันพืช ปอ และผลิตภัณฑ์ผ้า ยาง กาแฟ สัตว์น้ำ และน้ำตาล สำหรับค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้นการที่เราเข้าเป็นภาคีกองทุนร่วมนี้ ค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้นจะเป็น 2.55 ล้านเหรียญ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเงินบริจาคสมทบตามที่เราได้แสดงเจตนาอนุมัติไว้แล้วเมื่อปี พ.ศ. 2532 เป็นเงิน 1 ล้านเหรียญสหรัฐ แล้วเงินค่าสมาชิกตลอดอายุการเป็นสมาชิกกองทุนร่วม 1.55 ล้านเหรียญ ดังที่กล่าวเมื่อสักครู่นี้แล้ว ในขณะนั้นกองทุนร่วมก็ได้ดำเนินงานแล้ว และกำลังพิจารณาที่จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินต่อองค์กรสินค้าโภคภัณฑ์ต่างๆ และเพื่อการวิจัยและพัฒนาสินค้าโภคภัณฑ์ เพราะฉะนั้นเป็นจังหวัดที่เหมาะสมที่ประเทศไทยจะเข้าร่วมในกองทุนนี้ ถ้าสถานการณ์บัญญัติแห่งชาติ จะพิจารณารับรองร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ พ.ศ. นี้ ก็จะทำให้ประเทศไทยสามารถภาคภูมิใจเข้าเป็นภาคีความตกลงได้โดยเร็ว และจะได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวอย่างเต็มที่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ

อาจารย์ธรรมบุญฯ ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่รัฐบาลได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้เข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศไทยเราเป็นประเทศเกษตรกรรม มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยทุนเหล่านี้ ในเรื่องนี้นั้นกระผมขออาจจะกราบเรียนฝากไปยังรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ก็กระผม

ต้องขอเจาะจงไปโดยตรง เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
อุตสาหกรรมไม่ได้มา คือ มีปัญหาอยู่เนื่อง ๆ ในประเทศไทยเรา ทั้ง ๆ ที่
ประเทศเกษตรกรรมอื่นไม่ค่อยขุ่นแก่เรา เราจะพบขุ่นบ่อย ๆ ว่าเมื่อไร
ที่อ้อยมีน้อยน้ำตาลแพง แล้วต่อมาถ้าน้ำตาลถูกอ้อยกลับมีมาก ซึ่งไม่น่า
จะเป็นอย่างนั้น เพราะว่าถ้าอ้อยมีมากจะส่งผลให้น้ำตาลซึ่งถูกลงไปหนักขึ้น
ทางการตลาดเราควรจะมีกลไก คือ การสต็อกไว้อย่างที่ท่านว่า เพื่อ
แอ็คเซเลอเรท (Accelerate) เวลาดีมานด์ (Demand) มีมาก แล้ว
ซัพพลาย (Supply) มีน้อย เราต้องพยายามหามาให้ได้ หรือโปรลอง
(Prolong) ไป คือยืดไป ถ้าเพื่อว่าดีมานด์น้อย แต่ซัพพลายมีมาก
เราต้องพยายามเก็บเพื่อคอยราคาที่ขยับขึ้น แต่เมืองไทยเราไม่ทราบ
เพราะอะไรทำไมไม่ได้สักที เหมือนอย่างข้าวเหมือนกัน เมื่อไรข้าวเปลือก
แพง ข้าวสารราคาถูก เมื่อไรที่ข้าวสารราคาแพง ข้าวเปลือกราคาถูก
ซึ่งมันตก แล้วเป็นอย่างนี้อยู่ได้ทุกปี เช่นเดียวกันเหมือนกัน เมื่อไรที่ข้าว
ยังตกเขี้ยวอยู่ รัฐบาลไม่คิดที่จะเอาเงินไปช่วยเกษตรกรเพื่อเก็บตุนเข้ามา
ไว้ ทั้งที่รัฐบาลเองก็พอมีเงินอยู่บ้างไม่ต้องไปกู้เงินคนอื่น เขามา หรือ
ไม่ต้องรับความช่วยเหลืออย่างที่ว่า แต่ว่าพอเมื่อไรที่ข้าวหลุดจากมือชาวนา
ไปแล้ว ไปอยู่ในมือพ่อค้าคนกลาง ผู้มีอิทธิพลแห่งท้องถิ่น หรือนักการเมือง
แล้ว เมื่อนั้นละครับรัฐบาลรู้สึกเดือดร้อนเหลือเกิน จะต้องจัดหาเงิน
ออกไปจ่าย มีการอภิปรายในสภามาก ว่าเกษตรกรเดือดร้อนมากรัฐบาล
ต้องรับจ่ายเงินไปให้ เป็นตั้งนี้ครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ ผมยังเคยพบ
เหมือนอย่างบางครั้งได้ประสบด้วยตัวเองเหมือนกัน มีนะครับทางจังหวัด
ไปบอกให้ทางเกษตรกร ซึ่งเป็นเจ้าของสวนลำไยต้นลำไยเสีย เพื่อไปปลูก
ใบยา เพราะบอกว่าใบยาได้ราคาดีเหลือเกินอย่างนั้นอย่างนี้ พอดีครับผม

LIART

อยู่ในที่เหล่านั้นด้วยเลยสอบถามไปว่าและใบยาจะปลูกอย่างไร และจะได้อะไร
 อยากรู้ว่ามีตัวกลางใครเป็นผู้แทนจำหน่าย แล้วถ้ายาสูบนี้จะส่งยกได้ไหม
 และถ้าส่งยาสูบนี้จะถูกเขากดอย่างไร ใบยานี้มีหลายพันธุ์ เพราะฉะนั้น
 ยังเคราะห์ดีในที่สุดราชฉัตรก็เลิกความคิดที่จะตัดต้นลำไย เพราะปีต่อมาผมรู้
 เลยว่าใบยาสูบราคาตก แล้วโรงงานยาสูบขอประทานโทษเออะครับ
 มีพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมคือมีการกดราคากันอย่างมาก เพราะฉะนั้นไม่
 อย่างนั้นแกล้งต้องไปตัดหน้าตายเพราะไม่มีต้นลำไย จะผูกคอตายคือไป
 ตัดทิ้งเสียแล้วด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องซึ่งกรมหมอยากกราบเรียน
 ฝากรัฐบาลไว้อย่างเรื่องอย่างนี้ ยางเทียมอีกเหมือนกันเป็นปัญหาเวลานี้
 ต่างประเทศเขามีไฮเทค (Hi-tech) มีอะไหล่อะไรไปกราทามาทำกัน
 เขาปรับปรุงสูงขึ้น สินค้าผลิตผลที่เป็นเบสิคโปรดัก (Basic product)
 นี้เขาพัฒนาขึ้นมาแล้ว แอดแอด (Value added) ขึ้นมามูลค่าสูงขึ้นกว่าเดิม
 ของซึ่งเราขายอย่างกระเทียมเราขายเป็นกิโลกรัมหรือเป็นหาบ เสรีจแล้ว
 ฝรั่งเศสทำกลับมาหรือญี่ปุ่นได้วัน ทำกลับมาขายเราเป็นเม็ด ราคาบางทีกระปุก
 หนึ่งเท่ากับหาบหนึ่งของเรา เราปลูกเป็นปีของเขาทำไม่กี่ชั่วโมงเขาได้
 ออกมาขายเรา เราเองเรากลับซื้อกระเทียมเหล่านั้นกลับมาขายประทาน
 เพราะฉะนั้นอันนี้กรมหมอยากฝากไว้ อย่างอย่างนี้เวลานี้เราได้ราคาต่ำ
 เขาไปกดอย่างอื่นพวกซึบสติจูด (Substitute) ตัวแทนต่าง ๆ แล้วได้
 ราคาสูง เพราะฉะนั้นหมอยากกราบเรียนว่าในการที่เราได้รับการช่วยเหลือ
 มานี้ก็ดี แต่เราอย่าหลงไปนึกว่าได้รับความช่วยเหลือมาก็เลยทำให้ที่เกี่ยวลง
 เพราะดอกเบ็ช้ถูก เอาเออะเอามาใช้ หรือดีไม่ดีก็อาจจะร่วงไหล ท่านเอง
 เวลานี้ไปดินรนได้รับเงินก้อนนั้นมา แต่เราไม่แน่ใจในระยะต่อไปมีสภาใหม่
 เข้ามา ผู้แทนฯ เข้ามา เขาอาจจะแปรญัตติตั้งงบประมาณอะไรต่าง ๆ

เอาไปใช้ซื้ออะไรจะถูกต่างประเทศโจมตีเอาบ้างก็ได้ต้องระวังในเรื่อง
เหล่านี้ เพราะมีบ่อย ๆ ที่เรามักจะไปเอาเงินของต่างประเทศที่ได้รับความ
ความช่วยเหลือมา ไปใช้ไม่ตรงกับประโยชน์ ซึ่งกระทรวงฯ อาจจะฝาก
ความไว้วางใจไว้ด้วยและสำคัญอีกอย่างหนึ่ง ผลผลิตเราทั้งนั้นแหละครับ อย่าง
น้ำมันปาล์มก็ดี หรือถ้อยกับน้ำตาล อย่างที่ทราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ หรือข้าว
มีปัญหาอีกอย่างหนึ่งท่านครับ เมื่อสักครู่นี้ท่านพูดถึงว่าเราได้เงินนี้มาจะได้
มาซื้อของเข้าสต็อก ท่านต้องระวังนะครับเพราะต่างประเทศผมเคยประสบ
ในสหรัฐอเมริกาเวลานี้ถึงเวลา เขาก็กำหนดไว้เลยว่า ถ้ามีความตึงเครียดขึ้นมา
เมื่อไรมีใครซิส (Crisis) หรือ เทนชั่น (Tension) อะไรขึ้นมา
เขาจะต้องสต็อกของไว้ ต้องลงมือมีนม มีไก่ ใ้กับบางก็ผมไปรับประทาน
เขาบอกว่าใหม่ไก่ที่รับประทานนี้สุด ๆ ของปีไหนเขาสต็อกไว้ ๒ ปีแล้วทยอย
กันออกมาในกรณีเกาหลี ในกรณีเวียดนามหรือในกรณีตะวันออกกลาง เขา
จะกะว่าความตึงเครียดจะยาวเท่าไร เขาพยายามปล่อยออกมาอย่างนั้น
ของเรามีสต็อกเหมือนกันครับท่าน แต่กระทรวงฯ เรียนตรง ๆ ระวังนะครับ
เป็นสต็อกลม สต็อกลมจะทำปวด ท่านได้เงินเข้ามาซื้อสต็อกเข้าไป
พอเอาจริง ๆ เข้าไม่มี ไม้รู้ ออกประตูไหนไปไหนไปตามลมเสียแล้วไม่มี
ฉะนั้นต้องระวังอันนี้จะเสียชื่อประเทศชาติเรามาก ผมอยากทราบเรียน
ฝากไว้ด้วย ประเทศเราเป็นเกษตรกรรม เราเอาแหละ ถ้าเรายังดันรน
พลิกแพลงไปอย่างอื่นไม่ได้จะเปลี่ยนเป็นแอกโทรอินดัสตรี (Agro-industry)
ซึ่งอยู่ระหว่างกลางของ นิกส์ (Nics) ยังไปไม่ถึงจุดนั้นก็ขอให้ทางราชการ
การเกษตรเอาเงินเหล่านี้มาใช้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วให้ไปถึงมือเกษตรกร
จริง ๆ และให้ได้ผลคือในการสต็อกนี้เพื่อให้ได้คุณค่าที่มากขึ้นอย่างที่ท่าน
ทราบเรียนว่าไม่ใช่สต็อกจนเสียอย่างเรามีบ่อย ๆ ที่สต็อกเข้ามาแล้วในที่สุด

LIRT

ขายไปในราคาถูก ชื่อราคาแพงมา ขายไปราคาถูก แล้วขายกันเอง ชื่อแพง
ชื่อจากพวกกันเองแล้วขายออกจากพวกกันเอง ทั้งเกษตรกรก็ไม่ได้ประโยชน์
จากสิ่งเหล่านี้เลย ผมกราบเรียนขอให้ใช้เต็มเม็ดเต็มหน่วยเถอะครับ
ของเขาให้มาราคาสมมุติต่อล้งารหนึ่ง 20 บาท เราให้ได้ 100 บาท หรือ
อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 20 บาท ผมก็สใจแล้ว ขอพบพระองค์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวิชัยฯ
ครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านประธาน ในกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจ
ปฎิบัติการเกี่ยวกับกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ ผมเข้าใจว่า ถ้าหาก
สภานิติบัญญัติแห่งชาติซึ่งทำหน้าที่รัฐสภาไม่อนุมัติกฎหมายฉบับนี้ เราคงจะ
เข้าเป็นภาคีในความตกลงจัดตั้งกองทุนร่วม เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์อันนี้ไม่ได้
เพราะว่ายังไม่ได้ชำระเงิน เพราะฉะนั้นการพิจารณาวันนี้นี้คงจะเป็นการ
พิจารณาครั้งที่สำคัญครั้งหนึ่ง

ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าเราได้จ่ายเงินเข้ากองทุนร่วม
เพื่อสินค้าโภคภัณฑ์นี้ ผมสงสัยว่าจะทำให้ประเทศนั้นต้องรับภาระ 2 ทาง
ด้วยหรือเปล่า เพราะว่าเราเป็นสมาชิกอยู่ในกองทุนหลายกองทุนซึ่งมีความ
รับผิดชอบในการสร้างเสถียรภาพสินค้าขึ้นปฐม อย่างเช่น กองทุนยาง
ธรรมชาติ กองทุนน้ำตาลระหว่างประเทศ กองทุนดีบุกระหว่างประเทศ ซึ่ง
เราเป็นสมาชิก และจ่ายเงินชำระค่าสมาชิกเข้ากองทุนต่าง ๆ เหล่านี้
อยู่แล้ว ซึ่งบางกองทุนก็ทำสำเร็จบ้าง บางกองทุนก็ทำไม่สำเร็จ อย่างเช่น
ดีบุกก็มีปัญหา จนกระทั่งราคาดีบุกตกต่ำ ยางธรรมชาติก็มีปัญหา เพราะฉะนั้น

LIART

ถ้าหากว่าเราเข้าไปเป็นสมาชิกภาคีของกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์อีก เราต้องรับภาระเพิ่มขึ้นอีก อย่างเช่นกองทุนดีบุกระหว่างประเทศ ถ้ามีปัญหา ก็ไปกู้ยืมเงินจากกองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ เราต้องไปจ่ายเงินเข้ากองทุนร่วมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์อีก แล้วต้องมีภาระต้องชำระหนี้ต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาว่า ปัญหาที่เรามีอยู่นั้นยังไม่ได้มีการแก้ไข เพราะปัญหาของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้น เนื่องจากประเทศที่เป็นประเทศผู้ผลิตรายใหญ่ ๆ ไม่ได้เข้ามาร่วมในกองทุน อย่างเช่นดีบุกก็มีว่าประเทศจีนไม่ยอมเข้ามาเป็นสมาชิก หรือบางประเทศก็มีนโยบายซึ่งต่างออกไปจากกองทุน อย่างเช่นสหรัฐอเมริกา มีกองทุนชุกชุกกันของตัวเอง ถึงบางเวลาก็ระบายน้ำตาลออกมาบ้าง ระบายดีบุกออกมาบ้าง ทำให้ราคาในตลาดโลกตกต่ำ อย่างนี้ก็ยังไม่ได้มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นถ้าเราจ่ายเงินเข้าไป ผมยังไม่แน่ใจว่าเราจะสามารถสร้างเสถียรภาพราคาสินค้าขึ้นปรุม ซึ่งเรามีส่วนได้เสียอยู่ได้มากนักน้อยแต่ไหน

ประการที่ 2 ท่านประชาชน ในกฎหมายฉบับนี้ได้ระบุเอาไว้ แต่เพียงว่าให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจออกตัวสัญญาใช้เงินตามข้อผูกพันที่ต้องถือปฏิบัติตามข้อตกลงในกองทุนร่วม ซึ่งอยู่ในมาตรา 4 แต่ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้พูดถึงนั้น เรามีภาระต้องจ่าย 2 ทาง ทางที่ 1 คือเรามีภาระต้องจ่ายเงินที่เป็นข้อผูกพันทางการเงินได้แก่ พันชกรมีการเงินหนี้สินของกองทุนร่วม แล้วค่าสมาชิก ซึ่งทั้งหมด 1.55 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 40.3 ล้านบาท ซึ่งอันนี้ผมเข้าใจว่า ในกฎหมายฉบับนี้คงจะครอบคลุมในส่วนนี้ได้ แต่อีกส่วนหนึ่งที่เรียกว่าการจ่ายเงินบริจาคนิตโดยสมัครใจ ซึ่งในรายงานของเจ้าหน้าที่รัฐสภาบอกว่าประเทศไทย ได้แถลงแสดงเจตจำนงไว้เมื่อคราวประชุมสหประชาชาติว่า

LIRT

ด้วยการค้าและการพัฒนาสมัยที่ ๕ ณ กรุงมนิลา เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ ว่าเราจะบริจาคว่าเงิน ๑ ล้านเหรียญสหรัฐเข้ากองทุนนี้ ซึ่งฉันนั้นผมไม่แน่ใจว่าจะครอบคลุมอยู่ในกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ แม้ว่าในเรื่องนี้เราจ่ายเมื่อไรก็ยังไม่รู้ แต่ถ้าเขาเรียกมาเราคงจะต้องจ่าย แต่กฎหมายฉบับนี้ผมเข้าใจว่าคงจะไม่ได้ครอบคลุมถึงเรื่องการจ่ายโดยสมัครใจเอาไว้ด้วย เพราะฉะนั้น อยากให้แน่ใจว่าเราจะสามารถรับภาระในเรื่องเหล่านี้ได้หรือไม่ เพราะรวมแล้วเป็นเงินหลายสิบล้านบาท

ท่านประธานครับ ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ซึ่งคงเป็นเป้าหมายสำคัญของกองทุนรวมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์นี้ ก็ยังมีปัญหาอยู่ในประเทศ อย่างเช่นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ได้อภิปรายไปแล้ว เรื่องของราคาน้ำตาล เราซึ่งพยายามสร้างเสถียรภาพของราคาน้ำตาลมากเท่าไร ปรากฏว่าคนภายในประเทศต้องกินน้ำตาลแพงกว่าคนต่างประเทศมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งปัญหานี้ยังแก้ไม่ตก แล้วผมไม่ทราบว่ามีนโยบายแก้ไขปัญหาราคาสินค้าซึ่งเพิ่มสูงขึ้นในขณะนี้ได้อย่างไร ภาษีมูลค่าเพิ่มก็ตั้งนำมาใช้ รวมทั้งการใช้ภาษีลดภาษีเงินได้ก็ทำให้ราคาสินค้าเพิ่มสูงมากขึ้น แล้วคนบางกลุ่มเท่านั้นที่ได้ประโยชน์จากเงินได้ที่เพิ่มขึ้น ราคาสินค้าเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ซึ่งอันนี้คงจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกองทุนรวมเพื่อสินค้าโภคภัณฑ์ เหล่านี้ด้วย ถ้าเราไปเพิ่มราคาสินค้าในประเทศที่ไม่ได้สร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับผู้ผลิตในประเทศ ปัญหาคงตกอยู่กับประชาชนซึ่งเป็นผู้ซึ่งหา เข้ากินค่าหรือหากินอยู่กับการผลิตในภาคการเกษตร อันนี้ขอฝากกราบเรียนถามไปยังรัฐบาลว่า ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เราจะแก้ไขในช่วงของรัฐบาลชุดนี้ได้ได้อย่างไร ขอพบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรี
จะมีอะไรชี้แจง เชิญครับ

นายอมเรศ ศิลาอ่อน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 กราบเรียนท่านประธาน สำหรับคำถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเกี่ยวกับ
 เรื่องน้ำตาลแพง อ้อยน้อย น้ำตาลถูก อ้อยมากอะไรนั้นครับ นี่ก็เป็นปัญหา
 ที่กองทุนร่วมนี้ตั้งขึ้นมาเพื่อจะแก้ คือแก้ความผันผวนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์
 หรือสินค้าเกษตร การที่มีกองทุนร่วมนี้คงจะช่วยแก้ความผันผวนได้บ้าง
 ไม่มากก็น้อย เรื่องของข้าาก็เช่นเดียวกัน เราเองมีกองทุนภายในซึ่งช่วย
 ตั้งขึ้นมาเพื่อจะลดความผันผวนของสินค้าหลักของเกษตรของเรา เช่น เรื่อง
 ข้าว ในด้านการส่งเสริมสินค้าเกษตร ทางรัฐบาลดำเนินการไปแล้ว แล้ว
 ได้มีการตั้งกองทุนภายใน ซึ่งกองทุนช่วยเหลือเกษตรกรเป็นเงินรวมทั้งสิ้น
 6,000 ล้านบาท ซึ่งเวลานี้เริ่มใช้แล้วเพื่อจะมารักษาระดับราคาของข้าว
 และของกาแฟเป็นหลักในขณะนี้ แล้วกำลังจะช่วยพืชอื่น ๆ ต่อไป ทั้ง
 กระทรวงเกษตรและกระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้ดำเนินการร่วมกันในเรื่องนี้

สำหรับที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ให้คำแนะนำไว้ว่า ให้
 ระวังเรื่องสต็อกลม ทางกระทรวงพาณิชย์พร้อมประสานงานอยู่บ้างในเรื่อง
 สต็อกลม ก็เข้าใจว่าในระยะปีหนึ่งที่แล้วมาแสดงให้เห็นได้ว่าลมเกิดขึ้นได้
 เราก็วิตกออกไปได้

สำหรับเรื่องข้อมูลันที่ท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่ง ได้ยกขึ้นเป็น
 ประเด็นว่าข้อมูลันมีมากน้อยเพียงใด และจะสร้างเสถียรภาพให้แก่สินค้า
 โภคภัณฑ์ได้แค่ไหน ผมอยากกราบเรียนว่า เสถียรภาพที่จะสร้างขึ้นได้
 ขึ้นอยู่กับว่าความสามารถของตัวกองทุนร่วมที่จะทำงานได้ผลแค่ไหนขึ้นอยู่กับ
 สถานการณ์ต่างประเทศด้วย แต่ข้อมูลันของเรามีไม่มากถ้าคิดเป็นเงินแล้ว
 เราจะต้องจ่ายค่าสมาชิก 1.55 ล้านเหรียญเป็นเงินไทย 39 ล้านบาท
 จะจ่ายเงินบริจาด 1 ล้านเหรียญ ก็เท่ากับ 25 ล้านบาท สำหรับเงิน

LIART

ค่าสมาชิกคือตัวเงินคงคลังที่จะขออำนาจจาก พ.ร.บ. นี้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกตัวนี้ได้ อันนี้ยังเป็นแต่เพียงตัวยังไม่เป็นเม็ดเงินออกตัวไปให้เขาก่อน ถ้าเมื่อเขาต้องการใช้เงินเมื่อไรเขาถึงจะเรียกตัวนี้สำหรับเงินสดที่เราจะจ่ายไปก็คงจะเป็น เรื่องที่เรามีข้อมูลพินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 ว่าเราจะสมทบให้กองทุนนี้ 1 ล้านเหรียญ เป็นเงิน 25 ล้านบาท ผมเข้าใจว่าอันนี้อยู่ในงบประมาณ

สำหรับเรื่องที่ได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม ผมอาจจะขอทราบเรียนว่า ถึงแม้จะไม่ใช้ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ พ.ร.บ. นี้ แต่ก็คงเป็นเรื่องที่ว่า เป็นเรื่อง queทุกคนในรัฐบาลจะต้องช่วยกันดำเนินการให้เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มสำเร็จลุล่วงไปให้ได้ แล้วในเรื่องนี้ขอจะขอให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติและผู้สนใจทั้งหลายติดตามดูพฤติกรรมของกระทรวงต่าง ๆ ในรัฐบาลว่าจะทำงานได้ผลหรือไม่เพียงใด ถ้ามีข้อเสนอหรือข้อเสนอแนะข้อดีข้อช้อย่างไรก็ขอให้ส่งมาที่กระทรวงต่าง ๆ เราจะได้นำมาประกอบการพิจารณาที่จะแก้ปัญหาให้ประชาชน แล้วทำให้ภาษีนี้เป็นภาษีที่เป็นรากฐานสำคัญของโครงสร้างเศรษฐกิจของไทยต่อไป ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผมจะขอติดตามที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็น
อันว่ารับหลักการ ท่านรัฐมนตรีครับ คณะกรรมาธิการ

นายอมเรศ ศีลาอ่อน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการการเศรษฐกิจและ
อุตสาหกรรม พิจารณาแปรญัตติตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาล
เสนอให้ส่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพิจารณา แปร
ญัตติตามข้อบังคับ 7 วัน ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง ก็เป็นไปตามนั้นครับ

ต่อไป 5.4 ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์
ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร ๐๓๐๓/๒๑๙๐๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจดทะเบียนรถยนต์ในเขตเทศบาลและ
สุขาภิบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราช-
บัญญัติจัดระเบียบการจดทะเบียนรถยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาพิจารณา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้าที่รัฐสภา พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก เภา สารสิน

(เภา สารสิน)

รองนายกรัฐมนตรี รัชการราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

